

การผลิตภาพยนตร์แนวรามา “จนกว่าจะถึงวันนั้น”
DRAMA FILM PRODUCTION “A NEW LIFE”

นาย รุจิภาส บุญประคอง
M.Rujipas Boonprakong

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2559

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การผลิตภาพยนตร์แนวรามา “จนกว่าจะถึงวันนั้น”

DRAMA FILM PRODUCTION “A NEW LIFE”

นาย รุจีภาส บุญประคอง

M.Rujipas Boonprakong

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาศิลปะ สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... วันที่ ๒๐ ๕๖๖๐.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ ศรีมณี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การผลิตภาพยนตร์ เรื่อง “จนกว่าจะถึงวันนั้น” FILM PRODUCTION “A NEW LIFE”
ชื่อ	รุจิภาส บุญประคอง
สาขาวิชา	ภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย ภาควิชา นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2559
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ ศรมณี

บทคัดย่อ

การผลิตภาพยนตร์สั้น “จนกว่าจะถึงวันนั้น” ความสนใจเกิดจากการที่ตัวข้าพเจ้าเริ่มสนใจสถานะเปลี่ยนผ่านทางด้านวุฒิภาวะในแต่ละช่วงวัยของตนเอง จากที่เราโตขึ้นแต่ละปีนั้นก็มักจะมีเหตุการณ์สำคัญหรือว่า พิธีสำคัญที่เราต้องมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น ตามช่วงวัยและ เวลาของเรา สำหรับภาพยนตร์กับชีวิตแล้ว ไม่ว่าจะช่วงเวลาไหนก็ดูจะมืองค์ประกอบที่สำคัญต่อการเปลี่ยนผ่านชีวิตของตนเองทั้งนั้น ข้าพเจ้าจึงหยิบช่วงที่หลายคนมีร่วมกัน หรืออาจจะได้มีส่วนร่วมกับมันในชีวิตวันใดวันหนึ่ง ข้าพเจ้าเลือกที่จะใช้ช่วงเวลาของการเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญหนึ่งของชีวิตที่เกิดขึ้นกับชีวิตใคร หลายๆคน นั่นคือ..การแต่งงาน

ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นเรื่องราวที่ถูกเติมแต่งขึ้นเองเสียเป็นส่วนใหญ่ ตัวภาพยนตร์มีความยาว ขนาด 42 นาที การถ่ายทอดเรื่องราวนี้ส่วนหนึ่งมีแรงบันดาลใจมาจาก ตัวข้าพเจ้าที่ชื่นชอบที่จะได้รับชม มุมมองจากภาพยนตร์ดราม่าที่พูดถึงคุณค่าของชีวิต ภาพยนตร์ประเภทนี้มักทำให้ข้าพเจ้ามองเห็นบางสิ่งบางอย่างที่บางครั้งเป็นทั้งความเจ็บปวด เป็นทั้งความสุข เป็นทั้งความสำคัญในการตั้งคำถามกับชีวิต ของมนุษย์ และการดำรงอยู่ เป็นทั้งคำสอนและทำให้เรายังยืนด้วยอุดมการณ์ที่ทำให้มองเห็นด้านต่างๆ ของชีวิตมากยิ่งขึ้น ข้าพเจ้ามีความชื่นชอบตัวภาพยนตร์ที่จะไม่ได้ซีซัด บ่งบอก หรือควบคุมสิ่งที่ผู้ชมจะ ต้องคิดมากจนเกินไป เพียงแต่นำพาพวกเขาไปสู่หนทางบางอย่างที่พวกเขา มองข้ามไป สิ่งเหล่านี้จึงเป็น เจตนารมณ์ที่ข้าพเจ้ายึดเพื่อส่งต่อคุณลักษณะที่กล่าวไปทั้งหมด และคาดหวังว่าผลงานจะทำให้ผู้ชมได้ มองเห็นคุณค่าของชีวิตตัวเองเช่นเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
สารบัญ.....	ข
สารบัญภาพประกอบ.....	จ
บทที่	
1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	2
ขอบเขตของโครงการ.....	2
ลักษณะของโครงการ.....	2
แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
2 การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล	
การค้นคว้าข้อมูล.....	3
การศึกษาข้อมูลทางด้านภาพยนตร์.....	3
ทฤษฎีการเปลี่ยนผ่าน.....	3
แนวความคิดจากการค้นคว้า.....	5
มุมมองจากความคิดจากผู้หญิงช่วงวัยทำงาน.....	6
การวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่อง Still Walking.....	7
การวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่อง Café Lumière.....	8
แนวความคิดภาพยนตร์ Realism ของ Andre Bazin.....	9
3 บทภาพยนตร์	
แนวทางการเขียนบทภาพยนตร์.....	10
ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์.....	11
ประเด็น (Theme).....	11
ประโยคขยาย (Log Line).....	11
โครงเรื่องย่อ (Plot).....	11
โครงเรื่องขยาย (Treatment).....	12
บทภาพยนตร์ฉบับที่ 1.....	14
แนวทางแก้ไขบทภาพยนตร์.....	40
บทภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์.....	41

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4	ขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์	
	การวางแผนการทำงานในการเตรียมการถ่ายภาพยนตร์.....	71
	การคัดเลือกนักแสดง.....	71
	การเตรียมการเพื่อการแสดง.....	80
	การเตรียมการในส่วนขององค์ประกอบศิลป์.....	80
	อุปกรณ์ประกอบฉาก.....	81
	สถานที่ถ่ายทำ.....	82
	เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย.....	86
	มุมกล้องและขนาดภาพ.....	89
	แผนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	92
5	ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์	
	การเตรียมการก่อนถ่ายทำ.....	93
	การถ่ายทำภาพยนตร์ฉากห้องครัว.....	93
	การถ่ายทำภาพยนตร์ฉากห้องนอน.....	95
	การถ่ายทำภาพยนตร์ฉากถ่ายรูปร่างงาน.....	97
6	ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์	
	การติดต่อและการลำดับเรื่อง.....	99
	การตัดแบบหยาบ.....	100
	การแก้ไขปัญหาในการตัดต่อหยาบ.....	108
	การตัดแบบฉบับสมบูรณ์.....	109
	เทคนิคภาพพิเศษ.....	117
	การเกลี่ยสีในภาพยนตร์.....	117
	เพลงประกอบภาพยนตร์.....	109
	การออกแบบชื่อเรื่องภาพยนตร์.....	118
	การออกแบบใบปิดภาพยนตร์.....	118
7	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	
	บทสรุป.....	120
	ปัญหาด้านบทภาพยนตร์.....	120
	ปัญหาการเตรียมการถ่ายทำ.....	121
	ปัญหาด้านการถ่ายทำ.....	121
	ปัญหาหลังการถ่ายทำ.....	122
	ข้อเสนอแนะ.....	122
	บรรณานุกรม.....	123
	ประวัติผู้วิจัย.....	124

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
2.1 ภาพจากภาพยนตร์อ้างอิงเรื่อง Still walking	7
2.2 ภาพจากภาพยนตร์อ้างอิงเรื่อง Café Lumière	8
2.3 ภาพ Portrait ของ Andre Bazin	9
3.1 ภาพแหล่งข้อมูลดิบที่ได้มาจากโซเซียลเน็ตเวิร์ก	10
3.2 ภาพการวางโครงสร้างบทภาพยนตร์	11
4.1 ภาพนักแสดงที่มาทดสอบบท “น้ำ”	72
4.2 ภาพนักแสดงที่มาทดสอบบท “น้ำ”	73
4.3 ภาพนักแสดงที่มาทดสอบบท “น้ำ”	73
4.4 ภาพนักแสดงที่มาทดสอบบท “น้ำ”	74
4.5 ภาพจากภาพยนตร์	74
4.6 ภาพนักแสดงที่รับบทและ ทดสอบรับบท เป็นพ่อ	75
4.7 ภาพจากภาพยนตร์	75
4.8 ภาพนักแสดงที่ทดสอบรับบทเป็น “ต้น”	76
4.9 ภาพนักแสดงที่มาทดสอบบท “ต้น”	77
4.10 ภาพนักแสดงที่มาทดสอบบท “ต้น”	78
4.11 ภาพของนักแสดงที่รับบทต้น	78
4.12 ภาพนักแสดงที่รับบทเป็นหนึ่งใน	79
4.13 ภาพของนักแสดงที่รับบทเป็นหนึ่งใน	79
4.14 ภาพอุปกรณ์ประกอบฉากภาพยนตร์	81
4.15 ภาพโรงพยาบาลสิรินธร	82
4.16 ภาพโรงพยาบาลสิรินธรในภาพยนตร์	82
4.17 ภาพออฟฟิศที่ไม่ได้ใช้ถ่ายทำ	83
4.18 ภาพห้องออฟฟิศ	83
4.19 ห้องออฟฟิศจากภาพยนตร์	83
4.20 บ้านรุ่นน้องย่านรัชดาที่ไม่ได้ใช้ถ่ายทำ	84
4.21 บ้านในซอยรุ่งอรุณ 2 ที่ไม่ได้ใช้ถ่ายทำ	84
4.22 บ้านที่ใช้ถ่ายทำภาพยนตร์	85
4.23 ภาพบ้านจากภาพยนตร์	85
4.24 ตัวอย่างชุดน้ำ	86
4.25 ตัวอย่างชุดต้น	87
4.26 ตัวอย่างชุดพ่อ	88

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.27	ตัวอย่างชุดหนึ่ง.....	88
4.28	ภาพตัวอย่างการกำหนดภาพในห้องนอนน้ำ.....	89
4.29	ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง Like Someone In Love.....	90
4.30	ภาพอุปกรณ์ Rig เพื่อใช้ถ่ายทำฉากบนรถ.....	90
4.31	ภาพสตอรี่บอร์ด และฉากจากภาพยนตร์.....	91
4.32	ภาพตารางการถ่ายทำ.....	92
5.1	ภาพการถ่ายทำฉากห้องครัว.....	93
5.2	การวางแผนไฟในฉากห้องครัว.....	94
5.3	การเซ็ตในห้องนอนของน้ำ.....	95
5.4	การวางแผนไฟในฉากห้องนอนน้ำ.....	96
5.5	ภาพประกอบการถ่ายทำฉากถ่ายรูปแบบแต่งงาน.....	97
5.6	Mood & Tone set จาก ภาพยนตร์เรื่อง Christmas in August.....	97
5.7	การวางแผนไฟในฉากถ่ายรูปแบบแต่งงาน.....	98
6.1	ภาพการจัดเรียงโพลเดอร์.....	99
6.2	การตัดหยาบฉากที่ 1.....	100
6.3	การตัดหยาบฉากที่ 2A.....	100
6.4	การตัดหยาบฉากที่ 2B.....	101
6.5	การตัดหยาบฉากที่ 3A.....	102
6.6	การตัดหยาบฉากที่ 3B.....	102
6.7	การตัดหยาบฉากที่ 3C.....	103
6.8	การตัดหยาบฉากที่ 4.....	103
6.9	การตัดหยาบฉากที่ 5A.....	104
6.10	การตัดหยาบฉากที่ 5B.....	105
6.11	การตัดหยาบฉากที่ 5C.....	105
6.12	การตัดหยาบฉากที่ 6.....	106
6.13	การตัดหยาบฉากที่ 7.....	107
6.14	การตัดหยาบฉากที่ 8.....	107
6.15	การตัดสมบูรณ์ฉากที่ 1.....	109
6.16	การตัดสมบูรณ์ฉากที่ 2A.....	110
6.17	การตัดสมบูรณ์ฉากที่ 2B.....	110
6.18	การตัดสมบูรณ์ฉากที่ 3A.....	111
6.19	การตัดสมบูรณ์ฉากที่ 3B.....	111
6.20	การตัดสมบูรณ์ฉากที่ 3C.....	112
6.21	การตัดสมบูรณ์ฉากที่ 4.....	113
6.22	การตัดสมบูรณ์ฉากที่ 5B.....	114
6.23	การตัดสมบูรณ์ฉากที่ 5C.....	114

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.24	การตัดสมบุรณ์ฉากที่ 6.....	115
6.25	การตัดสมบุรณ์ฉากที่ 7.....	115
6.26	การตัดสมบุรณ์ฉากที่ 8.....	116
6.27	เปรียบเทียบฉากที่นักแสดงมองมาที่กล้อง และการทำเทคนิคพิเศษ	117
6.28	รูปแบบฟอนท์การออกแบบชื่อภาพยนตร์	118
6.29	เรฟเฟอร์เรนซ์ที่ใช้ในการอธิบายให้ทีมงานเห็นภาพ.....	118
6.30	การออกแบบโปสเตอร์ภาพยนตร์	119

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

1. ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ดังที่กล่าวไปในบทคัดย่อภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ความสนใจเกิดจากเรื่องมันมาจากตัวเองที่มีสภาวะเปลี่ยนผ่านทางด้านวุฒิภาวะในแต่ละช่วงวัยของข้าพเจ้าเอง จากการที่เราโตขึ้นแต่ละปีนั้นก็มักจะมีเหตุการณ์สำคัญ เหตุการณ์เศร้าโศก เหตุการณ์ตึงเครียด หรือว่า พิธี งานรื่นเริง งานใดๆที่สำคัญที่เราต้องมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้นตามช่วงวัย และเวลาของเรา พอเราเจาะเข้าไปในรายละเอียดของตัวงานยิ่งขึ้น ก็จะพบว่าสิ่งที่ข้าพเจ้าสนใจ นั่นคือ ช่วงก่อนตัดสินใจของตัวเองที่จะก้าวผ่านสู่ชีวิตใหม่ ในที่นี้ข้าพเจ้าใช้เหตุการณ์การสร้างความมั่นคงอีกรูปแบบหนึ่งที่ครอบคลุมทุกครอบครัว ฟังมี หรือประสงค์จะมีเป็นทั้งทางธรรมชาติ ทางพันธุกรรม ทางฮอริโมน ทางอารมณ์ ทางความนึกคิด ทางชีวิตทุกรูปแบบ นั่นก็คือ การแต่งงาน

ข้าพเจ้าจึงเริ่มคิดอย่างจริงจัง ค้นหาสิ่งที่ตัวเองมีจากปัญหาภายในใจ เรื่องที่ยังติดค้าง ภาระที่ยังสลัดไม่ออก ความรู้สึกที่ยังคงนึกคิดภายในจิตใจได้สำนึก และเพียงต้องการจะนำสิ่งเหล่านั้นมาสื่อสาร ผ่านสิ่งที่ข้าพเจ้าพอจะทำได้ คือ การได้ทำภาพยนตร์ ข้าพเจ้าเริ่มศึกษาภายในใจตนเองผ่านการจดสิ่งต่างๆที่ประสบพบเจอ แล้วประทับใจ รู้สึกสะเทือนใจ รู้สึกประหลาดใจ ทุกความรู้สึกที่มันสะกิดให้เราไปค้นหาตลอด 2-3 ปีให้หลัง ตั้งแต่ช่วงปี 2 ที่ได้เจอแนวทางที่ประสงค์จะทำ ในตอนแรกความคิดดังกล่าวออกจะกระจัดกระจายสะเปะสะปะอยู่มากนัก เหมือนหนังสือที่เก็บไม่เข้าที่อ่านแล้วทิ้ง รอวันที่นำมามันกลับมารวมเพื่อให้ได้ความคิดแตกฉานใหม่ๆ และท้ายที่สุดข้าพเจ้าก็นำมันมารวบรวมและตามหาแก่นทั้งหมดที่ข้าพเจ้าพยายามที่จะพูดถึงในหนังสือทุกเล่มที่ถูกทิ้ง จนได้เนื้อหากรอบใหญ่ๆ ที่ข้าพเจ้าประสงค์จะขอเรียกว่า “การเปลี่ยนแปลง”

ข้าพเจ้าเริ่มออกแบบ และศึกษาเพิ่มเติมตัวละคร โครงสร้างของเรื่องราวไปพร้อมๆกัน ใช้เวลาอยู่ซุกซุกพักกว่าจะเข้าใจว่าสิ่งที่ตัวเองจะเล่าคืออะไร สื่อสารกับใคร และทำไปเพื่ออะไร จนท้ายที่สุดข้าพเจ้าก็พลันคิดไอเดียหนึ่งขึ้นมา โดยที่ไม่ได้คาดคิดในทันทีว่ามันจะอยู่กับเราจริงๆจนถึงปัจจุบันที่ข้าพเจ้าเขียนตำราวิจัยอยู่นี้ จึงสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องเชื่อมโยงแก่นปัญหาที่ตัวข้าพเจ้าเคยได้เขียนเอาไว้ บวกเข้ากับพล็อตที่คิดได้ฉับพลัน จนเกิดเป็นไอเดียเริ่มต้น และเริ่มเขียนเป็นไทม์ไลน์(Timeline) ไม่ต่ำกว่า 20 ไทม์ไลน์ ทั้งรูปแบบโครงสร้างสามองก์ โครงสร้างแปดองก์ หรือแม้กระทั่งไม่ใช้มันเลย เพียงแต่ชื่อตรงต่อสิ่งที่ตัวละครจะเจอเจอตามจินตนาการ และวิถีชีวิตที่ข้าพเจ้าเข้าใจจากการศึกษา พบเจอด้วยตนเอง คำบอกเล่า ต่างๆนาๆ จนข้าพเจ้ามั่นใจต่อโครงสร้างที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์เรื่องนี้จึงนำมาเขียน บทภาพยนตร์ตามลำดับ

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 เพื่อกำกับภาพยนตร์แนวดราม่า
- 2.2 ศึกษาการเขียนบทภาพยนตร์
- 2.3 เพื่อแสดงออกความคิด และปัญหาของคนรุ่นใหม่
- 2.4 ถ่ายทอดภาพ และอารมณ์กับคนดูอย่างจริงจังตั้งแต่เขียนบทจนไปถึงการตัดต่อ

3. ขอบเขตของโครงการ

การผลิตภาพยนตร์แนวครอบครัว ความยาว 30 นาที ถ่ายทำด้วยกล้อง SONY NEX 700 ระบบ Digital Format Widescreen 1:85.1 บันทึกเสียงภาษาไทย/English subtitle

4. ลักษณะของโครงการ

รูปแบบภาพยนตร์สั้นแก่นของเนื้อหาอ้างอิงจากข่าวเจ้า เกี่ยวกับ การที่ตัวเราต้องยอมรับว่าเราต้องโตขึ้นพร้อมกับการแบกภาระที่ต้องเผชิญมากกว่าตอนเป็นเด็กๆ โดยเฉพาะกับการใช้ชีวิตที่มีทางเลือกหลากหลายอย่างในปัจจุบัน ทำให้เด็ก รุ่นเราไม่กล้าจะเผชิญหน้า หรือถ้าจะสู้ก็คิดมากเสียจนบางทีเสียโอกาสที่จะมีส่วนใน การทำบางสิ่งบางอย่างให้สำเร็จเป็นชิ้นอัน

5. แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

การถ่ายทอดความคิดของคนรุ่นใหม่ที่ต้องประสบพบเจอกับการเติบโตขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ และกลัวที่จะตัดสินใจ กลัว...ที่จะใช้ชีวิต

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 6.1 ได้กำกับภาพยนตร์ประเภทดราม่า
- 6.2 ได้ศึกษาการเขียนบทภาพยนตร์
- 6.3 ได้แสดงออกทางความคิดในมุมมองปัญหาของคนรุ่นใหม่
- 6.4 ได้ถ่ายทอดภาพ และอารมณ์ให้ผู้ชมอย่างจริงจังและนุ่มลึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

การค้นคว้าข้อมูล

เรื่องที่ข้าพเจ้านำมาพัฒนาเป็นบทภาพยนตร์สั้น เป็นเรื่องราวที่เกิดจาก เกี่ยวกับ ซึ่ง ข้าพเจ้าไม่ทราบในมุมมอง จึงต้องศึกษาข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น

1. การศึกษาข้อมูลทางด้านบทภาพยนตร์
 2. วิเคราะห์ภาพยนตร์ตัวอย่าง
 3. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปใช้
1. การศึกษาข้อมูลทางด้านบทภาพยนตร์
ในส่วนของการศึกษาข้อมูลด้านบทภาพยนตร์ ข้าพเจ้าได้แบ่งหัวข้อการศึกษาออก ดังนี้

1.1. ทฤษฎีการเปลี่ยนผ่าน

ทฤษฎีการเปลี่ยนผ่านได้ถูกพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มแรก Chick and Meleis ได้กล่าวว่า การเปลี่ยนผ่านมีลักษณะเป็นกระบวนการโดยเป็นความรู้สึกของการเคลื่อนที่ (movement) การพัฒนา (development) และการผ่าน (flow) จากจุดหนึ่งหรือ สภาวะหนึ่งไปอีกจุดหนึ่งหรือสภาวะหนึ่งของชีวิตโดยเหตุการณ์ที่นำไปสู่การเปลี่ยนผ่าน ดังเช่น ภาวะการเจ็บป่วย การฟื้นฟูสภาพ การตั้งครรภ์ การคลอดบุตร การตาย การสูญเสีย การย้ายถิ่น การนอนรักษาในโรงพยาบาล การเกษียณหรือออกจากงาน และการเปลี่ยนแปลงตามวัย เป็นต้น การเปลี่ยนผ่านเป็นความไม่คงที่ หรือเป็นสภาพที่สั่นคลอน ไม่มั่นคง(disconnectedness) เป็นการขัดต่อการเชื่อมโยงกับ บางสิ่งบางอย่างอันมีผลต่อความรู้สึกมั่นคงของบุคคล หรือเป็นการสูญเสียจุดยืนหรือสิ่งที่คาดหวังในอดีต และการรับรู้จุดยืนต่อปัจจุบัน เป็นการรับรู้ (perception) คือ การให้ความหมายต่อการเปลี่ยนผ่านในเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งมีผลต่อปฏิกิริยา และการตอบสนองของบุคคล ชุมชน และสังคมต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เป็นการตระหนักรู้ (awareness) ซึ่งสัมพันธ์กับการให้นิยาม และกำหนดนิยามใหม่สำหรับตนเอง และเหตุการณ์ โดยบุคคลต้องตระหนักต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นก่อน จึงจะสามารถแก้ปัญหา และอุปสรรคต่อการเปลี่ยนผ่านได้ และเป็นแบบแผนของการตอบสนอง (patterns of response) ซึ่งอาจสังเกตได้ หรือไม่ได้ ในระหว่างกระบวนการของการเปลี่ยนผ่านที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกิดขึ้น โดยอาจเป็นภาวะเครียด วิตกกังวล ไม่มีเป้าหมาย มีการเปลี่ยนแปลงต่ออัตมโนทัศน์ ต่อบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงาน และต่อความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง

ในปี ค.ศ. 1994 ได้พบทฤษฎีการเปลี่ยนผ่านที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนผ่าน และได้เสนอคุณสมบัติทั่วไปของการเปลี่ยนผ่าน (universal properties of transition) ประกอบด้วย การเปลี่ยนผ่านเป็นกระบวนการ ซึ่งครอบคลุมถึงการพัฒนา การผ่านหรือการเคลื่อนจากภาวะหนึ่งไปสู่อีกภาวะหนึ่ง และการเปลี่ยนผ่านเป็นการเปลี่ยนแปลงทั้งต่ออัตลักษณ์ของตนเอง (identities) บทบาท (role) สัมพันธภาพ (relationships) ความสามารถ (abilities) และแบบแผนพฤติกรรม (patterns of behavior) หากเป็นการเปลี่ยนแปลงในองค์กร ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างและหน้าที่ การเปลี่ยนผ่านจึงสามารถแยกออกจากการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ ที่ไม่ใช่การเปลี่ยนผ่านได้ ดังเช่น การเปลี่ยนแปลงของอารมณ์ซึ่งเกิดขึ้นเป็นพลวัตร แต่ไม่มีการเคลื่อนผ่านจากจุดหนึ่งหรือสภาวะหนึ่งไปอีกจุดหนึ่งหรือสภาวะหนึ่ง ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงของอารมณ์จึงไม่ใช่การเปลี่ยนผ่าน ซึ่งอธิบายให้เห็นความแตกต่างของความหมายหรือลักษณะของการเปลี่ยนแปลงและ การเปลี่ยนผ่านให้ชัดเจนมากขึ้น รวมถึงขยายขอบเขตของทฤษฎีให้ครอบคลุมมากขึ้นสามารถอธิบายได้ถึงระดับองค์กร

ระยะเวลาของการเปลี่ยนผ่าน (Transition time span) ทุกการเปลี่ยนผ่านมีคุณลักษณะของการผ่านหรือการเคลื่อนตลอดเวลา (flowing and moving over time) หรือไม่อยู่นิ่ง มีจุดเริ่มต้นและการเคลื่อนไหวผ่านระยะเวลาที่ไม่มั่นคง สับสนและตึงเครียด จนถึงจุดสิ้นสุดซึ่งจะเป็นจุดเริ่มต้นหรือการเข้าสู่ระยะเวลาที่มั่นคงของชีวิตใหม่

จากวารสารสภาการพยาบาล ปีที่ 28 ฉบับที่ 4 ตุลาคม-ธันวาคม 2556
ทฤษฎีการเปลี่ยนผ่าน: การประยุกต์ใช้ในการพยาบาลครอบครัว

1.2 แนวคิดจากการค้นคว้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การเปลี่ยนผ่านตามระยะพัฒนาการ(developmental transition)
การเปลี่ยนผ่านตามระยะพัฒนาการ ได้แก่ การเปลี่ยนผ่านของบุคคลในวัยต่างๆ
แทนตัวละคร ต้น ที่เป็นน้องชายของน้ำที่ยังเป็นวัยรุ่นที่มองแต่โลกของตัวเอง และกำลังเปลี่ยนผ่านไปสู่วัยที่โตขึ้น
2. การเปลี่ยนผ่านตามสถานการณ์ (situational transition) การเปลี่ยนผ่านตาม
สถานการณ์ ได้แก่
การเปลี่ยนแปลงในด้านบทบาทหน้าที่หรือสถานภาพ
แทนตัวละคร น้ำ ที่เคยเป็นเสาหลักของครอบครัว แต่กำลังจะแต่งงาน และไปมี
ครอบครัวของตนเอง
3. การเปลี่ยนผ่านตามภาวะสุขภาพ และการเจ็บป่วย (health/ Illnesstransition)
แทนตัวละคร พ่อ ที่มีภาวะที่สุขภาพเริ่มเสื่อมถอย เป็นการเปลี่ยนผ่านที่สัมพันธ์กับ
ภาวะสุขภาพ และการเจ็บป่วย
อันมีผลต่อบุคคล และ ครอบครัว

1.3 มุมมองความคิดจากผู้หญิงในช่วงวัยทำงาน

1.2.1 ผู้หญิงคนนี้ชื่อ กิฟ เคยเป็นคนมั่นใจมากในชีวิตมหาลัย หน้าที่ เรียนใช้ได้ ทำ
กิจกรรมเยอะ พอเรียนจบได้ไม่นาน ก็มีเพื่อนไปคุยกับคนนี้ แล้วคนนี้ก็เล่าให้ฟังว่า เปลี่ยนงาน
มาแล้ว 3 ที่ ชีวิตเต็มไปด้วยความกดดัน

งานต้องตื่นเช้าทุกวัน ไปเจอรถติดในเมือง งานนี้แหม่งทำงานตั้ง 6 วันต่อสัปดาห์ เจองาน
ที่ชอบทำและน่าสนุกก็อยากจะทำ แต่เปิดกระเป๋าตังค์มองเงินแล้วมันไม่ได้สนุกด้วยอย่างนั้น
บางงานก็จู้จี้ไป กลายเป็นคนแค้นแค้นอยู่ในภวังค์ หางานที่มีความสุขจริงๆไม่ได้เหมือนอยู่ไป
วันๆ ตรงนี้ไม่ได้ตื่นักแต่ออกไปก็กลัวจะเจออะไรที่แยกว่า

จนวันหนึ่งเกิดเหตุการณ์ที่เป็นจุดเปลี่ยน... พ่อเขาเกิดอุบัติเหตุ ไม่สามารถทำงานได้อีก
กลายเป็นว่าเธอต้องเป็นเสาหลัก มีน้องที่ยังเรียนมหาลัย เธอต้องแบกรับความเครียดหนักขึ้น
กว่าเดิมอีกเป็นเท่าตัว

1.2.2 ผู้หญิงต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงและความไม่มั่นคงมากกว่าผู้ชาย
และมีความอ่อนแอ หนักหน่วงต่อความเครียดในวัฏจักรชีวิตครอบครัว เพราะต้อง
เกี่ยวข้องกับภาวะอารมณ์ของผู้อื่นที่อยู่รอบตัว ผู้หญิงต้องรับผิดชอบต่อผู้คนรอบข้าง
ภาระรับผิดชอบเหล่านี้เป็นภาระที่หนักอึ้ง ซึ่งไม่สามารถจะคาดเดาถึงความเครียดจาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นเช่น มีความเจ็บป่วย การหย่าร้าง หรือการตกงานเกิดขึ้นในครอบครัวหรือคนใกล้ชิด ผู้หญิงได้รับผลกระทบมากกว่าผู้ชายจากความตายของคนที่เป็นที่รักและรวมทั้งเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นกับคนที่เธอเกี่ยวข้องด้วย ผู้ชายจะรู้สึกน้อยกว่าผู้หญิงต่อเหตุการณ์ที่จะต้องเอาใจใส่ผู้คนแวดล้อม และรับรู้ความเครียดที่เกิดขึ้นกับครอบครัวได้น้อยกว่าผู้หญิง และเมื่อมีคนที่ต้องการความช่วยเหลือทางอารมณ์ (emotional support) มักจะขอความช่วยเหลือจากผู้หญิงมากกว่า ดังนั้นผู้หญิงจึงเป็นเป้าหมายของความต้องการมากกว่า และในขณะนั้นตัวเธอเองก็ต้องการการมีสุขภาพจิตที่สมบูรณ์ด้วยเช่นกัน

ผู้หญิงและการทำงาน

สำหรับผู้ชายแล้ว ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวและงาน ถูกมองว่าเป็นเรื่องที่สนับสนุนซึ่งกันและกัน และเป็นองค์ประกอบที่มีความลงตัวอยู่แล้ว แต่สำหรับผู้หญิงงานและครอบครัวก็มีความต้องการที่ขัดแย้งกันเสมอ แม้ว่าการทำงานมีส่วนสำคัญต่อการมีสุขภาพจิตที่ดีของผู้หญิง เพราะผู้หญิงที่ทำงานนอกบ้านจะมีความเครียดน้อยลง แม้ผู้หญิงจะมีความกดดันในที่ทำงานมากมาย แต่ครอบครัวถูกมองว่ามีส่วนในการสนับสนุนผู้ชายในเรื่องการทำงานมากกว่า ในขณะที่ผู้หญิงถูกมองว่างานกีดกันเธอออกจากครอบครัว ข้อเรียกร้องจากที่บ้านและที่ทำงานก็ทำให้ผู้หญิงอยู่สถานะที่เครียดเกือบตลอดเวลา

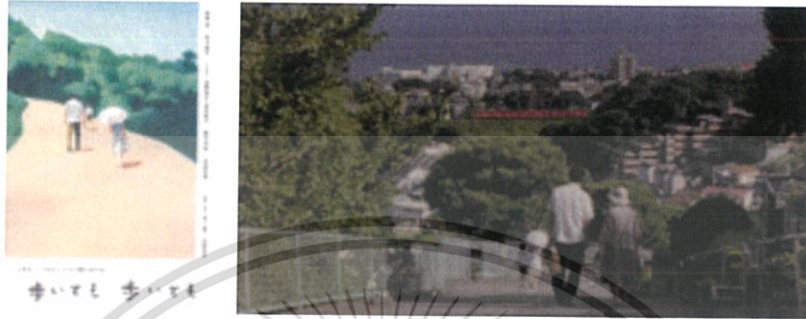
บทความในหัวข้อ ผู้หญิงกับการแต่งงาน
(<http://www.homeradio1.com/knowledge-base/view/668>)

2. วิเคราะห์ภาพยนตร์ตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพยนตร์อ้างอิงในการเล่าเรื่อง

ภาพที่ 2.1 ภาพจากภาพยนตร์อ้างอิงเรื่อง Still walking

2.1 ภาพยนตร์ เรื่อง Still Walking

ผู้กำกับ : Hirokazu Koreeda

สิ่งที่วิเคราะห์ : วิธีการเล่าเรื่อง + TIME AND SPACE

Synopsis : วันครบรอบวันตายปีที่ 15 ของ จุนเป่ พี่ชายคนโตผู้ลี้ภัยจากการจมน้ำ เรียวตะ ลูกชายคนเล็กจิตรกร ตกงาน เดินทางกลับบ้านพร้อม ภรรยาเมียสาว และ ลูกติดของเธอ พร้อมกับพี่สาวของเรียวตะ และครอบครัวที่ดูไม่เอาไหน แม่ของเรียวตะ และ พ่อ บ้างงานที่เคยเป็นแพทย์ฝีมือดี ผู้เป็นเจ้าของบ้าน ทั้งคู่ยังทำใจกับการสูญเสีย จุนเป่ ไปไม่ได้ แม่ของเรียวตะ คาดหวังว่าลูกชายสุดที่รักจะดูแลในยามแก่ชรา พ่อของเขาก็อยากให้ลูกชายคนโตสืบทอดกิจการคลินิกต่อจากเขา แต่ท้ายที่สุดต้องยอมรับความจริงว่าไม่ได้เป็นอย่างหวัง เรียวตะตัดสินใจกลับไปใหม่ที่ใหม่ของตัวเองและ ตัดสินใจว่าจะไม่กลับบ้านให้น้อยลงกว่าเดิม เพราะ เขาติดต่อกับพ่อที่ไม่เคยยอมรับในตัวเขา แม่ ที่แก่จนกลายเป็นคนขี้บ่น คาดหวังให้เขาเป็นคนที่เขาเป็นไม่ได้มากเกินไป จุนเป่ที่พ่อและแม่ของเขาก็เสียชีวิตลง ตามกันไปหลังจากนั้นไม่นาน

แนวทางการค้นคว้า : การตีแผ่ตัวละครมีมิติ ตัวละครมีความย้อนแย้งในตัวเองสูง ทุกคนมีปมของตัวเองอยู่ในใจในเรื่องการไม่ยอมปล่อยให้อดีตผ่านไป แต่ไม่แสดงออกออกมาตรงๆกับครอบครัว จนทำให้ครอบครัวไม่อาจก้าวไปข้างหน้าได้

มุมมองหนังถ่ายทอดให้คนดูเป็นผู้สังเกตการณ์พฤติกรรมกับคำพูดของคนในบ้าน สถานการณ์ที่น่าเสียดายจะมีก็แต่กิจวัตรประจำวันธรรมดาๆ แต่ไอ้ความไม่ธรรมดาก็คือ กิจวัตรเหล่านั้นแฝงไปด้วย ความทุกข์ ความเศร้า บาดแผล และปมที่ไม่เคยพูดออกมาจากใจมากมาย แม้ว่าตัวเองคือครอบครัวเดียวกันก็ยิ่งถูกเก็บไว้ที่คนเดียว

2.2 ภาพยนตร์ เรื่อง Café Lumière

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้กำกับ : Hou Hsiao Hsien

สิ่งที่วิเคราะห์ : สัญญา + REAL TIME

ภาพที่ 2.2 ภาพจากภาพยนตร์อ้างอิงเรื่อง Café Lumière

Synopsis : โยโกะ กลับบ้านหลังจากที่ไปเรียนอยู่ไต้หวัน เธอเดินทางกลับไปยังบ้านของพ่อ เพื่อร่วมงานเทศกาลโอโงะ วันที่เธอกลับไปเธอได้เข้าไปหาเพื่อน และเธอก็ได้ใช้เวลาอยู่ร่วมกันกับครอบครัวที่ไม่ได้อยู่ด้วยกันมาเป็นเวลานาน และบอกให้รู้ถึงความจริงที่ว่าเธอกำลังตั้งท้องจากแฟนที่ไต้หวัน

แนวทางการค้นคว้า : ปัญหาช่องว่างระหว่างวัยที่มีต่อพ่อ และ แม่เลี้ยง ของโยโกะที่ไปเรียนต่างประเทศมาหลายปี และ ความเป็นผู้หญิงยุคปัจจุบันที่ทำงานด้วยตนเอง และ เลือกลงตัดสินใจแก้ปัญหาอะไรด้วยตนเอง แม้ว่าพ่อแม่จะไม่เห็นด้วย และไม่สามารถแนะนำไปในแนวทางที่เขาเคยผ่านมาได้ ดังเช่น เรื่องอาชีพของเธอ ที่ทำการวิจัยเกี่ยวกับคนไต้หวันที่อยู่ในสังคมญี่ปุ่น รวมทั้งการที่เธอท้องกับแฟนที่ไต้หวัน และขอเป็นแม่ลูกเดียวโดยไม่มีท่าเสียใจใดๆ ขณะที่เธอมีงาน และชีวิตที่พ่อแม่ไม่ค่อยเข้าใจในตัวเธอนัก จนอดห่วงลูกสาวไม่ได้

ยามกลับบ้าน และอยู่ต่อหน้าครอบครัว พ่อและแม่ไม่ได้คุย หรือพูดอย่างตรงไปตรงมา ถึงปัญหา หรือสิ่งที่เจอมาในชีวิตวัยที่เธอโตขึ้น เนื่องจากกระยะห่างที่มีมากขึ้น และ การเติบโตของลูกๆ เพื่อหาทางสื่อสารกับลูกที่ต่างช่วงวัย จากความไม่เข้าใจลูก เขาจึงพยายามสื่อสารด้วยกิจวัตรประจำวันทั่วไป เช่น การดูทีวีด้วยกัน การพยายามสังเกตการกระทำของลูก ซึ่งออกมาผ่านคาแรคเตอร์ตัวละครพ่อที่ลึกๆเป็นห่วงลูกมาก โดยผ่านการไม่พูดอะไรให้มากความ

ภาพยนตร์ถูกเปิด และปิดด้วยรถไฟที่เคลื่อนผ่านตัวละครชายหญิงสองคนที่เป็นเพื่อนกัน ทั้งๆที่ตัวละครชายมีความรู้สึกที่ดีต่อผู้หญิงแต่ก็ไม่สามารถบอกออกไปได้ เนื่องจากเธอเพิ่งท้องกับแฟนหนุ่มที่ไต้หวัน เขาได้แต่เพียงเก็บความรู้สึกนี้ไว้ รถไฟในช่วงสุดท้ายที่วิ่งชนกัน 5 สายจึงเหมือนสัญญาที่เคลื่อนผ่านคนสองคนที่ยืนข้างกันโดยไร้ซึ่งคำพูดและการสื่อสารใดๆ รวดเร็วดังสังคมที่ไม่อาจจับต้องความรู้สึกภายในของกันและกัน

3. แนวทางการค้นคว้าการศึกษาจาก Andre Bazin

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Andre Bazin พูดถึงภาพยนตร์ Realism ว่าหนังไม่ต้องเติมแต่งความจริง แต่เป็นการเปิดเผยความจริงออกมาด้วยการถ่ายถอดแบบ *Deep Focused* เพื่อรักษาความกลมกลืน ความชัดเจนโดยตรงของพื้นที่และเวลา และตัดต่อน้อยๆผู้ชมสามารถเลือกดูองค์ประกอบของภาพ และตัดต่อด้วยตัวของเขาเอง

Andre Bazin

3.1 แนวทางการค้นคว้า

ข้อมูลที่ได้ศึกษามาทั้งหมดนั้น ได้จับใช้ส่วนเล็กน้อยขึ้นมาเพื่อพิจารณาเป็นข้อมูลตัวอย่างในการเขียนบทภาพยนตร์ เริ่มตั้งแต่การศึกษาภาพยนตร์ตัวอย่างที่มีการเล่าเรื่องแบบ REAL TIME การหาบทความที่พูดถึงทฤษฎีในประเด็นที่อยากจะทำ ลองจับใจความสำคัญ แนวทางการเล่าเรื่อง สัญญา ศึกษาเหตุการณ์ตัวอย่าง วิธีการแสดงออกตัวละคร แล้วนำมาเปรียบเทียบกับบทภาพยนตร์ของข้าพเจ้า

ภาพที่ 2.3 ภาพ Portrait ของ Andre Bazin

บทที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์

1. แนวทางการเขียนบทภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่อง A NEW LIFE (ชื่อชั่วคราว) ความสนใจมันมาจากสภาวะเปลี่ยนผ่านทางด้านวุฒิภาวะในแต่ละช่วงวัยของตนเอง จากการที่เราโตขึ้นแต่ละปีนั้นก็มักจะมีเหตุการณ์สำคัญ หรือว่า พิธีสำคัญที่เราต้องมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้นตามช่วงวัย และเวลาของเรา ผมจึงหยิบช่วงที่เรากำลังเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญหนึ่งของชีวิตที่เกิดขึ้นกับชีวิตใครหลายคน นั่นคือ ช่วงก่อนตัดสินใจแต่งงาน

เหนือสิ่งอื่นใดนอกจากเขียนบทจากตัวเอง ข้าพเจ้าก็ได้ทำการ research ชีวิตคนรุ่นใหม่

ภาพที่ 3.1 ตัวอย่างภาพแหล่งข้อมูลดิบที่ได้มาจากโซเชียลเน็ตเวิร์ก

1.

รู้สึกว่าการที่จำเป็นต้องโตเป็นผู้ใหญ่มีความยากมากที่ต้องรักษาและควบคุมระดับอารมณ์ความรู้สึกของตัวเองให้ได้เมื่อเกิดปัญหาอะไรขึ้น ไม่เหมือนตอนเด็กเลยที่รู้สึกยังไงก็แสดงออกอย่างใจไม่ต้องคิดว่ามันจะไปกระทบกับใครหรืออะไร

2.

คุณ โชคดีแคไหนแล้วที่ได้งานทำ ขณะที่คนอื่นหางานทำยากลำบาก หลายคนก็จบมาหางานไม่ตรงกับที่เรียนมา ผมจบภาษาอังกฤษแต่กลับมารับราชการทหารก็ไม่ค่อยพอใจเพราะเป็นความรู้ติดตัวเราไปจนตาย

3.

เราจะหมอมแน้มมากเวลาอยู่ที่บ้านหรือเพื่อนที่สนิทจริงๆ ซึ่งเอาจริงตอนนี้ก็โตแล้วประมาณนี้ แต่เราอาจจะเป็นคนเดียวที่ไม่อยากโต เพราะเงินเวลาอยู่บ้านคงจะเป็นเวลาที่เรากำหนดตัวเองได้เพราะผู้ใหญ่ในบ้านยังเฝ้ามองว่าเรายังเด็กเสมอ และเราก็ไม่คิดจะทำตัวให้เป็นผู้ใหญ่มากนักด้วย แค่อยากกอบโกยความเด็กไว้ให้ได้มากที่สุด

4.

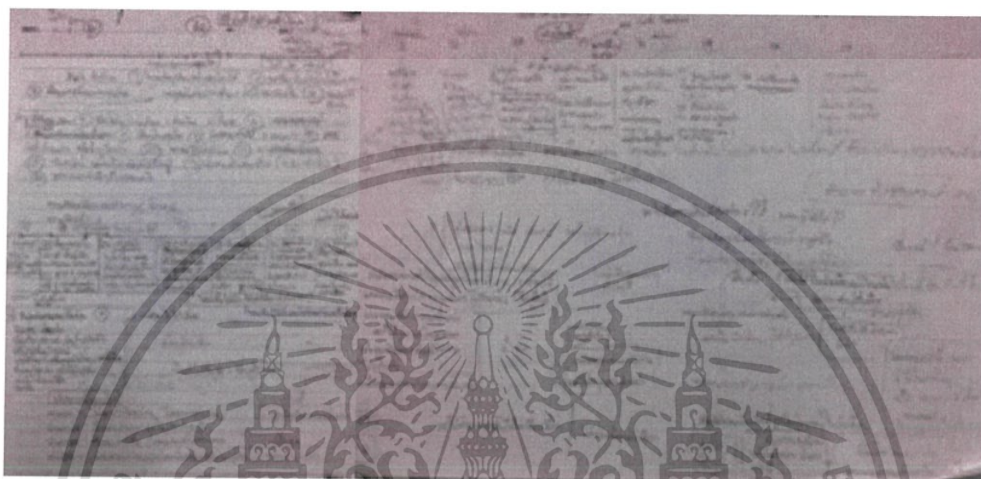
ไม่รู้ว่าจะวันไหนจะต้องออกจากวง โจรที่น่าอึดอัด ไม่รู้ว่าจะหลุดพ้นจากเรื่องแบบนี้ เคยมีวิธีแก้ไขแบบของเรา แต่มัน ไซ้ไม่ได้ ผลกับคนที่รู้จักเราจริงๆ เราถูกตัดสินด้วยภายนอก โดนถากถางด้วยคำพูดที่เราไม่เข้าใจ เธอรู้จักฉันแคไหน ฉันยังไม่รู้จักตัวเองเลย

หลังจากที่รวบรวมแนวคิด หรือทฤษฎีที่น่าสนใจได้แล้ว ข้าพเจ้าลองประกอบทุกอย่าง และ เขียนเป็นโครงเรื่องย่อคร่าวๆ หลายต่อหลายครั้ง พร้อมกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติม เนื่องจากข้าพเจ้าอยากทำภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับครอบครัวในมุมมองของผู้หญิงวัยทำงาน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีข้อมูลที่รับรองภาพยนตร์ที่ข้าพเจ้าต้องการจะทำขึ้นมา

ภาพที่ 3.2 ภาพการวางโครงสร้างบทภาพยนตร์

2. ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์

2.1 ประเด็น (Theme)

การยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้น

2.2 ประโยคขาย (Log line)

ในชีวิต ทุกคน..มีความผิดพลาด ทุกคน..ต้องดำรงอยู่

2.3 โครงเรื่องย่อ (Plot)

ภาพยนตร์สั้นแนวชีวิตที่เกี่ยวกับ น้ำ หญิงสาววัย 27 ปี กลับบ้านเพื่อไปเยี่ยมพ่อที่ชลบุรี กับ ต้น น้องชายที่เพิ่งเรียนจบด้านดนตรีมาได้ไม่นาน น้ำกลับไปพยายามให้พ่อและแม่ได้เจอกันในวันที่เธอจะถ่ายรูปแต่งงาน เพื่อผสานรอยรั่วของความสัมพันธ์ที่พ่อของเธอจะเลิกกับแม่ และ ผสานช่องว่างระหว่างพ่อ และ ลูกทั้ง 2 คนที่โตขึ้นไปคนละทิศละทาง ทำயที่สุดก็ถึงคราวที่ต่างคนต่างต้องใช้ชีวิต น้ำก็ต้องกลับไปที่บ้านกับแฟนที่กำลังจะแต่งงาน และมีชีวิตเป็นของตัวเอง วันรุ่งขึ้นพอเธอต้องถ่ายรูปแต่งงาน เธอค้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พบว่าเธอต้องยอมรับกับทุกสิ่งที่เป็นแผล และความผิดพลาดในอดีตจากการโตขึ้นของเธอ เธอร้องไห้ และระบายทุกสิ่งที่เธอเก็บไว้ในใจคนเดียวตลอดมา

2.4 โครงเรื่องขยาย (Treatment)

น้ำ หญิงวัย 27 สวมชุดเจ้าสาวนั่งอยู่บนเก้าอี้หลุยส์ชอบทองในสตูดิโอแต่งงานแห่งหนึ่ง ด้านหลังที่ยืนคู่กับเธอคือ ต้น ชายผู้เป็นเจ้าของ น้ำทำทีเศร้าซึม แสงแฟลชถูกสาดไปสองครั้งติดๆกัน ตากล้องชวนคู่บ่าวสาวมาเลือกรูปที่จะทำเป็นกรอบใหญ่ไว้ใช้ในงานแต่งงาน น้ำไม่ได้ลุกจากตรงนั้น มีแค่เจ้าบ่าวที่ออกจากลิโม่เพื่อไปดูภาพถ่าย เธอแอบร้องไห้แค่เพียงคนเดียว น้ำยังนั่งทำงานอยู่ออฟฟิศ PM ของเธอในขณะที่อยู่ในช่วงเลิกงาน เธอบ่นเกี่ยวกับเรื่องจิ้งหะชีวิตคนไม่เท่ากัน ไม่นานนักก็มีโทรศัพท์เข้าเป็น ต้น น้องชายนักดนตรีของเธอยืนรออยู่ข้างล่างออฟฟิศ น้ำขอค่างานที่ยังทำไม่เสร็จ เธอรีบปิดคอม และไปหาน้องชาย

ระหว่างทางกลับบ้านบนรถมือสองคันหนึ่ง น้ำติดช่วงไฟแดงขาออกบนถนนหนึ่ง ตั้งแต่ออกมาจากที่ทำงาน ต้นและน้ำ ไม่ค่อยได้พูดอะไรกันมาก ส่วนใหญ่จะเป็นต้นหันออกไปนอกหน้าต่าง น้ำจึงเริ่มชวนต้นคุยเกี่ยวกับเรื่องงานที่นั่นที่กำลังทำ เธอไม่ค่อยได้คำตอบอะไร ต้นเริ่มถามถึงอาการป่วยของพ่อ และ พูดถึงว่าพ่อแม่อาจจะเลิกกัน บรรยากาศเปลี่ยนไปเป็นหยุดนิ่งเท่ากับรถที่ติดอยู่ข้างนอก ทั้งสองรู้ว่าไม่ควรปล่อยพูดเรื่องนี้

รถเพิ่งจอดในบ้านสนิท ระหว่างที่ต้นกำลังเอาของจากหลังรถ น้ำก็กำลังขนของ แล้วเปิดประตูเข้าไปในบ้าน ก็พบกับชายกลางคนอีกสามคนกำลังออกมาจากในบ้านตรงนั้นพอดี พวกเขาแค่รีบเดินออกไป น้ำจึงหลบทางให้ แม้รู้จุดประสงค์ของการมาของคนพวกนี้ น้ำมีสีหน้าหงุดหงิด น้ำจึงเดินตรงเข้าไปหลังครัว แล้วเห็นพ่อของน้ำกำลังเก็บสำหรับไปที่เพิ่งเล่นเสร็จไปไม่นานบนโต๊ะกินข้าว น้ำสวัสดีพ่อ และบอกให้พ่อเตรียมตัวกินข้าว น้ำคุยกับพ่อเรื่องอยากชวนให้แม่ไปถ่ายรูปกับเธอในวันจันทร์ พ่อถามต้น และน้ำ เกี่ยวกับเรื่องอาชีพ และการเรียนต่อ ทั้งสองไม่มีใครตอบได้อย่างที่ใจพ่อหวัง เมื่อต้นกินเสร็จต้นก็รีบวางจานแล้วจึงขึ้นไปบนห้อง บนโต๊ะกินข้าวก็ดำเนินต่อไปด้วยความเงียบงัน ไม่มีใครพูดอะไรใส่กันอีก

น้ำเก็บจานชุดสุดท้าย แล้วเห็นซิงค์ที่ไม่ได้ถูกล้างมานาน เธอจึงทำความสะอาดรอบๆ ครัว ระหว่างที่ล้างจาน มีโทรศัพท์เข้ามาหาน้ำ บอกว่ามีงานเข้าด่วนเธอต้องไปพรุ่งนี้ เธอรับปาก เมื่อน้ำล้างจานเสร็จ น้ำก็มองเวลาเป็นช่วงเวลาสี่ทุ่มเศษ น้ำก็เดินไปล็อคประตูหน้าบ้าน พอน้ำปิดประตูเหล็กหน้าบ้านเสร็จ น้ำจึงหันไปเรียกให้พ่อที่กำลังหลับพร้อมกับทีวีเองที่ถูกเปิดทิ้งไว้ น้ำจึงเรียกให้พ่อไปนอนในห้องดีๆ พ่อของน้ำก็ลุกออกจากตรงนั้นและเดินเข้าห้องใหม่ของตัวเองไป ต้นเพิ่งตื่นนอนตอนบ่ายสอง เห็นพ่อนั่งดูทีวีอยู่คนเดียว ต้นแค่เข้าไปนั่งด้วย พ่อยืนทุเรียนทอดให้ต้นกิน หลังจากที่ต้นยังไม่ม่่าได้กินอะไร น้ำกลับมาจากที่ทำงานด้วยความล้า ต้นจึงชวนคนที่บ้านออกไปกินข้าวข้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกโดยเขาจะเป็นคนเลี้ยง ในช่วงที่ครอบครัวกลับมาที่บ้าน ต้นขอลาแยกกลับไป
 กรุงเทพก่อน เพราะมีงานที่ต้องทำ และบอกให้พ่อรักษาสุขภาพ จึงรีบปิดประตูรถแล้ว
 ขับรถเก๋งมือสองที่นำเข้ามาที่บ้าน เสียงรถขับออกไป พ่อนึกขึ้นได้ว่าเขาเพิ่งฝากเพื่อนซื้อ
 ยาย้อมผมไว้ที่บ้าน จึงหันไปขอให้นาย้อมสีผมให้ ช่วงบ่ายของวันอาทิตย์ น้ำกำลัง
 หยิบยาย้อมผมสีดำให้พ่อ ในระหว่างที่ย้อมนั้น พ่อบอกน้ำว่าแผนที่พ่อจะไปถ่ายรูปกับ
 น้ำพรุ่งนี้ อาจไปไม่ได้ เพราะเพื่อนที่เคยมาเล่นไฟที่บ้าน มีคนมาแจ้งข่าวว่าอยู่ดีๆ เขาก็มี
 อาการหัวใจวายเฉียบพลันไป น้ำแค่แปลกใจรู้สึกว่าจะอะไรก็เกิดขึ้นได้ง่ายจริงๆ เพิ่งเห็น
 เมื่อไม่กี่วันที่ผ่านมา พ่อจึงพูดเรื่องที่เขาสอบพูดเป็นประจำคือเรื่องที่ว่าเขาไม่ได้อยู่
 ตลอดไป น้ำแค่ขำเล็กๆ แต่ก็ตอบรับสิ่งต่างๆ ที่พ่อพูด แต่ก็แอบยังเป็นห่วงที่พ่อรู้สึก
 แบบนั้น น้ำบอกว่าพี่หนึ่งจะมารับเธอกลับกรุงเทพฯ ไปเย็นนี้เหมือนกัน

รถฟอร์จูนเนอร์คันใหญ่ขับมารับน้ำ พี่หนึ่งลงมาสวัสดีพ่อ และช่วงชนของขึ้นไป
 หลังรถ พ่อจึงเดินออกมาหน้าบ้านเพื่อมารับหนึ่ง และชวนคุยเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพ
 ความเป็นอยู่ น้ำแค่บอกลาพ่อ แล้วสัญญาว่าเดี๋ยวจะโทรหาบ่อยๆ ละอาทิตย์หน้าคงจะ
 กลับมาอีก น้ำเดินขึ้นรถไป และปิดประตู รถค่อยๆ เคลื่อนที่ออกไปไกลจากตัวบ้าน จน
 ในที่สุดมันพ้นสายตาออกไป คืนวันอาทิตย์ น้ำถูกปลุกให้ตื่นในขณะที่หนึ่งจอดรถใน
 บ้านแล้ว น้ำตื่นขึ้นและลงจากรถ น้ำกำลังนั่งเอาผ้าจากกระเป๋าพับเก็บใส่ตู้เสื้อผ้าใน
 ห้องนอนที่เธอนอนกับหนึ่ง เธอหันไปดูนาฬิกาขณะที่ถึงบ้านจนตอนนี้ เป็นช่วงเวลา
 ประมาณสี่ทุ่มเศษ การกระทำของเธอดูเซื่องซึม ซ้ำกว่าปกติ และเธอเองก็มีสีหน้าที่เข้ากับ
 ลักษณะนั้น หนึ่งจึงถามถึงน้ำว่าเป็นอะไรไหม น้ำแค่ยิ้มตอบกลับไป ละบอกว่าเธอไม่
 ได้เป็นอะไร แค่คิดอะไรไปเรื่อยเปื่อย หนึ่งจึงบอกให้เธอรีบนอนเสีย เพราะเช้าวันจันทร์
 เธอมีนัดกับหนึ่งที่จะต้องไปถ่ายรูปงานแต่งงาน น้ำรับฟังสิ่งที่หนึ่งพูด หนึ่งจึงขึ้นไปนอน
 บนเตียง น้ำมีสีความกังวลบางอย่างในใจ สลับกับการที่เธอดูนาฬิกา และมองออกไป
 นอกหน้าต่างเห็นไฟสีส้มนอกถนน มันแค่ถนนที่ทำให้น้ำหนึ่งถึงทางที่ตัวเองจากมา

2.5 บทภาพยนตร์ (Screenplay) / บทภาพยนตร์ร่างที่หนึ่ง

SEQUENCE 1 ชุดแต่งงาน

SCENE 1 สตูดิโอ/ภายใน/กลางวัน

เสียงแฟลชแรกจากกล้องตั้งขึ้น

ตากล้อง

เดี่ยวเจ้าบ่าว...ขยับเข้าไปใกล้เจ้าสาวนิดนึงนะครับ ดีครับ

ภาพเผยให้เห็น เอิญเจ้าสาวกำลังนั่งอยู่บนเก้าอี้หลุยส์เบาะสีแดงขอบทอง กับ หนึ่ง
เจ้าบ่าวที่ยืนคู่ขนานข้างหลังในชุดสูทสีน้ำเงินอ่อน ทั้งสองกำลังถ่ายรูปอยู่ในสตูดิโอที่
มีพื้นหลังเป็นฉากสีเทา เอิญ
ผู้เป็นเจ้าสาวมีสีหน้าที่ดูกังวลใจกับการสวมชุดที่มีโอกาสไม่กี่ครั้งที่จะได้ใส่

ตากล้อง

เอาล่ะครับ เจ้าสาว เดี่ยวยิ้มหน่อย...หนึ่ง สอง สาม

แสงแฟลชกระทบ

ตากล้อง

สวยครับ...เดี่ยวทั้งคู่เชิญมาเลือกรูปในคอมตรงนี้นะครับ

หนึ่ง

โอเคครับ ไปกัน เอิญ

เอิญ

หนึ่งไปดูก่อนเลย เดี่ยวเอิญตามไป มั่นลุกยก

หนึ่ง

ทำไมไม่มาเลือกด้วยกันล่ะ เดี่ยวเอิญก็ไม่ชอบที่ผมเลือกให้อีกหรอก

เอิญ

ไม่เป็นไร หนึ่งเลือกเถอะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนึ่ง
จะบอกว่าตัวเองสวยทุกรูปละซี

เอิญถ่ายหน้า และตอบรับหนึ่ง เหมือนจะพยายามฝืนยิ้มขึ้นมา

เอิญ
เปล่า

หนึ่งพยักหน้าตอบรับ แล้วใช้มือทั้งสองแตะไหล่ของเอิญเบาๆ

หนึ่ง
โอเคๆ งั้นเดี๋ยวผมลองไปเลือกไว้ให้ก่อนนะ
หนึ่งเดินออกไปจากลิฟต์ไปในทันที เห็นเพียงแต่เจ้าสาวที่นั่งอยู่ลำพังบนเก้าอี้ที่ดูมี
ระดับ ผิดกับพื้นหลังที่ดูมืดหม่น เสียงจากทางด้านหน้าได้ยินเพียงแผ่วเบา เป็นเสียง
เหมือนคนที่คุยกันไกลๆ

ตากล้อง
เดี๋ยวอยากให้พี่เลือกรูปที่จะปริ้นท์เป็นรูปใหญ่ที่จะไว้ใช้ใน
งานอะครับ

หนึ่ง
ได้ครับ

เอิญเริ่มมีอาการหายใจถี่มากขึ้นเรื่อยๆ เธอค่อยๆระบายความกังวลใจจาก
เหตุการณ์ทั้งหมดออกมาผ่านการร้องไห้ เธอก้มหน้าลงไป แล้วใช้มือทั้งสองปิดบัง
ใบหน้าของเธอ

SEQUENCE 2 จังหวะชีวิต

SCENE 2A ออฟฟิศ/ภายใน/เย็น

ในออฟฟิศของเอิญ กลุ่มเพื่อนสองคนกำลังรวมตัวกินข้าวที่เพิ่งซื้อมา บนโต๊ะที่พวกเขาทำงาน

พี่อ้อม

โหนี่เพิ่งสี่โมงกว่าเอง ดิเนะวันนี้หมดคิว ได้กลับบ้านไวกว่า

ทุกวัน

พี่เคย
 เอาจริงๆก็ไม่ไหวเท่าไรมั้งพี่ วันศุกร์
 พี่อ้อม
 เออวะ โอย ชีวิต
 พี่อ้อมชวนเอิญที่นั่งอยู่โต๊ะใกล้ๆ มาทานข้าวกับพวกเธอ
 พี่อ้อม
 เอิญ ไม่น่ากินด้วยกันก่อนหรือ
 เอิญ
 ยิ่งดีกว่าพี่ ขอเคลียร์งานก่อน

พี่อ้อมรับรู้การตัดสินใจของเอิญ เธอจึงชวนเพื่อนที่ทำงานตำแหน่งเดียวกัน คุยถึงเหตุการณ์เมื่อวานที่เธอเจอน้องที่เคยมาฝึกงานเป็น PM

พี่อ้อม

เออ วันก่อนกูไปเจอน้องที่มาฝึกงานเป็น PM อะ ล่าสุดไป
 เจอห้องตัด ปรากฏว่าได้เป็นโปรดิวซ์แล้ว

พี่เคย

เฮ้ยพี่ เพิ่งเรียนจบไม่ใช่หรอเนอะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พี่อ้อม
เออดี ละกลับมาที่พวกกู ดูสภาพ

เอิญ
หนูจะผ่านโปรใหม่ก็ไม่รู้เนี่ยพี่

พี่อ้อม
ไม่ผ่านหอรอกมึงอะ

เอิญ
โหพี่...
ทันทีที่เอิญตอบรับ ก็เหมือนเธอกำลังคิดถึงสิ่งหนึ่งที่เธออยากจะพูดออกมา และไม่
นานนักเธอก็พูดในสิ่งที่เธอกำลังคิด

เอิญ
...แต่เอิญเชื่อเรื่องจังหวะของชีวิตมากเลย

เอิญ
แบบเอิญว่าทุกอย่างมันถูกกำหนดไปด้วยเวลาไง คือเอิญ
เชื่อว่าพวกคนที่เขาได้ดีเขาต้องมีโอกาสก่อน

ไม่ทันที่เอิญจะพูดจบดี ก็เหมือนเธอพยายามจะหยิบของบางอย่างจากกระเป๋า
สะพายข้างโต๊ะของเธอ เธอหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาในขณะที่มันกำลังสั่นเพราะสายเข้า

พี่เตย

ไม่หอรอก มันก็คังเก่งแล้วก็มีคอนเนคชั่นด้วยละ

เอิญ

เออ ก็เกี่ยวนะพี่

เอิญกรับสายที่เข้ามา

เอิญ

ฮัลโหล..เออเดี๋ยวอีกแปะปึงลงไปละ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอิญวางสายนั้น แล้วจึงเก็บโทรศัพท์เข้ากระเป๋าตัวเองเหมือนเดิม เอิญจึงเริ่มเก็บของ
ที่เหลือทันที พร้อมกับหันไปพูดกับรุ่นพี่ที่ทำงาน

เอิญ

พี่อ้อม อันนี้เอิญส่งวันจันทร์ได้ไหม พอดีเอิญยังไม่มีคอมอัน
ใหม่ทำเลย...แล้วยังไงเดี๋ยวตอนเช้าเอิญรีบมาทำให้ ก่อน
เก้าโมง

พี่อ้อม

เอิญ ลืมถุงกับข้าว

พี่อ้อมวิ่งเอาถุงกับข้าวที่เธอวางอยู่บนโต๊ะไปให้ เอิญขอบคุณด้วยความเคอะเขิน

SCENE 2B ในรถ/ภายใน/กลางคืน

เอิญเดินออกมาจากออฟฟิศ แล้วจึงเห็นชายหนุ่ม ต้น น้องชายของเธอกำลังนั่งรอ
ด้านข้างมีกระเป๋าสตางค์ใบดำ

เอิญ

รอนานเปล่า

ต้น

ไม่นาน

เอิญ

ไป..เพื่อตรวจไว้ตรงนั้นอะ

บรรดหอนด้าสีดำรูนเก่าในระหว่างทางกลับบ้าน เอิญติดช่วงไฟแดงหลังจากที่ออกมาจากเส้นบางนามาได้ไม่นาน ตั้งแต่ออกมาจากที่ทำงาน ต้นเอาแต่หันออกไปนอกหน้าต่าง ด้วยบรรยากาศที่ดูอึดอัดเอิญจึงเริ่มชวนต้นคุย

เอิญ

วันนี้ซ้อมเธอ

ในขณะที่เอิญถามคำถามแรกขึ้น ต้นยังคงมองบรรยากาศข้างนอก

ต้น

เปล่า ไป Audition เฉยๆ

เอิญ

แล้วได้ไหม

ต้น

เขายังไม่ได้บอกอะไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรยากาศหนึ่งไปชั่วขณะทันทีที่คำตอบจบลง เป็นเวลาหนึ่งที่ต้นเริ่มจะหันมาทางพี
ของเขา

ต้น

พ่อทำห้องใหม่ เขาได้บอกพีหรือยัง

เอิญ

ยังอะ...

เอิญ

แต่ก็เหมือนจะพอรู้แล้วล่ะ...แล้วสร้างเสร็จแล้วหรือยัง

ต้น

เห็นว่าเพิ่งเสร็จ

เอิญรับรู้เหตุผลว่าทำไมพ่อถึงกำลังสร้างห้องนั้นขึ้นมา

เอิญ

แคงเดินขึ้นไปบนห้องเดิมไม่ไหวแล้วแหละ

ต้น

แล้วอาการพ่อช่วงนี้เป็นไง

เอิญ

ก็เหมือนเดิมแหละ แต่แกก็บ่นเจ็บบๆตอนที่ใส่เครื่องกระตุ้น

หัวใจช่วงใหม่ๆ

เอิญ

แล้วไม่โทรไปถามพ่อเองบ้างล่ะ

ต้น

ก็มันไม่ค่อยว่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้นหันกลับไปมองที่ริมหน้าต่างของรถเหมือนเดิม

เอิญ

เออ อาทิตย์นี้แม่ไม่อยู่นะ เหมือนไปทำบุญกับญาติที่
เชียงใหม่ตั้งแต่เมื่อเช้า

ต้นหันมาสนใจสิ่งที่เอิญพูดถึง ต้นแคร์รับรู้เรื่องราวเหล่านั้นเช่นเดียวกับที่เอิญรับรู้

ต้น

ทำบุญอีกแล้วหรือ

เอิญ

ก็ไปเจอญาติๆเขาอะแหละ

บรรยากาศนิ่งสงบ ทุกอย่างเหมือนถูกหยุดไว้ ภายในรถเงียบลง ภายนอกยังไม่
เคลื่อนที่ไปที่ใด

SEQUENCE 3 บ้าน

SCENE 3A บ้าน/ภายใน/กลางคืน

รถเพิ่งเข้าจอดภายในบ้านสนิทติ เสียงประตูรถเปิดดังขึ้น ต้นกำลังเอา
กระเป๋าส และ กระเป๋าสะพายออกมาจากหลังรถ เอิญกำลังขลุ่ยกับข้าว และ
กระเป๋าสื่อผ้าจากท้ายรถลงมา เอิญหยิบเสื้อที่แขวนตรงราวจับในรถออกมาพาดไว้
ที่แขนตน แล้วจึงจรดเดินเข้าไปก่อนต้น เอิญเดินเข้าไปในบ้าน ทางขวามือ เธอเห็น
ห้องใหม่ เธอจึงเดินเข้าไปดู ไม่นานนักก็มีกลุ่มชายวัยกลางคนอีกสองคนกำลังเดิน
สวนออกมาจากข้างในบ้านของเธอพอดี พวกเขาแคร์เดินออกไป เอิญจึงหลบทาง
ให้ แต่สีหน้าของเธอดูออกว่าไม่ค่อยพอใจนัก เธอรู้จุดประสงค์ที่สองคนนี้เข้าบ้านมา
เป็นประจำ ต้นเดินตามเข้ามา พร้อมยกมือไหว้ ทักทายลูๆทั้งสองที่ไม่ได้พบกันนาน

ต้น

สวัสดีครับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลุงทั้งสองแค่คุยถามสารทุกข์สุขดิบกับการโตขึ้นของทั้งคู่ ไม่นานพวกเขาก็กล่าวลา แล้วเดินออกจากประตูบ้านไป ช่วงระหว่างนั้นเอิญแค่เข้าเอาของไปวางเก็บเข้าที่ไว้ และไม่ได้หันไปคุยตอบอะไร เธอเดินตรงเข้าไปที่ครัวที่อยู่ทางหลังบ้าน เห็นพ่อของเธอกำลังเก็บสำรับไฟที่เพิ่งเล่นเสร็จไปไม่นาน

เอิญ

พ่อ หัวดี

พ่อ
 อ้าว เอิญ กลับมาไวจังวันนี้
 เอิญเดินตรงไปที่ครัวเพื่อหยิบจาน และซ้อนจากชั้น
 เอิญ
 วันนี้รึไม่ค่อยติดนะพ่อ งงๆเหมือนกัน
 เอิญ
 พ่อกินอะไรหรือยัง
 พ่อ
 ยังไม่ได้กิน
 เอิญเดินมาที่โต๊ะข้าว วางจานและซ้อนลงบนนั้น เสียงบันไดก็ดังขึ้นเหมือนมีคนกำลังลงมา

เอิญ

ต้น มาช่วยจัดจานหน่อย

เอิญตะโกนเรียกต้นที่เพิ่งลงมาจากบนบ้าน

เอิญ

พ่อช่วยเทกับข้าวหน่อย เตี้ยวเอิญไปเอาแก้วมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้นเดินเข้ามาที่โต๊ะหลังบ้าน เขาเจอพ่อแล้วยกมือไหว้

ต้น

พ่อ หัวดีดี

ต้นเดินไปเอาน้ำในตู้เย็น เอียนนำแก้วที่เพิ่งหยิบมาแจก

พ่อ

วางแผนหรือยังเนี่ยต้นว่าจะทำอะไร

ทุกคนมานั่งรวมกันที่โต๊ะอย่างพร้อมเพรียง แต่ละคนจัดแจงตัวเองพร้อมทานข้าว

ต้น

มีแล้วพ่อ ก็คงทำงานกับเพื่อนไปก่อน

พ่อ

พ่ออยากให้ต้นไปเรียนบริหารนะ ต่อโทไปเลย อย่าเสียเวลา

ต้น

อืม เดี่ยวค่อยว่ากัน ต้นอยากทำงานก่อน

บรรยากาศเต็มไปด้วยความเงียบงัน ดูเหมือนว่าไม่มีใครอยากพูดอะไรออกมา

เอียน

วันอาทิตย์นี้หมอนัดพ่อนิ

พ่อ

นัดอีกแล้วเหรอ

เอียน

ใช่ เขาให้ไปเช็คความดัน ตรวจสุขภาพทุกเดือนด้วยไง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ่อ
แล้วเอิญ จะสอบเข้าธนาคารไหม ช่วงนี้ลูกน้องพ่อเขาบอก
ว่าเปิดรับนะ

เอิญ
เหอพ่อ เมื่อไรอะ

พ่อ
ก็ช่วงกุมภาพันธ์นี่ ถ้าจะสอบจริงๆก็รีบหาหนังสือมาอ่าน

เอิญ
ช่วงก่อนงานแต่งเอิญไม่กี่เดือนเลย

พ่อ
ก็ลองดู จัดการเวลาตัวเอง

พ่อ
พ่อว่างานสายเอิญ มันดูอดหลับอดนอนเกินไปหน่อย ถ้าหา
งานที่ดีได้

แล้วเราได้พักด้วยก็คงจะดีนะ

เอิญแค่พักหน้าตบพ่อของเธอ

เอิญ
เอ้อ พ่อคะ วันจันทร์นี้เอิญมีถ่ายรูปงานแต่งกับพี่หนึ่งนะ
พ่อไปไหม

พ่อ
ก็เ้มง

เอิญ
น่าจะช่วงเช้านะพ่อ ประมาณ 9 โมง เอิญฝากชวนแม่ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้นเพิงกินข้าวเสร็จ เขาวางซ้อนลง และนำจานไปเก็บที่ซิ้งค์ล้างคร้ว

พ่อ
เดียวดูก่อน พ่อไม่แน่ใจ

เอิญ
พ่อไม่เห็นมีอะไรให้ติดเลย

พ่อ
พ่อก็รู้ตลอดแหละน่า แก่ไม่เคยรู้เอง

ต้นเดินขึ้นไปบนห้องนอนของเขาในทันที เอิญ และพ่อยังคงนั่งทานข้าวกันอยู่เหมือนเดิม

SCENE 3B ห้องครัว/ภายใน/กลางคืน

ที่ห้องครัวเอิญกำลังล้างจานชามที่เพิงเสร็จจากการกินอาหารของทุกคนมา มีเสียงทีวีดังมาจากหน้าบ้านเบาๆ ไม่นานนักโทรทัศน์ของเธอก็ดังขึ้นจากกระเป๋าทางเกงที่เธอใส่ เธอล้างน้ำจากจานใบสุดท้าย แล้วรีบเช็ดมือ เธอรีบสาย ปลายทางคือพ่อบรรณที่ทำงานของเธอ

เอิญ
ฮัลโหลคะพ่อบรรณ...คะ...อ้อ ถ้าวันจันทร์เช้าไม่ทันใช้ไหมคะ
พี่...อ้อ โอเคคะพี่ งั้นเดี๋ยวพรุ่งนี้เอิญรีบไปเคลียร์ให้คะ...ได้
คะ...ค่า...ไม่เป็นไรคะพี่...สวัสดีคะ

หลังจากวางสายนั้น เอิญถอนหายใจออกมาหนึ่งครั้ง และเดินออกไปหน้าบ้าน เอิญเห็นพ่อบรรณหลับอยู่ที่พื้นในท่าที่เอามือเท้าหัว พร้อมกับทีวีที่ถูกเปิดทิ้งไว้ เอิญเดินไปที่ประตู เธอกำลังจะปิด แต่เธอก็สังเกตเห็นว่าฝนกำลังจะมา

เอิญ
ฝนจะมาเธอเนี่ย
เอิญปิด และลือคประตู จึงหันกลับมาปลุกพ่อของเธอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอิญ
พ่อ ..ไปนอนในห้องดี ๆ

หลังจากนั้นพ่อของเอิญก็ลุกออกจากตรงนั้นและเดินเข้าห้องใหม่ของตัวเองไป เอิญ
เก็บหมอนที่พ่อวางไว้ ละเธอก็เดินกลับเข้าห้องตัวเอง

SCENE 3C ห้องนอน/ภายใน/กลางคืน

ฝนตกแรงขึ้นเรื่อยๆลงมาที่หน้าต่าง พร้อมกับแสงสีขาววูบวาบที่มาเป็น
ช่วงขณะ เอิญกำลังทาคริมอยู่หน้ากระจกข้างหน้าต่างนั้น ภายในห้องเธอมีหนังสือ
มากมาย หนึ่งในนั้นมีหนังสือของการสอบเข้าบัญชีสมัยที่เธอเอนท์มหาวิทยาลัย ไม่
นานก็มีอีกแสงขาววูบเข้ามา ไม่ถึงวินาทีที่เสียงฟ้าผ่าครั้งใหญ่ดังขึ้น เอิญแค่สะดุ้ง
เล็กน้อย

SEQUENCE 4

SCENE 4 ภายใน/ห้องครัว/บ่ายสาม

ต้นเพิ่งตื่นนอน เขาลงบันไดมา เห็นพ่อกำลังนอนดูทีวีอยู่ข้างหน้าบ้าน พร้อมถือถุง
ทุเรียนที่กินอยู่ พ่อเห็นต้นจึงถาม

พ่อ
จะกินอะไรไหม

ต้น

คงไม่อะพ่อ

ต้นลงมาจนสุดบันได แล้วมานั่งที่พื้นใกล้ๆพ่อ

ต้น

พ่อได้กินอะไรหรือยัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ่อ
กินแล้ว

พ่อ
แล้วช่วงนี้มีเงินใช้หรือเปล่า

ต้น
ก็มีอยู่

พ่อ
พรุ่งนี้จะกลับแล้วหรือ

ต้น
อ้อ ต้นต้องไปคุยงานกับเพื่อนนิดหน่อย

พ่อยื่นทุเรียนทอดที่อยู่ที่มีให้ต้น ต้นหันไปรับถุงนั้นไว้และกิน ทั้งสองนั่งดูทีวี เป็น
เวลาซักพัก เอิญจึงจอตรดไว้หน้าบ้าน แล้วเดินเข้ามา ต้นเห็นดังนั้นจึงถาม

ต้น
ไปไหนมา

เอิญ
เพิ่งกลับมาจากออฟฟิศ

ต้น
นี่วนกลับเข้ากรุงเทพเลยหรือ

เอิญ
เออดี งานด่วนไง อุตสาบอกแล้วว่าขอกลับบ้าน

เอิญ
พ่อ หัวดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอิญเดินเข้าไปที่หลังบ้าน เธอเปิดตู้เย็นลหะหาของกินในนั้น เธอหยิบแอปเปิ้ลที่ซื้อมา พร้อมถุงกับข้าวเมื่อวานออกมา เธอกัดมันหนึ่งคำ แล้วหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาเพื่อที่จะโทรหาแม่ของเธอ

เอิญ

แม่...เป็นไงบ้าง ไม่ได้โทรหาเลย สนุกไหม...แม่ เอิญจะชวนไปถ่ายรูปรวัน จันทร์...จันทร์นี้..อ้อ กลับมาอีกทีวันอังคารเลยเหอ...พ่อเขายังไม่แน่ใจว่า จะไปไหมแม่...โอเคคะแม่..อย่าลืมหาอะไรกินด้วยนะ..อ้อ.. คำ ... หัวดีค่ะ

ต้นเข้ามาหลังบ้าน

พ่อกำลังถือผ้าเช็ดตัวเข้าห้องน้ำ หลังจากพูดจบต้นก็เดินขึ้นห้องไปเอาชุดที่เตรียมไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SEQUENCE 5

SCENE 5A ธนาคารในโรงพยาบาล/ภายใน/ช่วงสาย

ในระหว่างที่รอพ่อตรวจที่โรงพยาบาลรัฐแห่งหนึ่ง เอิญออกมาโอนเงินที่ธนาคารในโรงพยาบาลให้พี่อ้อม รุ่นพี่ของเธอ เธอกำลังรอคิว ไม่นานนักเธอก็ถูกเรียก ในขณะที่เธอทำธุรกรรมอยู่ เธอก็สังเกตเห็นวิธีการทำงานของพนักงานแบงค์ คนเหล่านั้นทำให้เธอนึกถึงตัวเองในอดีต หลังจากที่เธอได้รับเงิน เธอก็เดินออกจากธนาคารไปยังที่ที่พ่อและน้องรออยู่

SCENE 5B ห้องจ่ายยา/ภายใน/เที่ยง

เอิญเดินไปที่ห้องจ่ายยาที่ที่ต้นนั่งรอพ่อตรวจเช็คอาการอยู่ ข้างตัวต้นมีกระเป๋าสะพายใหญ่อันหนึ่งของเขาเอง เอิญเดินเข้านั่งใกล้ๆกระเป๋าสะพายของน้อง และนั่งลงตรงจุดใกล้ๆกัน

เอิญ

พ่อยังไม่ออกมาอีกหรือ

ต้น

ออกมาแล้ว แต่เหมือนแกลไปตุ๋นหนังสือ

เอิญ

เออ เมื่อวานจ่ายค่าอาหารไปเท่าไร จะแชร์ไหม

ต้น

ที่ไม่ต้องเอานิสัยที่ทำงานมาใช้ตลอดเวลาก็ได้

เอิญ

เฮ้ เหมือนด่า

ต้น

เปล่า แค่บอกว่าไม่เป็นไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอิญ
แล้วอาการพ่อเป็นยังไง

ต้น
ความดันต่ำเหมือนเดิม เรื่องหัวใจอะไรเกิดขึ้น แข็งแรงดี

เอิญ
ดีแล้วละ

เอิญถอนหายใจหนึ่งครั้ง ก่อนที่เธอจะระบายความรู้สึกอัดอั้นกับน้องชาย

เอิญ
ทำยังไงให้แม่กับพ่อกลับมาคุยกันคืนะ

ต้น
ทำอะไรไม่ได้หรอก

ต้น
พี่ก็รู้ว่าจริงๆ พ่อยังเดินขึ้นไปบนห้องเดิมไหว แต่แกอยากไม่ได้
ได้อยากอยู่ใน
ห้องนั้นแล้วมากกว่า

เอิญหันไปมองที่ต้นพูดออกมาแบบนั้น

ต้น

พยายามเปลี่ยนอะไรไม่ได้หรอก พี่ก็น่าจะรู้

เอิญนั่งไปชักพักใหญ่ ก่อนเธอจะตอบคำตอบที่มีอยู่ภายในใจมานาน

เอิญ
เออทำไมจะไม่รู้ละ

ต้น

เออ หมอบอกว่าพ่อมีอาการซึมเศร้าด้วยนะ หมอแนะนำว่า
พวกเราควรคุยกับเขาบ่อยๆ

เอิญ

เริ่มจากแกก่อนเลย ต้น

ต้นหันไปขำในลำคอเล็กๆ เขาหันกลับไปดูที่จอทีวีเช่นเคย

เป็นระยะเวลาไม่นานนักหลังจากที่คุย พ่อก็เดินกลับมาที่ห้องจ่ายยา ทั้งสามคน
กำลังออกจากโรงพยาบาลนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCENE 5C หน้าบ้าน/ภายนอก/เที่ยง

ต้นจอตกรไวก้ที่หน้าบ้าน ในขณะที่เครื่องยังสตาร์ทต่อเนื่องอยู่ ประตูรถถูกปลดล็อก พ่อที่นั่งอยู่หน้ารถ กับเอิญที่นั่งอยู่ข้างหลังเปิดประตูลงมาจากรถ ทั้งคู่กำลังเดินเข้าไปในรั้วบ้าน ต้นก็เปิดกระจกและกล่าวลาพ่อ

ต้น

พ่อ หัวดี ดูแลตัวเองด้วยนะ

พ่อ

เออ ต้นด้วยละ ตั้งใจทำงาน

ต้น

เจอกันพี่เอิญ

กระจกรถถูกปิดลงเหมือนเดิม ไม่นานนัก ต้นก็ขับรถออกไป เอิญพาพ่อเข้าไปในบ้านในช่วงเที่ยงวัน

SEQUENCE 6 ย่อมสี่ผม

SCENE 6 หน้าบ้าน/ภายใน/บ่าย

บนโต๊ะหน้าบ้านมีรูปพี่สาวน้องชายในสมัยเด็กถูกวางอยู่ในรูปนั้นพวกเขาถอดคอกันดูเป็นความสัมพันธ์แน่นแฟ้ง แก้อีไม้ตัวหนึ่งจากโต๊ะกินข้าวถูกวางไว้หน้าบ้าน พ่อเอิญเดินเข้ามานั่ง ข้างๆกันมีโต๊ะเล็กที่มีน้ำยาหอมผมสีดำวางอยู่ เอิญหยิบมันขึ้นมา และกำลังจะยอมผมให้พ่อของเธอ

พ่อ

ต้นมันเป็นอย่างงี้บ้าง

เอิญ

จริงๆเอิญก็ไม่ค่อยรู้เหมือนกันนะพ่อ ไม่ค่อยได้คุยกันเท่าไร

พ่อ

หัดโทรไปถามน้องบ้างว่าเป็นยังไง ช่วงนี้เหมือนมันไม่ค่อยมีเงินใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอิญ
มันไม่ค่อยรับสายนะสิพ่อ

พ่อ
แล้วยังจะต่อโทอยู่ไหม วางแผนหรือยัง

เอิญ
ปีหน้าละมั้ง

พอนั่งนิ่งไปซึกพักในขณะที่เอิญกำลังใช้หวีย้อมผมดำให้ทั่ว

พ่อ
พ่อขอโทษทีนะที่ส่งลูกเรียนต่อโทไม่ทันแล้ว

เอิญ
โอยไม่เป็นไร หนูโตแล้วนะพ่อ เดี่ยวหนูก็หาเงินเองแหละ
บรรยากาศนี่ไปชั่วครู่

พ่อ
พรุ่งนี้พ่ออาจจะไปกับเอิญไม่ได้จริงๆ พ่อดีลุงแดงเขาเสีย

เอิญ
ลุงแดงไหน

พ่อ
ก็คนที่มาเล่นไพ่กับพ่อวันนั้นแหละ อยู่ๆก็หัวใจวายที่บ้าน
เมื่อเช้านี้

เอิญ
ชะงั้น

พ่อ
พ่อเลยต้องไปงานศพเขาตั้งแต่วันนี้ ไปไหม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอิญ

คงไม่ได้ไปนะพ่อ เอิญต้องกลับวันนี้ พี่หนึ่งเขามารับ

พ่อ

อ้อ แม่ได้โทรหาเราบ้างไหม

เอิญ

ก็โทรนะ ปกติ แต่ก็ไม่ทุกวันหรอก ส่วนใหญ่หนูโทรไปมากกว่า

พ่อ

อืม...นี่มันจะแห้งทันพ่อไปงานไหม

เอิญ

ครึ่งชั่วโมงก็เสร็จแล้ว

เอิญเริ่มเก็บสิ่งของที่ใช่เสร็จแล้ว พ่อเอิญก็ลุกเข้าไปเปิดทีวีในบ้านดู แล้วนั่งอยู่ที่เขาชอบนั่งเป็นประจำ

SEQUENCE 7 หนึ่งมารับ

SCENE 7A หน้าบ้าน/ภายนอก/เย็น

รถฟอร์ดจูนเนอร์คันใหญ่จอดหน้าบ้านของเอิญ หนึ่งเพิ่งมาถึงบ้านของเอิญ เขาเข้าไปสวัสดีพ่อของเอิญ และช่วยเอิญขนกระเป๋าต่างๆ

หนึ่ง

พ่อ สวัสดีครับ เป็นไงบ้างครับ

พ่อ

สบายดีครับ หนึ่งล่ะ

หนึ่ง

ช่วงนี้ก็วุ่นๆหน่อยครับพ่อ มันวุ่นวายจากเรื่องที่ชุมนุม
ประท้วงกัน ไอ้เราก็อลอยโดนผลกระทบไปด้วย

พ่อ

อ้อ เหนื่อยหน่อยละช่วงนี้

หนึ่ง

ครับพ่อ เลยไม่ได้มาหาพ่อที่บ้านกับเอิญเลย ติดहारอกับ
ผู้ใหญ่

เอิญเก็บของที่มีทั้งหมดใส่หลังรถ เธอเปิดประตูหลังรถ และเดินเข้าไปหาพ่อ

เอิญ

พ่อดูแลตัวเองด้วยนะ เดี่ยวอาทิตย์หน้าถ้ากลับมาได้จะ
กลับมา

เอิญยึดแขนทั้งสองข้างไปจนสุด พ่อแค้มสีหน้างงง เอิญพยักหน้าหนึ่งครั้งเพื่อส่ง
สัญญาณ

เอิญ

ขอกอดหน่อย ไม่ได้กอดนานละ

เอิญกอดพ่อหนึ่งครั้ง ทั้งคู่บอกลา เอิญและหนึ่งขึ้นรถไปด้วยกัน หนึ่งขับออกตัวจาก
บ้านหลังนั้น ยานพาหนะค่อยๆเคลื่อนที่ออกไปไกลจากตัวบ้าน จนในที่สุดมันพัน
สายตาออกไป พ่อของเอิญเดินกลับเข้าประตูรั้วไปในบ้าน และนั่งลงจุดๆเดิมของเขา

SCENE 7B ถนนเส้นหนึ่ง/ภายนอก/พลบค่ำ

รถเคลื่อนที่ออกมาจากบ้านได้ซักระยะ กำลังเข้าสู่ทางออกของจังหวัด ระหว่างทาง
ต้นสังเกตเห็นซากที่เกิดจากพายุฝนที่เกิดเมื่อคืนวันศุกร์

หนึ่ง

โห เอิญ ข้างหน้ามีต้นไม้หักเหรอ น่าจะใหญ่มากเลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอิญจากที่มองข้างทางอยู่ เธอก็หันไปมองด้านขวามือของเธอ เธอจำต้นไม้ไม่ได้

เอิญ

ต้นไม้ที่อยู่ตั้งแต่สมัยเอิญเด็กๆเลย ไม่นึกว่าพายุจะแรงถึง

ขนาดนี้

หนึ่ง

นี่จะล้มก็ล้ม ตีนะ ไม่ไปทับโดนใคร

เอิญ

สมัยก่อนเอิญกับเพื่อนจะชอบมาเล่นตรงนี้เลย

เอิญยังคงหันหลังไปมองดูซากของต้นไม้ที่พังจากพายุในคืนนั้น หนึ่งหันไปมองเอิญ
เป็นระยะ

หนึ่ง

หลักก่อนก็ได้นะ

เอิญ

ไม่ต้องช่วยดูทางเหรอ

หนึ่ง

เคยดูด้วยเหรอ

เอิญหันไปตีแขนของหนึ่ง

หนึ่ง

พวงมาลัยเปียวเลย

หนึ่ง

เป็นอะไรละ เจียบเซียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอิญ
 เจียบไม่ได้หรือไง

หนึ่ง
 ก็เห็นปกติจะเปิดเพลงฟังละ

เอิญ
 แค่คิดอะไรไปเรื่อยนะ

เอิญใช้เวลาคิดนานพอควรก่อนที่จะพูดความรู้สึกออกมา

เอิญ
 ถ้าเอิญเลือกเรียนบัญชี ปานนี้พ่อแม่อาจจะสบายกว่านี้ไป
 แล้ว

หนึ่งหันไปมองเอิญ เขาพยายามคิดคำที่จะพูดเพื่อปลอบใจเอิญ

เอิญ
 หนึ่ง
 ไม่มีใครรู้หรือกว่าเราจะมาอยู่จุดนี้ได้ยังไง ถึงแม้เราจะเชื่อ
 ว่าเราเลือกแล้ว ก็ตาม แต่มันก็ไม่มีอะไรที่ถูกต้องที่สุดหรอก

รยังขับออกไปเรื่อยๆ มุ่งหน้าเข้าสู่กรุงเทพมหานคร แสงไฟสีส้มที่สาดท่วระหว่าง
 ท้องถนน ท้องฟ้าครามกำลังเข้าสู่ค่ำคืนที่กลับมาเริ่มอาทิตย์ใหม่อีกครั้ง

SEQUENCE 8 ทุกวันนี้ชีวิตช่างว่างเปล่า

SCENE 8 บ้านหนึ่ง/ภายใน/กลางคืน

เอิญถูกปลุกให้ตื่นในขณะที่หนึ่งจอตลอดในบ้านเสร็จแล้ว เอิญตื่นขึ้นและเอาของต่างๆลงจากรถ เธอสวัสดีพ่อแม่ของหนึ่ง

ในห้องนอนของหนึ่ง เอิญกำลังนั่งเอาผ้าจากกระเป๋าพับเก็บใส่ตู้เสื้อผ้า เธอหันไปดูนาฬิกาขณะที่ถึงบ้านจนตอนนี้ เป็นช่วงเวลาประมาณสี่ทุ่มเศษ การกระทำของเธอดูเชื่องซึม ซ้ำกว่าปกติ และเธอก็มีสีหน้าที่เข้ากับลักษณะนั้น หนึ่งจึงถามเอิญ

หนึ่ง
เป็นอะไรไหม
เอิญแค่มียมตอบกลับไป
ไม่ได้เป็นอะไร
เอิญถอนหายใจอีกครั้ง แต่ครั้งนี้เบากว่าปกติ เหมือนเธอมีความกังวลใจตลอดเวลา หนึ่งจึงบอกให้เธอรีบนอนเสีย
หนึ่ง
รีบนอนเถอะ เดี่ยวพรุ่งนี้เรามีถ่ายรูปกันนะ
เอิญรับฟังสิ่งที่หนึ่งพูด
เอิญ
อืม เดี่ยวก็ไปนอนละละ

หนึ่งขึ้นไปนอนบนเตียง เอิญมีสีความกังวลบางอย่างในใจ สลับกับการที่เธอดูนาฬิกาและมองออกไปนอกหน้าต่างเห็นไฟสีส้มนอกถนน มันแค่ถนนที่ทำให้เอิญหนึ่งถึงทางที่ตัวเองจากมา

SEQUENCE 9 อดีตคือความมั่นคง

SCENE 9 บ้านเอิญ/ภายใน/ไม่ทราบ

ในบ้านที่ยังไม่มีสิ่งใดถูกคัดเข้าไป ดูเหมือนบ้านที่ไม่มีคนอยู่ ไม่มีแม่แต่ร่องรอยของชีวิต เป็นบ้านหลังเดิมที่เอิญเคยอยู่เป็นประจำ รอบข้างเหมือนเดิมทุกสิ่งเว้นแต่ไม่มีสิ่งของใดๆเลย เอิญกำลังเดินเข้าไปในนั้น เดินเข้าไปสำรวจสิ่งที่ตัวเองเคยเห็น เธอมองรอบบ้าน และเดินผ่านทุกห้องที่มีอยู่ ตั้งแต่ชั้นล่างจนถึงชั้นบน แม้ว่าสิ่งต่างๆในอนาคต และปัจจุบันจะไม่มีทางรู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้น แต่อดีตที่เธอมีกับครอบครัว คือสิ่งที่มั่นคง เพราะเธอเลือกที่จะจดจำได้ เธอรู้ว่าเธอมีความสุขที่อยู่ในโลกแบบนั้น เธอมีความสุขกับการเดินเล่นอยู่ในนี้ ในที่ที่ครั้งหนึ่งเธอเคยไม่ต้องคิดอะไรมากมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6 แนวทางการแก้ไขจากภาพยนตร์ร่างแรกไปสู่ภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์

อันที่จริงกระบวนการก่อนที่จะเขียนบทภาพยนตร์ออกมาจนเป็นบทราฟ(Draft)ที่ 1 ได้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอยู่ก่อนแล้วหลายตราฟ มีตั้งแต่ตราฟที่ว่า “เอิญ”(ซึ่งในที่นี้ข้าพเจ้าเปลี่ยนเป็นชื่อ “น้ำ”ในภายหลัง) มีเพื่อนที่ทำงานแอบชอบในขณะที่เธอกำลังจะแต่งงานเพื่อเพิ่มพ้อยท์ของรูปแบบการเปลี่ยนผ่านในด้านความรักยิ่งขึ้น (เหตุผลของช่วงเวลานั้น) แต่ทบทวนหลายครั้งหลายครารู้สึกว่าข้าพเจ้าพยายามยื้อมันไว้เกิน อยากให้มีเพียงเพราะเรื่องส่วนตัวมากกว่าจะให้มันเพื่อทำให้หนังพัฒนาขึ้น จึงตัดสินใจตัดมันออกเสีย จนได้เรื่องราวที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับครอบครัวที่แตกหักโดยตรง โดยพอข้าพเจ้าพัฒนาจนรู้สึกว่าการสร้างมันแข็งแรง การเปลี่ยนแปลงในตราฟต่อมาจึงไม่ใช้การเปลี่ยนอย่างสิ้นเชิง หากเป็นแต่เพียงการลัดตัดตอนเพิ่มเติมในสิ่งที่ควรจะมีเพียงเพื่อให้ภาพยนตร์ออกมาสมบูรณ์ และมีคุณค่าต่อผู้ชมที่ได้รับชมตามแบบที่ข้าพเจ้าคิดไว้ ดังเช่นการตัดสองชิ้นสุดท้ายทิ้งเพราะข้าพเจ้าทบทวนแล้วลองตัดมันออก รู้สึกว่ามันจบได้ตั้งแต่ตอนขับรถกลับระหว่างพระเอกนางเอกแล้ว แลดูจะมีความหมายมากกว่าตอนจบเก่าๆก่อนๆเสียอีกด้วย ทั้งนี้จึงเป็นที่มาของการตัดสินใจดังกล่าว แล้วก็คงจะมีในส่วนของรายละเอียดที่รู้สึกว่าจะบางบทสนทนา มันถูกเล่าตรงประเด็นจนเกินไป แต่ข้าพเจ้าอยากให้ผู้ชมค่อยๆสัมผัส รู้สึกถึงความตึงเครียดด้วยตัวของเขาเอง โดยไม่ได้บอกอยากชัดเจนว่าท้ายที่สุดครอบครัวนี้มีปัญหาในเรื่องอะไร พ่อแม่ทำไมถึงเลิกกัน ข้าพเจ้าเลือกที่จะทำการเว้นพื้นที่ตรงนี้ และปล่อยให้ผู้ชมเข้ามามีส่วนร่วมที่จะนึกคิดหากว่ามันเกิดขึ้นกับเขา หรือเพียงให้เขามองเห็นพื้นที่หรือมุมที่เขาสามารถเข้ามามีส่วนร่วมและเลือกที่จะจินตนาการไปได้ตามแต่พวกเขาจะนึกคิด หรือแม้แต่จากประสบการณ์ที่พวกเขาเจอเจอ พัฒนารายละเอียดต่างๆ ศึกษาความเป็นตัวละครมากขึ้น เปลี่ยนความตรงประเด็นให้ผู้ชมมีส่วนร่วมกับปมต่างๆ จนมาถึงตราฟสุดท้ายที่นำไปสู่การถ่ายทำภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7 บทภาพยนตร์ (Screenplay) / บทภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์

SEQUENCE 1 ชุดแต่งงาน

SCENE 1 สตูดิโอ/ภายใน/กลางวัน (จันทร์)

เสียงแฟลชแรกจากกล้องตั้งขึ้น

ตากล้อง

เดี่ยวเจ้าบ่าว...ขยับเข้าไปใกล้เจ้าสาวนิดนึงนะครับ ตีครับ

ภาพเผยให้เห็น น้ำเจ้าสาวกำลังนั่งอยู่บนเก้าอี้หลุยส์เบาะสีแดงขอบทอง กับ หนึ่งเจ้าบ่าวที่ยืนคู่ขนานข้างหลังในชุดสูทสีน้ำเงินอ่อน ทั้งสองกำลังถ่ายรูปอยู่ในสตูดิโอที่มีพื้นหลังเป็นฉากสีเทา น้ำ

ผู้เป็นเจ้าสาวมีสีหน้าที่ดูกังวลใจกับการสวมชุดที่มีโอกาสไม่กี่ครั้งที่จะได้ใส่

ตากล้อง

เอาล่ะครับ เจ้าสาว เดี่ยวยิ้มหน่อย...หนึ่ง สอง สาม

แสงแฟลชกระทบ

ตากล้อง

สวยครับ...เดี่ยวอยากให้ทั้งคู่ลองไปเลือกรูปในคอมข้างหน้าร้านนะ
ครับ

หนึ่ง

โอเคครับ น้ำ..ไปกัน

น้ำ

หนึ่งไปดูก่อนเลย เดี่ยวน้ำตามไป มั่นลูกยาก

หนึ่งมองอยู่พักหนึ่ง และเริ่มสังเกตอาการของน้ำ

หนึ่ง

เป็นอะไรหรือเปล่า...เดี่ยวน้ำก็ไม่ชอบที่หนึ่งเลือกให้อีกหรือ

น้ำ

ไม่เป็นไร หนึ่งเลือกเถอะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนึ่ง

ไม่กลัวหนึ่งจะเลือกรูปใดๆของหนึ่งคนเดียวเธอ เกิดน้ำได้รูปแบบ
 หลับตางี้

น้ำส่ายหน้า และตอบรับหนึ่ง เหมือนจะพยายามฝืนยิ้มขึ้นมา
 หนึ่งพยักหน้าตอบรับ แล้วใช้มือทั้งสองแตะไหลของน้ำเบาๆ

หนึ่ง

โอเคๆ งั้นเดี๋ยวผมลองไปเลือกไว้ให้ก่อนนะ

หนึ่งเดินออกไปจากลิฟต์ไปไปในทันที เห็นเพียงแต่เจ้าสาวที่นั่งอยู่ลำพังบนเก้าอี้ที่ดูมี
 ระดับ ผิดกับพื้นหลังที่ดูมืดหม่น เสียงจากทางด้านหน้าได้ยินเพียงแผ่วเบา เป็นเสียง
 เหมือนคนที่คุยกันไกลๆ

ตากล้อง

เดี๋ยวอยากให้พี่เลือกรูปที่จะปริ้นท์เป็นรูปใหญ่ที่จะไว้ใช้ในงานอะ
 ครับ

หนึ่ง

ได้ครับ

น้ำเริ่มมีอาการหายใจถี่มากขึ้นเรื่อยๆ เธอค่อยๆระบายความกังวลใจจากเหตุกา
 รณ์หลายอย่างที่ผ่านมาทั้งหมดออกมาผ่านการร้องไห้ เธอพยายามอย่างมากที่จะ
 เก็บเสียงร้องไห้นั้นให้เบาที่สุดเท่าที่เธอเคยจะทำ

SEQUENCE 2 จังหวะชีวิต

SCENE 2A ออฟฟิศ/ภายใน/เย็น (ศุกร์)

ในออฟฟิศของน้ำ กลุ่มเพื่อนสองคนกำลังรวมตัวกินข้าวที่เพิ่งซื้อมา บนโต๊ะที่พวกเขา
 ทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พี่อ้อม
นี่เพิ่งสี่โมงกว่าเองวะ กูจะได้กลับบ้านไวหรอเนี่ย

พี่เตย
เอาจริงๆก็ไม่ไหวเท่าไรมั้งพี่ วันศุกร์

พี่อ้อม
เออวะ โอย ชีวิต

พี่อ้อมชวนน้ำที่นั่งอยู่โต๊ะใกล้ๆ มาทานข้าวกับพวกเธอ

พี่เตย
น้ำ ไม่มากินด้วยกันก่อนหรอ
น้ำ
ยังดีกว่าพี่ น้ำต้องเคลียร์บิลกองที่แล้ว ต้องหาเลขบัญชีไปโอนค่า
สถานที่ด้วยเนี่ยพี่ พุดเทจก็ยังไม่ส่งเลย
พี่อ้อม
เอ้า ไม่ใช่ว่าต้องให้โพสตั้งแต่วันพุธละหรอ
น้ำ
น้ำลืมอะพี่
พี่เตย

เชี่ย รีบเลย เดียวก็โดนตำละทะเลอีก

น้ำ
ค่ะพี่เตย

พี่อ้อม
อืม ไม่นั่นเดียวพี่ไปคุยให้ว่าน้ำส่งฟุดอาทิตย์หน้าก็ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำ

ได้หรือพี่

พี่อ้อม

อิม วันนี้ไม่น่ามีใครอยู่

น้ำ

ขอบคุณค่ะพี่ เดี่ยวน้ำรีบเคลียร์บิลก่อน อาจจะต้องกลับไว้นะพี่

พี่อ้อมรับรู้การตัดสินใจของน้ำ เธอหันไปคุยกับเพื่อนร่วมงานในตำแหน่งเดียวกัน พูดถึงเหตุการณ์เมื่อวานที่เธอเจอน้องที่เคยมาฝึกงานเป็น PM

พี่อ้อม

เออ วันก่อนกูไปเจอน้องที่มาฝึกงานเป็น PM ปีที่แล้วอะ
ตอนนั้นมันได้เป็นโปรดิิวเซอร์ใหญ่ของแฮสส์ที่ทำเอมวีละ

พี่เตย

เฮ้ยพี่ เพิ่งเรียนจบไม่ใช่หรออะ

พี่อ้อม

เออดี ละกลับมาที่พวกกู ดูสภาพ

เหมือนว่าในขณะที่น้ำนั่งทำงานอยู่ เธอก็ได้ฟังที่สองคนนั้นพูดกันด้วย เธอพูดในสิ่งที่เธอกำลังคิด

น้ำ

...จังหวะชีวิตของเรามันไม่เท่ากันไงพี่

น้ำ

แบบนี้ว่าทุกอย่างในชีวิตมันถูกกำหนดด้วยอะไรซักอย่าง
น้ำก็ไม่รู้เหมือนกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำกลับมาเอาถุงกับข้าวที่เธอซื้อไว้เป็นข้าวเย็นสำหรับที่บ้าน น้ำขอบคุณด้วยความ
เคอะเขิน

SCENE 2B ในรถ/ภายใน/กลางคืน (ศุกร์)

น้ำเดินออกมาจากออฟฟิศ แล้วจึงเห็นชายหนุ่ม ต้น น้องชายของเธอกำลังนั่งรอ ด้าน
ข้างมีกระเป๋าสะพายใบใหญ่พอจะใส่กล่องได้อาจอยู่ในมือของต้นมีถุงทุเรียนทอดที่เขา
เพิ่งซื้อมา

ต้น

ก็ฟรีแลนซ์เหมือนเดิม

น้ำ

ถ่ายรูปอะไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้น

ไซ้

น้ำ

ไหนบอกไม่ถ่ายรูปละงิ ไม่งั้นชั้นก็ให้แกถ่ายรูปงานแต่งให้ละ

ต้น

ไม่ได้บอกว่าไม่ถ่าย บอกแค่ไม่ได้ถ่ายคน

น้ำ

อ้อ ..แสดงว่านี่ก็ยังไม่ส่งประกวดภาพถ่ายอยู่หรือ

ต้น

อืม ก็ยังไม่ส่งอยู่

น้ำ

แล้วเป็นไง

ต้น

ก็ไม่เป็นไง...ช่วงนี้ก็รอมันประกาศผลอยู่

บรรยากาศหนึ่งไปช่วงขณะทันทีที่คำตอบจบลง เป็นเวลาหนึ่งที่ต้นเริ่มจะหันมาทางพี่ของเขา

ต้น

เห็นว่าพ่อทำห้องใหม่ เขาได้บอกพี่หรือยัง

น้ำ

หรือ ยังอะ...

น้ำ

แล้ว..สร้างเสร็จแล้วหรือยัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้น

เห็นว่าเสร็จแล้ว

ดูเหมือนว่าคำถามและคำตอบจะทิ้งช่วงไว้พักหนึ่ง ก่อนที่น้ำจะไขความสงสัยที่ติดใจของ
เธอ

น้ำ

แล้วรู้ได้ไง แม่บอกเธอ

ต้น

อืม

น้ำรับรู้เหตุผลว่าทำไมพ่อถึงกำลังสร้างห้องนั้นขึ้นมา

น้ำ

พ่อคงเดินขึ้นไปบนห้องเดิมไม่ไหวแล้วแหละ

ต้น

แล้วอาการพ่อช่วงนี้เป็นไง

น้ำ

ก็เหมือนเดิมแหละ แต่แกก็บ่นเจ็บบ่ตอนที่ใส่เครื่องกระตุ้นหัวใจช่วง
ใหม่ๆ

น้ำ

แล้วไมไทรไปถามพ่อเองบ้างล่ะ

ต้น

ก็มันไม่ค่อยว่าง

ต้นหันกลับไปมองที่ริมหน้าต่างของรถเหมือนเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้น
 เออ อาทิตย์นี้แม่ไม่อยู่นะ เหมือนไปทำบุญกับญาติที่เชียงใหม่ตั้งแต่
 เมื่อเช้า

ต้นหันมาสนใจสิ่งที่น้ำพูดถึง ต้นแคร์รับรู้เรื่องราวเหล่านั้นเช่นเดียวกับที่น้ำรับรู้

น้ำ
 ทำบุญอีกแล้วหรือ

ต้น
 ก็ไปเจอญาติๆ แก่นะแหละ
 บรรยากาศหนึ่งสงบ ทุกอย่างเหมือนถูกหยุดไว้ ภายในรถเงียบลง ภายนอกก็ยังไม่มีสิ่งใด
 เคลื่อนที่ไป

SEQUENCE 3 บ้าน

SCENE 3A บ้าน/ภายใน/กลางคืน (ศุกร์)

รถเพิ่งเข้าจอดภายในบ้านสนิท เสียงประตูรถเปิดดังขึ้น ต้นกำลังเอากระเป๋าสะพาย
 ออกมาจากหลังรถ น้ำกำลังชนถุงกับข้าว และกระเป๋าเสื้อผ้าจากท้ายรถลงมา น้ำหยิบ
 เสื้อที่แขวนตรงราวจับในรถออกมาพาดไว้ที่แขนตน แล้วจึงรุดเดินเข้าไปก่อนต้น น้ำเดิน
 เข้าไปในบ้าน ทางขวามือ เธอเห็นห้องใหม่ เธอจึงเดินเข้าไปดู ไม่นานนักก็มีกลุ่มชายวัย
 กลางคนอีกสองคนกำลังเดินสวนออกมาจากข้างในบ้านของเธอพอดี พวกเขาแคร์เดิน
 ออกไป น้ำจึงหลบทางให้ แต่สีหน้าของเธอดูออกว่าไม่ค่อยพอใจนัก เธอรู้จุดประสงค์ที่
 สองคนนี้เข้าบ้านมาเป็นประจำ ต้นเดินตามเข้ามา พร้อมยกมือไหว้ ทักทายลูกเอกที่ไม่
 ได้พบกันนาน

ต้น
 สวัสดีครับ ลุงเอก

ลุงเอก
 ต้น โอโห ไม่ได้เจอกันนาน เป็นไงบ้าง เรียนจบยัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้น

จบแล้วครับ

ลุงเอก

แล้วนี่เราจะเป็นตำรวจเหมือนพ่อไหมเนี่ย

ต้น

ไม่ได้เป็นครับลุง

ลุงเอก

อ้อ อ้าวเธอ เอ้อ..ทำอะไรที่ตัวเองอยากทำแล้วกันเนอะ ต้น

ลุงเอก

เอ้อ..เลี้ยงมาตั้งแต่ตัวเท่านี้ ตอนนี้ทำงานกันหมดแล้ว
เอาละ ..เรียนจบก็ดีแล้ว พ่อแม่จะได้ไม่ลำบาก ลุงไปแล้ว

ต้น

สวัสดีครับ ลุงเอก

ลุงเอกชวนคุยถามสารทุกข์สุขดิบกับการโตขึ้นของทั้งคู่ ไม่นานพวกเขาก็กล่าวลา แล้วเดินออกจากประตูบ้านไป ช่วงระหว่างนั้นน้ำแค่เข้าเอาของไปวางเก็บเข้าที่ไว้ และไม่ได้หันไปคุยตอบอะไร เธอเดินตรงเข้าไปที่ครัวที่อยู่ทางหลังบ้าน เห็นพ่อของเธอกำลังเก็บสำรับไฟที่เพิ่งเล่นเสร็จไปไม่นาน

น้ำ

พ่อ หัวดีดี

พ่อ

น้ำ กลับมาไวจ้จวันนี่

น้ำเดินตรงไปที่ครัวเพื่อหยิบจาน และช้อนจากชั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำ

ไมไฉนนะพ่อ รถติดจะตาย

น้ำ

ละวันนี้พ่อไม่ไปทำงานหรือ

พ่อ

วันนี้วันหยุดราชการไง

น้ำ

อ้าวหรือ

น้ำ

พ่อกินอะไรหรือยัง

พ่อ

ยัง

น้ำเดินมาที่โต๊ะข้าว วางจานและช้อนลงบนนั้น เสียงบันไดก็ดังขึ้นเหมือนมีคนกำลังลงมา

น้ำ

ต้น มาช่วยจัดจานหน่อย

น้ำตะโกนเรียกต้นที่เพิ่งลงมาจากบนบ้าน

น้ำ

พ่อช่วยเทกับข้าวหน่อย เดี่ยวน้ำไปเอาแก้วมา

ต้นเดินเข้ามาที่โต๊ะหลังบ้าน เขาเจอพ่อแล้วยกมือไหว้

ต้น

พ่อ หัวดีดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้นเดินไปเอาน้ำในตู้เย็น ส่วนน้ำก็นำแก้วที่เพิ่งหยิบมาแจก

พ่อ

วางแผนหรือยังเนี่ยต้นว่าจะทำอะไร

ทุกๆคนมานั่งรวมกันที่โต๊ะอย่างพร้อมเพรียง แต่ละคนจัดแจงตัวเองพร้อมทานข้าว

น้ำ

ใช่ เขาให้ไปเช็คความดัน ตรวจสุขภาพทุกเดือนด้วยไง

พ่อ

เอ้อ แล้วน้ำ จะยังสอบเข้าธนาคารไหม อาป้อมเขาฝากถามมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำ

มันได้จริงๆเหรอพ่อ แต่น้ำไม่ได้เรียนบัญชีโดยตรงมานะ

พ่อ

ก็ไปสอบให้ได้

น้ำ

เมื่อไรอะ

พ่อ

ก็ช่วงกุมภาพันธ์นี่ละมั้ง ถ้าจะสอบจริงๆก็รีบหาหนังสือมาอ่าน

น้ำ

คะพ่อ

น้ำเคี้ยวข้าวที่เพิ่งตักมาอยู่ชักรักใหญ่ๆ พร้อมกับสีหน้ากังวลใจ

น้ำ

แต่จริงๆน้ำยังอยากจะทำสายนี้อยู่อีกหน่อยเหมือนกันนะพ่อ
ชักรักสองปี

พ่อ

พ่อว่างานสายน้ำ มันดูอดหลับอดนอนเกินไปหน่อย ถ้าหางานที่ดีได้
แล้วเราได้พักด้วยก็คงจะดีนะ

น้ำแค่พยักหน้าตอบพ่อของเธอ

น้ำ

แล้วอาป้อมสบายดีไหมพ่อ ไม่ได้เจอแกนาน

พ่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาป้อมสบายดี วันก่อนโทรมาเห็นว่าจะไปเที่ยวรอบยุโรปเดือนหน้า
ด้วย

น้ำ

อิจฉาเลย

น้ำ

อ้อ พ่อคะ วันจันทร์นี้น้ำมีไปถ่ายรูดงานแต่งกับพี่หนึ่งนะ พ่อไปไหม

พ่อ
ก็โมง
น้ำ
น้ำจะช่วงเช้านะพ่อ ประมาณ 9 โมง น้ำกะฝากพ่อชานแม่ด้วย
ต้นเพ็งกินข้าวเสร็จ เขาวางซ้อนลง พ่อมองตามต้นที่น้ำงานไปเก็บที่ซึ่งค้ำคร้ว
พ่อ
เดียวดูก่อน พ่อไม่แน่ใจ
น้ำ
โหนานๆทีนะพ่อ...พ่อไม่เห็นมีอะไรให้ติดเลย
พ่อ
พ่อมีธุระตลอดแหละน่า แกไม่เคยรู้เอง

ต้นเดินขึ้นไปบนห้องนอนของเขาในทันที พ่อวางซ้อนซ้อนลงบนจานของตัวเอง

น้ำ

ทำไมพ่อกินอ้อมไวจ้จวันนี้

พ่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วงนี้ท้องมันไม่ค่อยดีเท่าไร

น้ำ และพ่อยังคงนั่งทานข้าวกันอยู่เหมือนเดิม

SCENE 3B ห้องครัว/ภายใน/กลางคืน (ศุกร์)

ที่ห้องครัวน้ำกำลังล้างจานสามที่เพิ่งเสร็จจากการกินอาหารของทุกคนมา มีเสียงทีวีดังมาจากหน้าบ้านเบาๆ ไม่นานนักโทรทัศน์ของเธอก็ดังขึ้นจากกระเป๋ากางเกงที่เธอใส่ เธอล้างน้ำจากจานใบสุดท้าย แล้วรีบเช็ดมือ เธอรับสาย ปลายทางคือพี่อ้อม รุ่นพี่ที่ทำงานของเธอ

น้ำ

ฮัลโหลค่ะพี่อ้อม...ค่ะ...อ้อ ถ้าวันจันทร์เช้าไม่ทันใช่ไหมคะพี่...อ้อ โอเคค่ะพี่ ฉันเดียวพรุ่งนี้มารับไปส่งให้ค่ะ...ได้ค่ะ...ค่า...ไม่เป็นไรค่ะพี่...สวัสดีค่ะ

หลังจากวางสายนั้น น้ำถอนหายใจออกมาหนึ่งครั้ง และเดินออกไปหน้าบ้าน น้ำเห็นพ่อนอนหลับอยู่ที่พื้นในท่าที่เอามือเท้าหัว พร้อมกับทีวีที่ถูกเปิดทิ้งไว้ น้ำเดินไปที่ประตู เธอกำลังจะปิด แต่เธอก็สังเกตเห็นว่าฝนกำลังจะมา น้ำปิด และลือคประตู จึงหันกลับมาปลุกพ่อของเธอ

น้ำ

พ่อ ..ไปนอนในห้องดี ๆ

หลังจากนั้นพ่อของน้ำก็ลุกออกจากตรงนั้นและเดินเข้าห้องใหม่ของตัวเองไป น้ำเก็บหมอนที่พ่อวางไว้ ละเธอก็เดินกลับเข้าห้องตัวเอง

SCENE 3C ห้องนอน/ภายใน/กลางคืน (ศุกร์)

ฝนตกแรงขึ้นเรื่อยๆลงมาที่หน้าต่าง เม็ดฝนชัดเจนขึ้นก็ต่อเมื่อแสงสีขาวแลบเข้ามากระทบ เป็นช่วงขณะ น้ำทาครีมบำรุงหน้าอยู่ที่กระจกเพิ่งเสร็จ เธอกดโทรทัศน์หา "หนึ่ง" แฟนของเธอ เปิด speaker เพื่อรอหนึ่งรับสาย และโยนโทรทัศน์ไว้บนเตียง เธอเดินไปที่ตู้หนังสือภายในห้อง หนึ่งในนั้นมีหนังสือของการสอบเข้าบัญชีสมัยที่เธอเอนท์มหาวิทยาลัย หนึ่งรับสาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนึ่ง

ฮัลโหล น้ำ

น้ำ

ฮัลโหล หนึ่ง ทำอะไรอยู่

หนึ่ง

ฮัลโหล น้ำ ได้ยินไหม

เธอเลือกหยิบอัลบั้มรูปกแข็งเล่มหนึ่งขึ้นมา แล้วไปนั่งที่เตียงของเธอ

น้ำผงกหัวเล็กน้อยขณะฟัง พร้อมเปิดอัลบั้มรูปที่วางอยู่บนเตียง

น้ำ

เดี๋ยวพรุ่งนี้ต้องเข้าเมืองไปที่ออฟฟิศอีกอะหนึ่ง ต้องเอาฟุตไปส่งให้ โปส

หนึ่ง(เสียงจากโทรศัพท์)

เอ้า ส่งผ่านเน็ตไม่ได้เหรอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำ

ไขมันใหญ่มากเกินอะหนึ่ง
แต่มันก็เป็นความผิตน้ำแหละ แต่แข็งที่ต้องซักรถกลับไปอีกเนีย

หนึ่ง (เสียงจากโทรศัพท์)

แล้วเราขอเขาเลื่อนไม่ได้จริงๆหรือ ไปกลับก็เหนื่อยแยะ

น้ำไล่ดูอัลบั้มรูปสมัยที่พ่อแม่แต่งงานกันในช่วงที่ทั้งคู่ยังหนุ่มสาว

น้ำ

อิม อยู่ดีๆงานก็เร่งเข้ามาอีก แม่่งต้องทำอะหนึ่ง เหนื่อยอะ เบื่อ
มากๆ

หนึ่ง (เสียงจากโทรศัพท์)

ไม่ลองหาที่อื่นทำละน้ำ อาจจะได้เสียงหน่อย แต่ก็อาจจะดีก็ได้นะ

น้ำ

ทำอะไรก็เสียงหมดอะตอนนี้

น้ำ

หนึ่ง งั้นแค่นี้ก่อนนะ ฝนตกแรงมาก เตียวค่อยโทรหาอีกที

หนึ่ง (เสียงจากโทรศัพท์)

โอเค ไว้เจอกันวันอาทิตย์นะ

น้ำกดวางสายนั้นทันที ไม่นานก็มีอีกแสงขาววาบเข้ามา ไม่ถึงวินาทีที่เสียงฟ้าผ่าครั้งใหญ่
ดังขึ้นอย่างรวดเร็ว น้ำสะดุ้งเล็กน้อย และรีบปิดโทรศัพท์ที่เธอกำลังถืออยู่ที่ทันที เธอเดินไป
เก็บอัลบั้มรูปที่เพิ่งดูเสร็จ และ หยิบหนังสือเล่มอื่นๆมาดูอีกสองสามเล่ม

SEQUENCE 4

SCENE 4 ห้องนั่งเล่น/ภายใน/กลางวัน (เสาร์)

ต้นเฟิ่งต้นนอน เขาลงบันไดมา เห็นพ่อกำลังนอนดูทีวีอยู่ข้างหน้าบ้าน พร้อมถือถุง
ทุเรียนที่กินอยู่ พ่อเห็นต้นจึงถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ่อ

จะกินอะไรไหม

ต้น

คงไม่อะพ่อ

ต้นลงมาจนสุดบันได แล้วมานั่งที่พื้นใกล้ๆพ่อ

ต้น

พ่อได้กินอะไรหรือยัง

พ่อ

กินแล้ว

พ่อ

แล้วช่วงนี้มีเงินใช้หรือเปล่า

ต้น

ก็มีอยู่

ต้น

พ่อ เมื่อคืนต้นไปเจอกล่องฟิล์มอันหนึ่ง

ต้นลุกไปหยิบกล่องฟิล์มที่เขาวางไว้ตั้งแต่เมื่อคืน ใกล้ๆตัว

ต้น

ของพ่อหรือ

พ่อ

ใช่

ต้น

พ่อยังใช้อยู่หรือเปล่า

พ่อ

ไม่ได้ใช้แล้ว เอาไปสิ

ต้น

เมื่อก่อนพ่อถ่ายรูปด้วยเหรอ

พ่อ

เมื่อก่อนเอาไว้ถ่ายรูปศพมากกว่า
ก็ใช้ตอนมีพวกคดีฆาตกรรม

พ่อยื่นทุเรียนทอดที่อยู่ที่มีให้ต้น ต้นดูกล้องนั้นอีกครั้ง และ หันไปรับถุงทุเรียนทอดไว้
ต้นวางกล้องลงและหยิบขนมแผ่นกรอบกิน ทั้งสองนั่งดูทีวี เป็นเวลาซักพัก

พ่อ

ข้างโน้นมันไม่มีฟิล์มแล้ว

พ่อ

แล้วพรุ่งนี้จะกลับแล้วเหรอ

ต้น

อ้อ ต้นต้องไปคุยงานกับเพื่อนนิดหน่อย

ต้นหยิบทุเรียนทอดชิ้นมากิน ไม่นานนักเสียงรถก็ดังขึ้นที่หน้าบ้าน น้ำจึงจอดรอไว้หน้า
บ้าน แล้วเดินเข้ามา ต้นเห็นดั่งนั้นจึงถาม

ต้น

ไปไหนมา

น้ำ

เพิ่งกลับมาจากออฟฟิศ

ต้น

นี่วนกลับเข้ากรุงเทพเลยเหรอ

น้ำ

เออดี งานด่วนไง

น้ำ

พ่อ หัวดี

น้ำมองพ่อในขณะที่พ่อดูทีวี น้ำเดินตรงเข้าไปที่หลังบ้าน เธอเปิดตู้เย็นละหาของกินในนั้น เธอแค่หยิบน้ำเย็นมาใส่ในแก้วใส และนั่งอยู่บนโต๊ะอาหาร เธอหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาเพื่อจะโทรหาแม่ของเธอ

น้ำ

แม่...เป็นไงบ้าง ไม่ได้โทรหาเลย สนุกไหม...แม่ น้ำจะชวนไปถ่ายรูปรวันจันทร์...จันทร์นี้..อ้อ...พ่อเขายังไม่แน่ใจว่าจะไปไหมแม่...โอเคค่ะแม่..แม่จะคุยกับพ่อหรือต้นไหม อย่าลืมหาอะไรกินด้วยนะ..อ้อ..
ค่า... หัวดีค่ะ

น้ำนั่งนิ่งหลังจากที่วางโทรศัพท์จากสายแม่ของเธอลง เธอดื่มน้ำเย็นจนหมดแก้วแล้วจึงนำขวดพลาสติกกลับไปแช่เก็บไว้ในตู้เย็นดั้งเดิม

SEQUENCE 5

SCENE 5A ธนาคารในโรงพยาบาล/ภายใน/ช่วงสาย (อาทิพย์)

ในระหว่างที่รอพ่อตรวจที่โรงพยาบาลรัฐแห่งหนึ่ง น้ำออกมาโอนเงินที่ธนาคารในโรงพยาบาลให้พี่อ้อม รุ่นพี่ของเธอ เธอกำลังรอคิว ไม่นานนักเธอก็ถูกเรียก ในขณะที่เธอทำธุรกรรมอยู่ เธอก็สังเกตเห็นการทำงานของพนักงานแบงค์ คนเหล่านั้นทำให้เธอนึกถึงตัวเองในอดีต หลังจากที่เธอได้รับเงิน เธอก็เดินออกจากธนาคารไปยังที่ที่พ่อและน้องรออยู่

SCENE 5B ห้องจ่ายยา/ภายใน/เที่ยง (อาทิพย์)

น้ำเดินไปที่ห้องจ่ายยาที่ที่ต้นนั่งรอพ่อตรวจเช็คอาการอยู่ ข้างตัวต้นมีกระเป๋าสะพายใหญ่อันหนึ่งของเขาเอง น้ำเดินเข้านั่งใกล้ๆกระเป๋าสะพายของน้อง และนั่งลงตรงจุดใกล้ๆกัน

น้ำ

พ่อยังไม่ออกมาอีกหรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้น

ออกมาแล้ว แกลงไปดูร้านหนังสือละมั้ง

น้ำ

แล้วอาการพ่อเป็นยังไง

ต้น

ก็ความดันสูงเหมือนเดิม แล้วก็ที่แกชอบบ่นปวดท้องบ่อยๆ ก็เพราะ
เป็นกรดไหลย้อนเพิ่มขึ้นมาด้วย..แต่เรื่องอื่นๆแกยังโอเคอยู่

น้ำ

ก็เล่นกินแล้วนอน ให้ออกกำลังกายก็ไม่ออก

น้ำถอนหายใจหนึ่งครั้ง ก่อนที่เธอจะระบายความรู้สึกอัดอั้นกับน้องชาย

ต้น

ทำอะไรไม่ได้หรอก

ต้นนึกถึงสิ่งที่อยากจะพูดมาซัดซัดกับพี่สาวตัวเอง

ต้น

แม่กำลังจะย้ายกลับไปอยู่ที่เชียงรายนะ

น้ำหันไปมองที่ต้นพูดออกมาแบบนั้น

ต้น

เราไปพยายามเปลี่ยนอะไรไม่ได้หรอก พี่ก็น่าจะรู้

น้ำนิ่งไปซัดซัดใหญ่ ก่อนต้นจะกลับมาพูดเรื่องอาการของพ่อ

น้ำ

แล้วแกจะปล่อยให้มันเป็นแบบนี้เฉยๆนะเธอ

ต้น

แล้วเราไปทำอะไรได้ ในเมื่อเขาตัดสินใจกันไปแบบนี้แล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งคู่จึงไปพักหนึ่งก่อนที่ต้นจะพูดถึงอาการของพ่ออีกครั้ง

ต้น

เออ หมอบอกว่าพ่อก็มีอาการซึมเศร้าด้วย หมอแนะนำว่าพวกเราควร
คุยกับเขาบ่อยๆ

น้ำ

เริ่มจากแกก่อนเลย ต้น

น้ำ

เมื่อไรจะไปขอโทษพ่อเรื่องนั้นซักที

ต้น

ไม่รู้จะไปขอโทษทำไม เจอกันก็พูดแต่เรื่องเดิมๆ

น้ำ

แกคิดแบบนี้อีกแล้วนะ

ต้นหันไปขำในลำคอเล็กๆ เขาหันกลับไปดูที่จอทีวีเช่นเคย น้ำเองไม่สบายใจที่ต้นยังคิด
แบบนี้
น้ำสูดลมหายใจก่อนที่จะรวบรวมความกล้าเพื่อตั้งคำถามที่ตัวเองสงสัยเกี่ยวกับตัวน้อง
ชาย

น้ำ

แล้วจริงๆ แกก็ยังไม่ได้ทำงานอะไรใช่ไหม แกไม่เคยบอกว่าส่ง
ประกวดอะไร
แกไม่เคยบอกว่าจริงๆ แล้วแกทำอะไรอยู่

ต้นไม่กล้าหันไปมองน้ำเสียทีเดียว เขาถึงเลว่าต้องโกหกพี่ หรือพูดความจริง

ต้น

จริงๆ ก็ยัง. .

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำ

แต่ฉันไม่ได้กะเอาไปบอกพ่อหรืออะไรหรอกนะ

ต้น

ถ้าฉันที่จะขอรถไปใช้นึงงได้อยู่ไซ้ไหม

น้ำ

อ้อได้ดี เดียววันนี้ฉันให้พี่หนึ่งมารับ

ต้น

แล้วทำงานพี่ไซ้รอะไรอะ

น้ำ

ก็เดี๋ยวให้พี่หนึ่งไปส่งหมอชิด ชั้นก็นั่งรถไฟฟ้าต่อไปที่ทำงาน

ต้น

โอเค เดียวรีบไซ้รีบคืน ไม่เกินพุธ

น้ำ

เออ จะไปเกรงใจทำไม รถพอก็เหมือนรถแถมแหละ

ต้นไม่กล้าเอ่ยคำพูดนี้ออกมา เขารู้สึกแปลกที่ต้องพูดแบบนี้

ต้น

เออพี่...ยินดีด้วยนะ ก็ที่พี่แต่งงานอะ

น้ำหน้างเล็กน้อย ก่อนจะเข้าใจว่าน้องชายพยายามจะสื่อสารกับเธอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

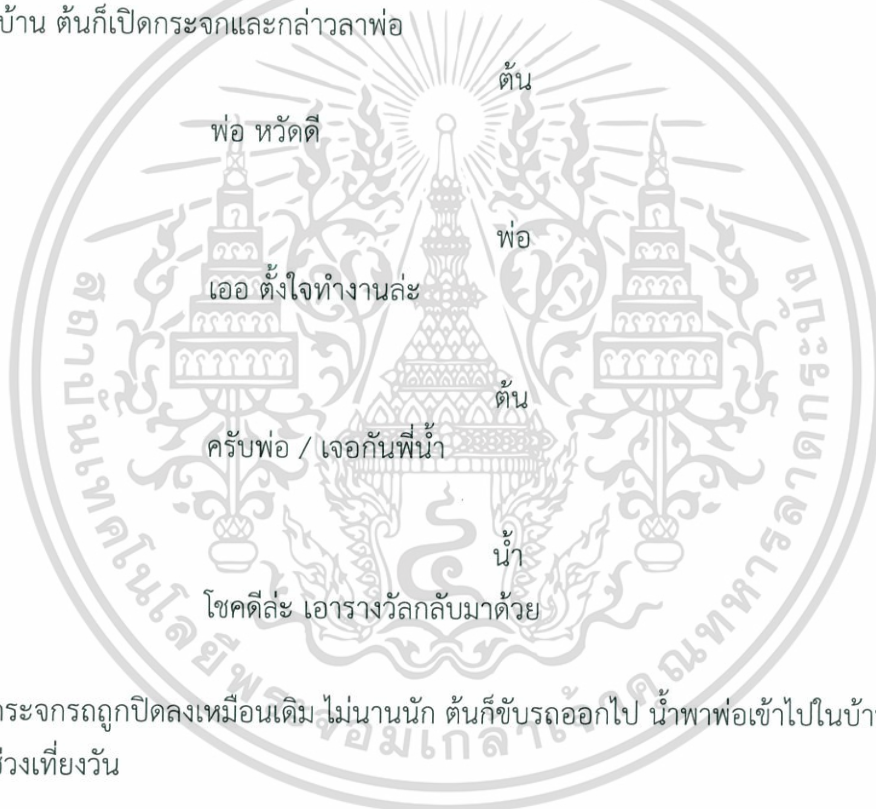
น้ำ

เออ ขอบคุณ

เป็นระยะเวลาไม่นานนักหลังจากที่คุย พ่อก็เดินกลับมาที่ห้องจ่ายยา ทั้งสามคนกำลังออกจากโรงพยาบาลนั้น

SCENE 5C หน้าบ้าน/ภายนอก/เที่ยง (อาทิตย)

ต้นจอดรถไว้ที่หน้าบ้าน ในขณะที่เครื่องยังสตาร์ทต่อเนื่องอยู่ ประตูรถถูกปลดล็อค พ่อที่นั่งอยู่หน้ารถ กับน้ำที่นั่งอยู่ข้างหลังเปิดประตูลงมาจากรถ ทั้งคู่กำลังเดินเข้าไปในรั้วบ้าน ต้นก็เปิดกระจกและกล่าวลาพ่อ

กระจกรถถูกปิดลงเหมือนเดิม ไม่นานนัก ต้นก็ขับรถออกไป น้ำพาพ่อเข้าไปในบ้านในช่วงเที่ยงวัน

SEQUENCE 6 ย่อมสี่ผม

SCENE 6 หน้าบ้าน/ภายใน/บ่าย (อาทิตย)

บนโต๊ะหน้าบ้านมีรูปพี่สาวน้องชายในสมัยเด็กถูกวางอยู่ ในรูปนั้นพวกเขาอดคอกันดูเป็นความสัมพันธ์แน่นแฟ้ง แก้อี้ไม้ตัวหนึ่งจากโต๊ะกินข้าวถูกวางไว้หน้าบ้าน พ่อน้ำเดินเข้ามานั่ง ข้างๆกันมีโต๊ะเล็กที่มีน้ำยา่อมผมสีดำวางอยู่ น้ำหยิบมันขึ้นมา และกำลังจะย่อมผมให้พ่อของเธอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ่อ

ต้นมันเป็นยังไงบ้าง

น้ำ

จริงๆน้ำก็ไม่ค่อยรู้เหมือนกันนะพ่อ เดียวนี้ไม่ค่อยได้คุยกันเท่าไรแล้ว

พ่อ

หัดโทรไปถามน้องบ้างว่าเป็นยังไง ช่วงนี้เหมือนมันไม่ค่อยมีเงินใช้
ในขณะที่น้ำหิวผมพ่อไปเรื่อยๆ เธอก็ชะงักเล็กน้อย เธอพยายามปกปิดความลับของน้อง

น้ำ

โทรไปละมันไม่ค่อยรับสายนะสิพ่อ

พ่อ

แล้วหลังจากได้งาน จะต่อโทอีกไหมน้ำ วางแผนหรือยัง

น้ำ

ก็คงต่อแหะพ่อ

พ่อ

แต่ถ้าแต่งงานแล้วจะเอาเวลาที่ไหนไปเรียนละ

น้ำ

โอ้ยพ่อ เดียวนี้คนที่ไปเรียนโทเขามีสูก เขาก็ไปเรียนกันหมดแล้ว

พอนั่งนิ่งไปซึกพักในขณะที่น้ำกำลังใช้หวีย้อมผมดำให้ทั่ว

พ่อ

พ่อจะเกษียณปีหน้าแล้วนะ จะทำอะไรก็รีบทำ

น้ำ

โอ้ย ไม่เป็นไร หนูโตแล้วนะพ่อ เดี่ยวหนูต้องก็หาเงินเรียนเองแหละ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ่อ

พ่อก็ช่วยได้แค่พยายามทำให้ลูกได้เรียนให้มากที่สุด
อีกไม่นานน้ำก็ต้องมีชีวิตของตัวเอง

น้ำ

พูดเรื่องนี้อีกแล้ว

น้ำยังหิวหมด้าที่เพิ่งทำให้พ่ออยู่เรื่อยๆ เธอปาดสีด้าที่อยู่บนถาดเป็นครั้งคราว สลับกับ
หวีที่ปาดบนผมของพ่อเธอเอง จนเสร็จ เธอเตรียมเก็บของทุกอย่าง และเพียงได้แต่รอ
ให้ผมสีด้าแห้งลงไปเอง

ในขณะที่น้ำเก็บของ พ่อก็โผล่ถามขึ้นมาอย่างที่ว่าไม่ได้ตั้งตัว

พ่อ

เออ พรุ่งนี้พ่ออาจจะไปกับน้ำไม่ได้นะ พอดีลุงเอกเขาเสีย

น้ำ

ลุงเอกไหน

พ่อ

ก็คนที่ลูกเจอตอนกลับมาเมื่อวันศุกร์นะแหละ เส้นเลือดในสมอง
แตกไปเสียที่โรงพยาบาลเมื่อเช้านี้

น้ำ

ลุงเอกนะเหรอพ่อ

พ่อ

ลุงเอกเขาเคยเลี้ยงลูกตอนเด็กๆด้วยนะ

น้ำ

น้ำจำได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ่อ

น่าจะสวดวันนี้วันแรกเลย...ไปกับพ่อไหม

น้ำ

น้ำไปไม่ได้จริงๆพ่อวันนี้ น้ำต้องกลับไปกับพี่หนึ่ง เขามารับ

พ่อ

ไม่เป็นไร...

น้ำยังคงหิวผมสีดำ เกลี่ยน้ำยาย้อมให้ท่วมผมของพ่อ ในขณะที่เดียวกันพ่อเองก็ดูเหมือนมีอะไรในใจที่อยากจะพูดออกมาตั้งแต่เมื่อเช้า

พ่อ

แม่ได้โทรหาเราบ้างไหม

น้ำ

ก็โทรนะ ปกติ แต่ก็ไม่ทุกวันหรอก ส่วนใหญ่หนูโทรไปมากกว่า

พ่อแค่รับรู้บางส่วนที่ไม่สามารถรับรู้ได้จากแม่อีก น้ำเริ่มเก็บสิ่งของที่ใช่เสร็จแล้ว

พ่อ

นี่มันจะแห้งหันพ่อไปงานไหม

น้ำ

สืบทานาที่ก็เสร็จแล้ว

พ่อน้ำก็ลุกเข้าไปเปิดทีวีในบ้านดู แล้วนั่งอยู่ที่เขาชอบนั่งเป็นประจำ น้ำเก็บของและเฝ้ามองกิจวัตรประจำวันของพ่อเธอ

SEQUENCE 7 หนึ่งมารับ

SCENE 7 หน้าบ้าน/ภายนอก/เย็น (อาทิตย)

รถฟอร์จูนเนอร์คันใหญ่จอดหน้าบ้านของน้ำ หนึ่งเพิ่งมาถึงบ้านของน้ำ เขาเข้าไปสวัสดีพ่อของน้ำ และช่วยน้ำขนกระเป๋าต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนึ่ง

พ่อ สวัสดีครับ เป็นไงบ้างครับ

พ่อ

สบายดีครับ หนึ่งล่ะ

หนึ่ง

ช่วงนี้ก็เรื่อยๆครับพ่อ แต่พอมีช่วงนี้มีเรื่องรัฐประหารงานยิ่งทำยากขึ้นไปอีก
ครับพ่อ

พ่อ

อ้อ เหนื่อยหน่อยละช่วงนี้

หนึ่ง

ครับพ่อ เลยไม่ได้มาหาพ่อที่บ้านกับน้ำเลย ติดประชุมกับผู้ใหญ่ด้วย
น้ำเก็บของที่มีทั้งหมดใส่หลังรถ เธอเปิดประตูหลังรถ และเดินเข้าไปหาพ่อ

น้ำ

พ่อดูแลตัวเองด้วยนะ อาทิตย์หน้าอาจจะติดงาน ไม่รู้จะได้กลับไหม

น้ำยึดแขนทั้งสองข้างไปจนสุด พ่อแค่มิสีหน้างงง น้ำพยักหน้าหนึ่งครั้งเพื่อส่งสัญญาณ

น้ำ

ขอกอดหน่อย ไม่ได้กอดนานละ

น้ำกอดพ่อหนึ่งครั้ง ทั้งคู่บอกลา น้ำและหนึ่งขึ้นรถไปด้วยกัน หนึ่งขับออกตัวจากบ้าน
หลังนั้น ยานพาหนะค่อยๆเคลื่อนที่ออกไปไกลจากตัวบ้าน จนในที่สุดมันพ้นสายตาออก
ไป พ่อของน้ำเดินกลับเข้าประตูรั้วไปในบ้าน และนั่งลงจุกๆเดิมของเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCENE 8 ถนนเส้นหนึ่ง/ภายนอก/พลบค่ำ (อาทิตย)

รถเคลื่อนที่ออกมาจากบ้านได้ซักระยะ กำลังเข้าสู่ทางออกของจังหวัด ระหว่างทางหนึ่ง
สังเกตเห็นซากที่เกิดจากพายุฝนที่เกิดเมื่อคืนวันศุกร์

หนึ่ง

โห เมื่อคืนพายุน่าจะแรงมากเลย ต้นไม้ใหญ่ขนาดนั้นยังล้มลงมาได้

น้ำจากที่มองข้างทางอยู่ เธอก็หันไปมองด้านขวามือของเธอ เธอจำต้นไม้นี้ได้

หนึ่ง

ไม่ต้องหรอก

หนึ่ง

เป็นอะไรละ ดูเครียดเชียว

น้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แค่คิดอะไรไปเรื่อยนะ

หนึ่ง

ไอ้...เรื่องงานอีกแล้วหรือ

น้ำมองเหม่อไปที่มือของตัวเอง ใช้เวลาคิดนานพอควรก่อนที่จะพูดความรู้สึกออกมา

น้ำ

แค่คิดว่าถ้าเลือกเรียนด้านอื่น พ่อแม่อาจจะสบายกว่านี้ไปแล้วหรือเปล่า

หนึ่งหันไปมองน้ำ เขาพยายามคิดคำที่จะพูดเพื่อปลอบใจน้ำ

หนึ่ง

คิดมากน่า

สายตาน้ำยังคงจับไปข้างทางเหมือนว่ามันทำให้เธอนึกถึงอะไรบางอย่างในชีวิต เธอถอนหายใจแรง

น้ำ

น้ำไม่รู้จะเอาอย่างไรต่อ

เธอยังขับออกไปเรื่อยๆ มุ่งหน้าเข้าสู่กรุงเทพมหานคร น้ำยังคงมองผ่านตัวกระจกออกไป เห็นแสงไฟสีส้มเริ่มเปิดสาดทั่วระหว่างท้องถนนตามทาง น้ำค่อยๆหลับตาลงจากความเหนื่อยล้า ถนนค่อยๆมืดลงตามเส้นทางที่ไกลตามเวลา ท้องฟ้าครามกำลังเข้าสู่ค่ำคืนที่กลับมาเริ่มอาทิตย์ใหม่อีกครั้ง

- จบ -

บทที่ 4

ขั้นตอนการเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-Production)

1. การวางแผนการทำงานในการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์

การวางแผนการเตรียมงานถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง จนกว่าจะถึงวันนั้น ก่อนถ่ายทำข้าพเจ้าวางแผนอย่างรัดกุม ทั้งการเผื่อเวลา นักนักแสดงก่อนหนึ่ง อาทิตย์เสมอ แต่หลายๆครั้งก็เป็นอันจะต้องมีปัญหา หรืออุปสรรคที่เข้ามาอย่าง กระทั่งหันเหไปจะทุกครั้ง ดูเหมือนว่าจะเป็นเรื่องปกติสำหรับคนทำภาพยนตร์ ยกตัวอย่างเช่น วันแรกของการถ่ายทำเป็นวันเสาร์ แล้ววันศุกร์ก่อนหน้าวันถ่าย หนึ่งวัน มาทราบว่านักแสดงที่เล่นเป็น “ตัน” ตัดงานต้องกลับก่อนหกโมงเย็น แล้ว ข้าพเจ้าวางแผนเบรคไว้ถึงสองทุ่ม ที่นี้ก็ต้องมาแก้สถานการณ์กันหน้ากอง ทำให้มีบาง ข้อต้องยอมไม่ถ่ายในวันนั้น แล้วตัดสินใจที่จะเลือกใช้แค่บางข้อเท่านั้น แต่ก็ยังเป็น ที่พอใจในระดับหนึ่ง วันที่สองในการถ่ายทำนักแสดงหลัก “น้ำ” ต้องกลับก่อน หกโมงเช่นกัน เราถ่ายทำกันบนรถในถนนบางนาเป็นฉากสุดท้ายของวัน ทุกอย่าง เสร็จก่อนเบรค แต่รถก็ตันเสียดกลางทางหลังจากที่เพิ่งถ่ายเสร็จได้ไม่นาน ทำให้เรา ต้องติดอยู่ที่นั่นนานกว่าเดิมสองชั่วโมง

วันที่สามของการถ่ายทำอาจารย์ฟูกที่รับบท “พ่อ” ต้องไปประชุมก่อนเที่ยง เราจึง นัดเวลาให้เข้าชั้น ทุกอย่างกระชั้นชิดมาก แล้วมันต้องแก้ปัญหาเรื่อยๆ จนงาน สำเร็จอย่างที่เราเห็นภาพในตอนที่ทำ

2. การคัดเลือกนักแสดง

บทภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวละครส่วนใหญ่จะมีอายุ 25 ขึ้นไป ตั้งแต่ตัวละคร ที่เด็กที่สุดในเรื่องคือ ตันที่เราตั้งไว้ให้อายุ 25 น้ำ อายุ 27 หนึ่ง อายุ 35 พ่อ อายุ 67 ยังมีตัวละครประกอบรุ่นพ่ออีกสองคนในช่วงต้นเรื่อง จึงเป็นเรื่องยากมากเรื่อง หนึ่งสำหรับการหาคนที่มีบุคลิก อายุราวๆกับตัวละคร และเข้าใจการแสดง ซึ่ง สำคัญทุกข้อ เป็นเพราะตัวข้าพเจ้าเองตอนที่ได้ทำวิทยานิพนธ์ก็อายุ 22 ปีเศษๆ ปัญหาที่เป็นอุปสรรคมากที่สุดคือ จะหาคนที่จะสามารถเชื่อมโยงไปสู่คนที่มีบุคลิก คล้ายๆตัวละครของเราได้อย่างไร หากมองไปรอบๆก็เห็นจะมีแต่เพียงเด็กรุ่นราว คราวเดียวกัน มากที่สุดก็อาจจะไม่ถึง 25 เสียด้วยซ้ำ ในขั้นแรกข้าพเจ้าก็ตามหา ผ่านโซเชียลออนไลน์ และเข้าไปติดต่อคนที่ข้าพเจ้าสนใจโดยตรง มีทั้งคำตอบรับที่ดี หรือกระทั่งคำตอบรับที่ไม่ได้รับตอบ จนจวนจะถึงขั้น Production ข้าพเจ้าก็ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รับความช่วยเหลือจากหลายๆทาง คนที่พอติดต่อ รู้จัก แนะนำ กว่าที่จะเจอคนที่ถูกใจในท้ายที่สุด ทั้งตัวละครพ่อในเรื่องที่ได้คำแนะนำจากอาจารย์ประภัสสร ตัวละครน้ำที่ได้จากรุ่นพี่ที่นิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ ทั้งหมดเปรียบเสมือนจังหวะบางอย่างที่ทำให้ภาพในหัวของเราตอนที่เห็นบทบาทยนตร์มันเด่นชัดขึ้น

2.1 น้ำ

น้ำ : บุคลิกเฉื่อยชา สมาธิสั้น ผมสีด้ายาว โครงหน้ารูปไข่ พุดน้อย ไม่ค่อยกล้าแสดงออกเรียบร้อย ไม่ค่อยมีความสามารถพิเศษเป็นเรื่องเป็นราว ทำได้หลายอย่าง แต่ทำได้ไม่ดีซักอย่าง ไม่ชอบ เข้าสังคม แคร่คนอื่นมากกว่าตัวเอง แต่งตัวไม่หวาน ดูทะมัดทะแมง ไปไหนมาไหนได้ ชอบใส่กางเกงผัดกับบุคลิกของน้ำ

1

สินีนากู คมะคะต ม้าทรง

2

ภัทรนาถ พิบุลย์สวัสดิ์

3

สุภาวดี ดรณศรี

ภาพที่ 4.1 ภาพนักแสดงที่มาทดสอบบทน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.2 ภาพของนักแสดงที่มาทดสอบบทนี้

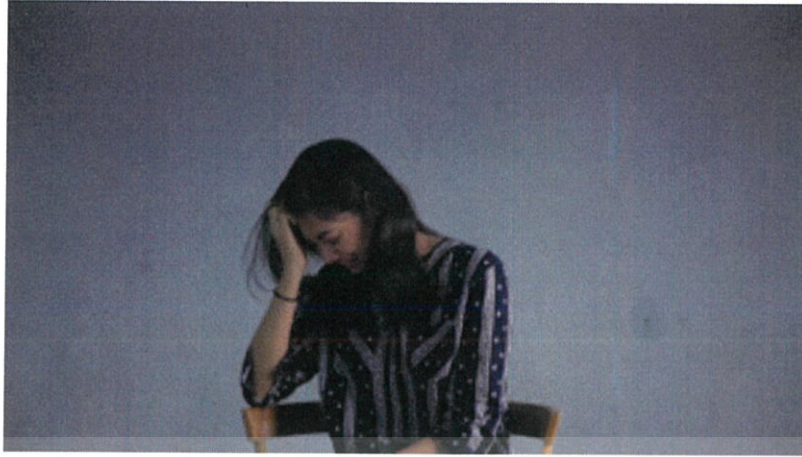
คนแรกที่ข้าพเจ้ารู้สึกที่น่าสนใจ คือ สินีนาฏ อย่างแรกที่เราารู้สึกว่าเขาน่าสนใจคือ ดวงตาเขาดูเป็นคนที่ลึกซึ้ง มีเสน่ห์ แล้วก็โคกเค็ร่า ซึ่งตัวละครน้ำมันค่อนข้างต้องการแสดงออกจากบุคลิกพอๆกับที่ต้องแสดงอารมณ์ที่มีในบท ซึ่งตัวเขาเองก็น่าสนใจมาก เพราะตัวโอเดีย บทที่ข้าพเจ้าได้บอกเล่าไปก็ดูไปคล้ายกับชีวิตของเขาเสียเหลือเกิน แต่ท้ายที่สุดก็ไม่ได้เลือกเขาเพราะด้วยบุคลิกที่อายุดูยังน้อย

ภาพที่ 4.3 ภาพของนักแสดงที่มาทดสอบบทนี้

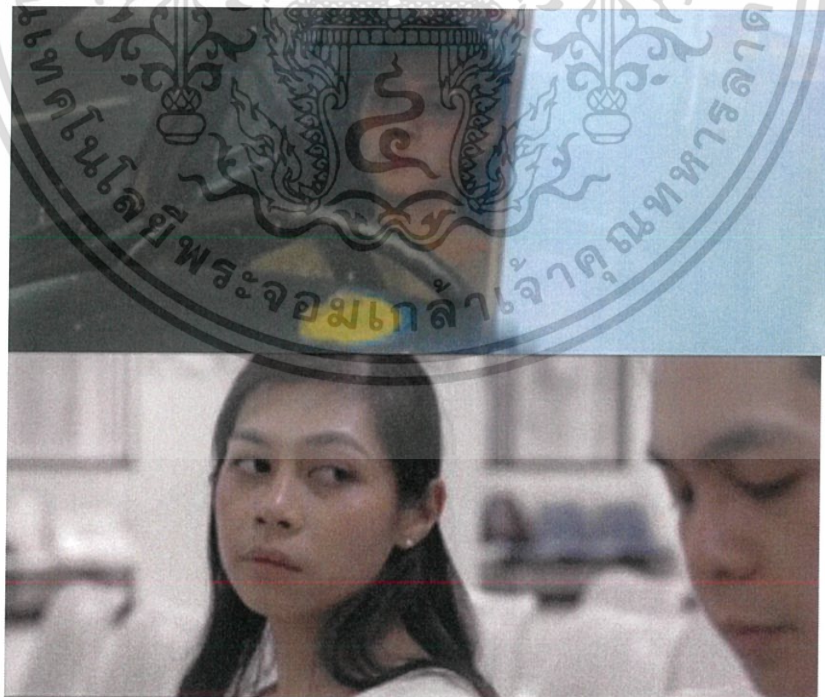
ภัทรนาถ เป็นคนที่ข้าพเจ้าสนใจเป็นอย่างมากเพราะตอนที่ข้าพเจ้าได้มีโอกาสแสดงร่วมด้วยนั้นเป็นคนที่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเขาเล่นออกมาจากใจมากที่สุด ในตอนแรกถึงสองคนคือ ภัทรนาถ กับสุภาวดี คือความโชคดียีกครั้งก็คือว่าทั้งสองคนมีเรื่องราวในชีวิตที่คล้ายๆบทอีกครั้ง แต่ก็เป็นที่น่าเสียดายที่ตัวเขาไม่มีคิวที่ว่างเลย เนื่องจากงานเขาเยอะมาก และตัวเขาเองเลือกที่จะปิดกั้นอารมณ์บางอย่างจากอดีตที่เลวร้ายของเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.4 ภาพของนักแสดงที่มาทดสอบบทน้ำ

มาถึงคนที่ข้าพเจ้าได้เลือกให้เขาเป็น น้ำ ในภาพยนตร์เรื่องนี้ อย่างที่บอกไป ตั้งแต่ในส่วนของภัทรนาถ ว่าระหว่างเขา และสุภาวดี เป็นที่ลึกลงใจอยู่นานพอสมควร แต่ท้ายที่สุดคนนี้จะกลายเป็นคนที่ลงตัว ทั้งทักษะในการแสดง ความเข้าใจตัวละครที่เขาตีความ อ่อนไหว บุคลิกแบบที่ตัวละครมี เป็นผู้หญิงที่มีมุมมองคล้ายๆน้ำอย่างมาก จึงเป็นที่มาของการเลือกบุคคลนี้ให้ได้เป็น น้ำ ตามที่บทภาพยนตร์ได้เขียนไว้

ภาพที่ 4.5 ภาพจากภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 พ่อ

พ่อ : ชื่อเล่นชื่อหนุ่ม ชายวัย 67 สูง 170 ซม. หุ่นท้วม ผิวสีขาวยเหลือง มีเชื้อคนจีนจากพ่อนิดหน่อย ผมสั้นมีผมหงอกขาวมากกว่าผมดำเสียส่วนใหญ่ พูดไม่เยอะ จริงจัง เบื่อกับชีวิตตอนแก่ เลยหาเวลาว่างด้วยการเล่นการพนัน หรือไม่ก็นอนดูทีวี แต่งตัวเรียบง่าย ไม่ค่อยดูแลตัวเอง ไม่ค่อยออกกำลังกาย มีนิสัยที่ทำประจำคือ กินเสริมจนอน ผิดกับสมัยหนุ่มๆที่เป็นคนขยันขันแข็ง มีประสบการณ์เยอะ มีโรคหัวใจ และความดันสูง

ภาพที่ 4.6 ภาพนักแสดงที่รับบทและ ตอนที่ทดสอบรับบท เป็นพ่อ

ในส่วนของการทดสอบบทพ่อ นักแสดงคนเดียวที่ได้ทดสอบก็คือ รองผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศิริวัฒน์ อันที่จริงแล้วคาแรคเตอร์ หรือบุคลิกภาพภายนอกของพ่อในบทภาพยนตร์เรื่องนี้ ภาพเราก่อนข้างไม่ชัด รู้แต่ว่าอยากให้มิมุมมองเป็นคนที่จริงจัง มีเชื้อสายจีน ดูดูลูกมากกว่าไอ้ ข้าพเจ้าตามหารูปภาพที่พ่อจะเป็นเรฟเฟอร์เรนซ์ก็เป็นภาพยนตร์ของคนญี่ปุ่นซึ่งมันไม่ไทยเอาเสียเลย จนอาจารย์ป๋มได้แนะนำอาจารย์ศิริวัฒน์ ข้าพเจ้าก็รู้สึกว่าคุณคนนี้น่าสนใจตั้งแต่แรก ภายนอกได้แล้ว แต่ต้องวัดภายในว่าเขาเข้าใจตัวละคร แล้วมีการแสดงออกที่ดีแค่ไหน จนได้มาทดสอบก็พบว่าเขามีทักษะในการแสดง อยู่พอสมควร ด้วยว่าตัวบทก็เป็นเรื่องที่เราารู้สึกว่าคล้ายคล้ายชีวิตเขากับลูกอยู่เหมือนกัน ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่โชคดียิ่งครั้ง

ภาพที่ 4.7 ภาพในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ต้น

ต้น : ชายหนุ่มวัย 23 แต่งตัวเรียบง่าย ดูมีสไตล์ พูดไม่เยอะ จริงจัง ชอบศิลปะ ดนตรี มีอุดมการณ์ มีความคิดเป็นของตัวเอง ไม่ค่อยสนใจใคร หัวรั้น มองโลกด้วยเหตุ และผลในมุมตัวเอง มีโลกส่วนตัวสูง บ้าการเมือง

ชัยภัทร กระจ่างแก้ว ศศิรินทร์ นิคมภักดิ์
ภาพที่ 4.8 ภาพนักแสดงที่ทดสอบปรับบทเป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

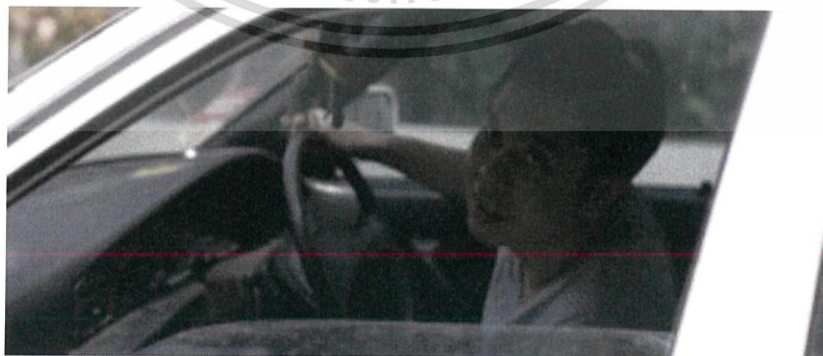
ภาพที่ 4.9 ภาพนักแสดงที่มาทดสอบบท ต้น

ตัวละครของต้น ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นคนเห็นภาพชัดที่สุดคนหนึ่ง เพราะว่าตัวของตนเองมีความคล้ายคลึงกับข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก ยากที่สุดคือในภาพๆ นั้นที่ชัด จะเป็นใครที่ข้าพเจ้าสามารถไว้วางใจตัวเขาที่จะเข้าใจคนประเภทนี้ ก็ต้องตามหาคนที่เรียนด้านอาร์ตทั้งภาพยนตร์ นิเทศ สถาปัตย์ อย่างคนแรกก็ได้ศศิรินทร์เพราะว่าข้าพเจ้าเคยให้เขาเล่นภาพยนตร์ให้มาแล้วหนึ่งเรื่องด้วยความที่รู้จักเป็นอย่างดีแล้วรู้สึกว่าเขาเล่นได้เลยให้มาลองทดสอบดู ผลลัพธ์คือเขาเล่นได้ แต่ภาพกลับไม่ตรงตามที่เราคิดไว้ อาจจะเพราะจังหวะเขาไม่เหมือนกับต้นในภาพหัวของเรา แล้วก็คงเป็นเรื่องความเด็กของเขาที่เรายังติดใจ

ภาพที่ 4.10 ภาพนักแสดงที่มาทดสอบบท ต้น

จนมาคนที่สอง ชัยภัทรเป็นรุ่นพี่ข้าพเจ้าที่โรงเรียนเก่า ไม่ได้คุยกันอยู่ 4-5 ปี ข้าพเจ้านั่งไล่ๆนึกคนที่ข้าพเจ้าพอจะนึกภาพคนๆนั้นมาเป็นต้นก็รู้สึกว่าได้คนนี้ มาเลยลองติดต่อ ปรากฏว่าไปเล่าเรื่องให้เขาฟังเขาก็ถามกลับมาว่าอันนี้กวนหรือเปล่า เพราะเหมือนกับข้าพเจ้าเล่าชีวิตเขา ซึ่งพอทดสอบออกมาข้าพเจ้าก็รู้สึกชอบ แล้วรู้สึกว่าเขาเข้าใจความเป็นตัวของต้นอย่างดี เขาเล่นออกมาได้ดูเป็นคนที่มีความคิดของตัวเองสูง แต่ในขณะที่เดียวกันก็ดูจะเป็นคนที่ไม่ได้โดดเด่น เพียงแค่อยากทำตามความฝัน สิ่งที่ชอบมากอีกอย่างคือพอข้าพเจ้าลองจับคู่ สุภาวดี กับชัยภัทร แล้วรู้สึกทั้งสองคนนี้มี ความคล้ายๆว่าจะเป็นพี่น้องได้จริงๆ แล้วข้าพเจ้าเชื่ออย่างนั้นเวลาจับสองคนนี้มาอยู่ด้วยกัน แม้ว่าในภาพยนตร์สองคนนี้จะต้องเล่นเป็นพี่น้องรูปแบบที่มีกำแพงความสัมพันธ์ กันไว้ก็ตาม แต่ทั้งคู่ก็ดูเล่นออกมาจากความรู้สึกข้างใน โดยที่เราเฝ้ามองแล้วเปิดโอกาส ให้พวกเขาได้มีไอเดีย หรือวิธีการแสดงออกมาในรูปแบบของเขาเอง

ภาพที่ 4.11 ภาพของนักแสดงที่รับบทต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนึ่ง

หนึ่ง : ชายวัย 28 สูง 175 ซม. ผมหสั้น สีดำ แต่งตัวดูดี ชอบใส่เสื้อคอปกโปโล ผิวสีแทน พุดเก่ง มีวาหะ เป็นคนอ่อนโยน ขี้เล่น ขี้เอาใจ ขี้หึง รักเดียวใจเดียว แต่ขี้ลืม ไม่ค่อยละเอียดอ่อน ชอบดูหนังเป็นกิจวัตร ชอบคนที่มั่นใจ รักในความยุติธรรม เป็นสุภาพบุรุษ

ภาพที่ 4.12 ภาพนักแสดงที่รับบทเป็นหนึ่ง

ตัวละครหนึ่งที่เขียนบทออกมาภาพที่ข้าพเจ้าเห็นจริงๆ คึงมาจากตัวคนๆ นี้ตั้งแต่แรกอยู่แล้ว เพราะข้าพเจ้าเคยได้ร่วมงานกับเขา แล้วรู้สึกว่าเขามีเสน่ห์ของการแสดงแบบภาพยนตร์ พอข้าพเจ้าเขียนๆ ไป ก็นึกหน้าอากณัศไว้เสมอ เขาไม่ใช่นักแสดงมืออาชีพ แต่ข้าพเจ้ารู้จักเขานะที่เขามี ผสมกับเขาจะตั้งใจมากเวลาที่ต้องทำอะไร เขาจะเต็มที่มาก เวลาจะช่วยเหลือเรา ด้วยความที่เขาเป็นคนแบบนั้น ข้าพเจ้าเลยวางเขาเป็นคนแรก แล้วพอทดสอบบทก็คึงได้จริงๆ ด้วยวิธีการพูดแบบหนึ่งที่ต้องสุขุม ซึ่งเขาก็เป็นคนสุขุมอยู่แล้ว ดูใจดี ละเอียด ทั้งหมดนี้เป็นตัวเขาหมดเลย การแสดงออกมามันเลยไม่ยากมาก เพราะข้าพเจ้าก็ได้บอกให้เขาแสดงออกมาในแบบที่ตัวเขาเป็นจริงๆ เพราะข้าพเจ้าชอบจุดนั้นของเขา

ภาพที่ 4.13 ภาพของนักแสดงที่รับบทเป็นหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเตรียมการเพื่อการแสดง

เนื่องจากนักแสดงข้าพเจ้าไม่ใช่นักแสดงอาชีพ และแต่ละคนมีงานประจำของตัวเอง ในเรื่องการเตรียมตัวเพื่อการแสดงจึงทำได้ไม่เต็มที่ ตัวนักแสดงไม่มีเวลาพอที่จะมาทำการเวิร์คชอป สิ่งที่สำคัญคือ ข้าพเจ้าจึงได้คุยกับนักแสดงให้มากเกี่ยวกับตัวละครที่เขาต้องเป็น แล้วก่อนถ่ายสองชั่วโมงข้าพเจ้าจึงนำนักแสดงมาพบกัน เพื่อพูดคุยและ ให้นั่งทานข้าวด้วยกัน พูดคุยเกี่ยวกับตัวบท เรื่อง จิปาถะ ทำให้ทั้งหมดได้คุ้นเคยซึ่งกันและกัน

การเตรียมการในส่วนขององค์ประกอบศิลป์

ในส่วนขององค์ประกอบศิลป์ข้าพเจ้าคิดถึงเรื่องการเล่าเรื่องจากองค์ประกอบทั้งหมดโดยละเอียดก่อนที่จะนำแต่ละสิ่งมาใช้ สิ่งที่ตัวละครใช้ สถานที่ที่ตัวละครอยู่ ทั้งหมดล้วนมีที่มาที่ไป โดยที่มิได้ปล่อยผ่านเลยแม้แต่น้อย ทั้งนี้ทุกส่วนจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ภาพการเล่าเรื่องสมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้น

อุปกรณ์ประกอบฉาก

ภาพที่ 4.14 อุปกรณ์ประกอบฉากในภาพยนตร์

ในส่วนของอุปกรณ์ประกอบฉาก ข้าพเจ้าค่อนข้างจริงจังที่จะใช้พร็อพ (Prop) ทุกๆอย่างเพื่อการเล่าเรื่องเป็นนัยยะ ทั้งหมดมีความสำคัญเกี่ยวโยงกันทั้งหมด ตัวอย่างเช่น แกงที่ถูกเทในฉากที่ครอบครัวทานข้าวพร้อมกันในเย็นวันศุกร์ เป็นขนมจีนน้ำเงี้ยวซึ่งเป็นอาหารเหนือที่น้ำซื้อมาตั้งแต่ที่ทำงาน และฉากก่อนหน้านี้ที่น้ำซืบลูกกลับบ้านกับต้น ข้าพเจ้าได้แอบปูเรื่องราวไว้ว่าแม่ของน้ำและต้นเป็นคนเชียงใหม่ ซึ่งอาหารที่น้ำซื้อมาตั้งแต่ที่ทำงานก็คืออาหารเหนือของแม่ที่น้ำคิดว่าเขาจะได้กลับมาเจอหน้าครอบครัวพร้อมกันเพื่อคุย และขอให้พ่อและแม่ทบทวนกลับมาคุยกันดีๆอีกครั้ง แต่เธอก็รู้ตั้งแต่ฉากซืบลูกว่าแม่เธอไม่ได้กลับมาอาทิตย์นี้ กับข้าวที่เธอซื้อมาจึงเป็นเพียงของคู่ต่างหน้าในขณะที่แม่ของเธอไม่ได้อยู่ที่ตรงนั้นกับครอบครัวแล้วในเวลานั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ ห้องจ่ายยาโรงพยาบาล

ตอนที่เริ่มตามหาโรงพยาบาล ข้าพเจ้าได้เห็นภาพอย่างเจาะจง ในการตามหาห้องจ่ายยาที่มีรูปแบบความเป็นโรงพยาบาลรัฐซึ่งมันจะคุ้มครองคนที่รับราชการอย่างพ่อของน้ำและต้น ด้วยบ้านญาติ ใบเบิก สิ่งต่างๆที่อำนวยความสะดวกแก่ข้าราชการ ซึ่งก็ได้ตามหาโรงพยาบาลละแวกลาดกระบังเพื่อให้ง่ายต่อการติดต่อมากที่สุดทั้งหมด 4 โรงพยาบาล ได้แก่ โรงพยาบาลสิรินธร โรงพยาบาลเสรีรักษ์ โรงพยาบาลสินแพทย์ และ โรงพยาบาลนพรัตน์ สิ่งที่ยากที่สุดคือการตามหารูปแบบของเก้าอี้ที่ยังสามารถควบคุมอาร์ตโทเนดราม่าได้อยู่อย่างต่อเนื่อง แต่หลายๆโรงพยาบาลก็มีข้อเสีย อย่างเช่น แพลนของห้องจ่ายยาบางที่ที่แคบไป หรือกว้างไป หรือสีของเก้าอี้ที่บางที่สีค่อนข้างสดไม่เหมือนกับมู้ดแอนด์โทเน(Mood & Tone)ที่คาดไว้ จนในท้ายที่สุดก็ตัดสินใจที่จะเลือกโรงพยาบาลสิรินธรที่เข้ากับบรรยากาศที่คิดไว้กับตอนเขียนบท และมีห้องจ่ายยาชั้น 2 ที่ดูเป็นที่ดูเหมือนไม่ได้ใช้การเป็นหลักเท่ากับชั้น 1 หน้าโรงพยาบาลเลยกำหนดสถานที่ตรงนั้นไว้เป็นหลัก และทำเรื่องขอสถานที่ การขอสถานที่จากทางโรงพยาบาลเป็นไปอย่างราบรื่น เนื่องจากคนที่คอยดำเนินเรื่องมีความเข้าใจจากทั้งระบบและตัวบุคลากร และเห็นงานถ่ายภาพยนตร์ของนักศึกษาเป็นจริงเป็นจัง ไม่ได้มองว่าเป็นเด็ก จึงขอขอบคุณทางโรงพยาบาลมาที่นี่อีกครั้ง

ภาพที่ 4.15 ภาพโรงพยาบาลสิรินธร

ภาพที่ 4.16 ภาพโรงพยาบาลสิรินธรในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออฟฟิศ(Office)

ออฟฟิศเป็นอีกหนึ่งสถานที่ที่หายากลำบากที่สุดจากทั้งหมด ปัญหาสำคัญมันอยู่ตรงที่ว่าข้าพเจ้าต้องการออฟฟิศที่ใช้งานจริง มีสองเหตุผลคือ หนึ่งอยากให้มันมีชีวิตการทำงานแบบนั้นอยู่แล้ว ข้อสองคือข้าพเจ้าไม่มีทั้งงบประมาณและเวลาเพื่อเซตขึ้นมาและรู้แน่ว่ามีอาจทำให้มีชีวิตเท่าออฟฟิศที่มีอยู่แล้วจริงๆ ทั้งนี้ ข้าพเจ้าจึงได้ตามหาถึง 3 ออฟฟิศ ทั้งออฟฟิศที่เคยฝึกงาน ออฟฟิศที่รุ่นพี่เคยถ่าย เพื่อนเคนถ่าย และออฟฟิศที่ติดต่อได้แต่ไม่ตรงตามภาพที่คิดไว้เลยแม้แต่น้อย จนแล้วจนรอดก่อนถ่ายหนึ่งอาทิตย์ข้าพเจ้าเดินผ่านห้องพักอาจารย์ภูมิสถาปัตย์และรู้สึกว่าเป็นที่ที่เรากำลังปรับเปลี่ยนตัวรูปแบบได้จากโครงสร้างที่คิดไว้ตอนเขียน บทภาพยนตร์ จึงเข้าไปขออาจารย์น้ำโดยไม่มีลายลักษณ์อักษรใดๆก่อน อาจารย์น้ำเป็นผู้ใหญ่ใจดีที่พร้อมจะช่วยนักศึกษาแม้ว่าแกจะดุมากก็ตาม แต่สุดท้าย อาจารย์ก็รับปากและขอให้ข้าพเจ้าทำแปลงการถ่ายทำว่าจะเซตในห้องอาจารย์อย่างไรบ้าง ข้าพเจ้าจึงได้ถ่ายทำห้องนั้นอย่างที่ต้องการ

ภาพที่ 4.17 ภาพออฟฟิศ (Scout + Block shot) ที่ไม่ได้ใช้ในการถ่ายทำ

ภาพที่ 4.18 ภาพห้องออฟฟิศ

ภาพที่ 4.19 ห้องออฟฟิศจากภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บ้าน

ตัวบ้านเป็นอีกหนึ่งสถานที่ที่สำคัญที่สุด ถือได้ว่าเป็นหัวใจ 30% ของภาพยนตร์เรื่องนี้ที่จะเล่าเรื่องสภาพความเป็นอยู่ของตัวละครทุกตัวในครอบครัวได้เป็นอย่างดี ฉะนั้นจึงต้องมีความละเอียดอย่างมากที่สุดกับการเลือกรูปแบบสถานที่ ในตอนที่ข้าพเจ้าเขียนบทภาพยนตร์ภาพที่เห็นเป็นบ้านเดี่ยวอยู่แถบต่างจังหวัดใกล้กับตัวเมือง มีความเก่าของบ้านอายุประมาณ 40-50 ปี เป็นบ้านที่มีสมบัติข้าราชการ ตู้อ่างๆ เก้าอี้มุก บ้านสองชั้นในหมู่บ้านเก่าๆ อยากให้มันมีกลิ่นของความเป็นอยู่ตั้งแต่ตอนที่น้ำและต้นยังเป็นเด็กด้วย ในตอนแรกตัวบ้านจากบทภาพยนตร์ถูกคิดจากโครงสร้างบ้านของเจ้าของภาพยนตร์เอง จึงตามหารูปแบบบ้านที่คล้ายๆกันโดยแยกออกไปหาทั้งหมด 4 ละแวก ที่แรกคือพัฒนาการ 1 หลัง ที่สองเสนานิคม 1 หลัง ที่สามหมู่บ้านรุ่งอรุณ 2 ทั้งหมด 2 หลัง บ้านของรูน้อยย่านรัชดาอีก 1 หลัง ทั้งหมดรวมเป็น 5 หลัง และยังมีบ้านที่ถูกแนะนำมาจากเพื่อนต่างคณะและรุ่นพี่เก่าในคณะอีก 3 หลัง

ภาพที่ 4.20 บ้านรูน้อยย่านรัชดาที่ไม่ได้ใช้ในการถ่ายทำ

ภาพที่ 4.21 บ้านในซอยรุ่งอรุณ 2 ที่ไม่ได้ใช้ในการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุดท้ายบ้านที่ติดต่อไว้ ไม่อนุญาตให้เข้าไปถ่ายทั้งหมด ส่วนบ้านที่ถูกแนะนำก็มีงบประมาณที่ตามมา คิวหนึ่งมีค่าใช้จ่ายเป็นค่าเช่าสถานที่ไม่ต่ำกว่าที่ละ 2,000 บาท ตามหา ค้นหาไว้ 8 หลัง เป็นอันดับสองเลย แต่จากที่กล่าวไว้ว่าบททั้งหมดสร้างจากโครงสร้างของเจ้าของภาพยนตร์เอง สุดท้ายข้าพเจ้าจึงตัดสินใจเลือกที่จะถ่ายบ้านตนเองโดยที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ รู้พื้นที่ที่ดีที่สุดสามารถมีเวลากลับมันได้โดยไม่กดดันเท่ากับสถานที่อื่นๆ

บ้าน

ภาพที่ 4.22 บ้านที่ใช้ถ่ายทำภาพยนตร์

ท้ายที่สุดจึงได้เลือกบ้านของข้าพเจ้าเองในการถ่ายทำ เพียงแต่ในตอนแรกที่ไม่ได้คิดจะใช้ที่นี่เพราะข้าพเจ้าพยายามตามหาบ้านที่ดีที่สุด เพื่อบทและบรรยากาศของเรื่องได้เป็นไปอย่างที่เราคาดหวังมากที่สุด

ภาพที่ 4.23 ภาพบ้านจากภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายในเรื่องนี้มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการเล่าเรื่องคาแรคเตอร์ (Character) และนิสัยของตัวละคร แนวคิดที่ตัวละครมีไลฟ์สไตล์ที่เขาเป็น คนรุ่นใหม่ คนรุ่นเก่า ซึ่งสำคัญอย่างมากต่อการที่มาช่วยเล่าเรื่องเพื่อเติมเต็มให้ตัวละครมีชีวิต อย่างจะเห็นได้ชัดจากการแต่งตัวของต้น และพีหนึ่ง ซึ่งต้นจะเป็นคนใส่เสื้อยืดสีขาว กางเกงยีนส์แสดงถึงความเป็นคนมีแพชั่น มีความอาร์ตติส แล้วก็ยังเป็นวัยรุ่นเพิ่งโตอายุราวๆ 24-25 ปี ส่วนของหนึ่งจะเน้นไปที่เสื้อคอปกสีเทา แสดงถึงพื้นที่ของผู้ใหญ่อายุ 35-40 ปี ความจริงจัง ความมีมาด ความสีเทาของการโตเป็นผู้ใหญ่ สีของเสื้อผ้าจึงเป็นอีกเรื่องที่มีความสำคัญในการส่งเสริมนิสัย ความนึกคิดของตัวละครได้เป็นอย่างดีไม่แพ้วิธีการใช้ภาพ หรือการเล่าในรูปแบบอื่นๆ ของภาพยนตร์เลยแม้แต่น้อย

แนวคิดการออกแบบเสื้อผ้าของตัวละครนำ

ภาพที่ 4.24 ตัวอย่างชุดน้ำ

ความตั้งใจแรกของข้าพเจ้า คืออยากให้น้ำไม่ใช่ผู้หญิงใสๆ น้ำจะเป็นคนค่อนข้างมีแนวคิดเกี่ยวกับชีวิตประมาณหนึ่ง ไม่ได้ยอมรับกระแสสังคม แสดงออกถึงความเป็นคนรุ่นใหม่ แต่ก็ยังเป็นคนที่อ่อนไหวลึกๆ เสื้อผ้าเลยออกมาเป็นผู้หญิงลุๆ ไม่เน้นกระโปรง ภายนอกดูจะเป็นเช่นนั้น จึงแทรกสีของเสื้อให้ใส่สีที่มีความหวานบ้าง เช่น สีครีม เพื่อแสดงออกถึงความอ่อนไหวภายในใจลึกๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดการออกแบบเสื้อผ้าของตัวละครต้น

ภาพที่ 4.25 ตัวอย่างชุดต้น

ในคาแรคเตอร์ (Character) ของต้นจะมีความเป็นอาร์ตทิส(Artist)สูง อยกให้ต้นเป็นคนรุ่นใหม่แบบสุดโต่ง คืออยากมงานสายศิลปะ ดื้อ มีอุดมการณ์ เชื่อมั่นในตนเองสูง ตัวเสื้อเลยจะเป็นสไตล์คนรุ่นใหม่กางเกงสลคสี กางเกงยีนส์ เสื้อสีขาว คอ้นข้างแพชั่น เสื้อวงดนตรี เพื่อแสดงออกถึงไลฟ์สไตล์ และตัวตนที่เขา เป็น

แนวคิดการออกแบบเสื้อผ้าของตัวละครพ่อ

ภาพที่ 4.26 ตัวอย่างชุดพ่อ

ตัวพ่อเป็นนายตำรวจยศน้อย เสื้อที่ใส่ค่อนข้างเป็นเสื้ออยู่บ้าน มีความเป็นผู้ใหญ่ราชการ แต่งตัวใส่เสื้อเข้าในกางเกง ตัวเสื้อที่ใส่ค่อนข้างเป็น โอลด์แฟชั่น (Old fashion) เสื้อกล้าม เสื้อยืดแบบย่นๆ สีขาวเก่าๆ กางเกงขาสั้น กางเกงแอสลอสีเทาๆ ผ่าหนาๆ

แนวคิดการออกแบบเสื้อผ้าของตัวละครหนึ่ง

ภาพที่ 4.27 ตัวอย่างชุดหนึ่ง

ด้วยความที่หนึ่งอายุประมาณ 35-40 ตัวคาแรคเตอร์จึงถูกวาง ให้ตัวละครมีความเป็นผู้ใหญ่จริงจัง มีความสุขุม มีมาด จึงให้ตัวละครใส่เสื้อคอปก สีเทา กางเกงยีนส์รูนเก่าสีเข้มๆ ไม่แฟชั่นโดดเด่นมาก มีความขรึมพอตัว

มุมมองและขนาดภาพ

ข้าพเจ้าได้วางแนวคิดเรื่ององขนาดภาพของภาพยนตร์เรื่องนี้ ตั้งแต่ตอนเริ่มโอเดียให้เป็นลักษณะสแตติกช็อต (static shot) เน้นขับเล่าตัวเรื่อง อารมณ์ และภาพให้สมจริง ภาพยนตร์เรื่องนี้มีจุดเด่นของการที่หนังมันเล่าโดยที่ไม่เข้าไปบังคับให้คนดูต้องรู้สึกตาม แค่อยู่วาระสังเกตการณ์ เข้าใจโลกของตัวละคร ดีความ และ สะท้อนกลับมาเข้าใจตัวเอง มี Time & Space ให้คนดู จึงมีบางช็อต(Shot) ที่เน้นเป็นลองเทค (Long take) ทั้งนี้ก็เพื่อให้ได้ความสัมพันธ์ ภาพอารมณ์ที่ไม่ใช่โลกภาพยนตร์อย่างที่เป็นรูปแบบที่มีกันอยู่แล้วทุกวัน ตัวภาพจึงไม่ได้แปลกตา หรือมีลักษณะเคลื่อนไหวอย่างเด่นชัด

ความสำคัญอย่างมากในการทำภาพยนตร์คือทำงานกับคนอื่นได้ และเขาต้องเห็นภาพตรงตามกับผู้กำกับต้องการ ข้าพเจ้าจึงวาดบอร์ด และวางบล็อกช็อต (Block shot) ก่อนออกกองเสมอ เพื่อง่ายต่อการสื่อสาร และทำให้ปัญหาหน้ากองน้อยที่สุด

ภาพจากสตอรี่บอร์ด

ภาพ Block shot

ภาพหลังจาก Set

ภาพในห้องนอนจากภาพยนตร์

ภาพที่ 4.28 ภาพตัวอย่างการกำหนดภาพในห้องนอนน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อีกหนึ่งฉากที่สำคัญในขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำคือฉากบนรถเคลื่อนที่ ที่ตัวข้าพเจ้ามีประสงค์ต้องการมุมมองที่มาจากด้านหน้ารถโดยใช้บอดี้ประหยัด

ภาพที่ 4.29 จากภาพยนตร์เรื่อง Like Someone In Love

ทั้งนี้จึงมีการประดิษฐ์ติดตั้งตัวคาร์ริก (Car Rigs) ด้วยความช่วยเหลือจากลุงวิมล ทำให้ใช้งานได้จริง โดยใช้ตัวตุ๊กตาระจก กับท่อแป๊ปก่อโครงสร้างขึ้นมาเพื่อยึดกับตัวหัวขาดังกล่่อง

ภาพที่ 4.30 ภาพอุปกรณ์ Rig เพื่อใช้ถ่ายทำฉากบนรถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

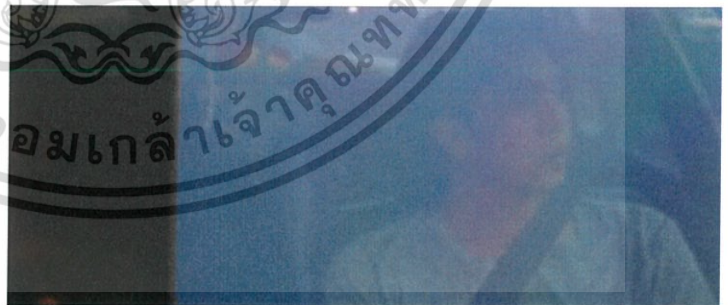
ภาพสตอรี่บอร์ดฉากบนรถ
(2 shot)

ภาพ 2 shot ฉากบนรถจากภาพยนตร์

ภาพสตอรี่บอร์ดฉากบนรถ
(MCU)

ภาพ MCU น้ำ ฉากบนรถจากภาพยนตร์

ภาพสตอรี่บอร์ดฉากบนรถ
(MCU)

ภาพ MCU ต้น ฉากบนรถจากภาพยนตร์

ภาพที่ 4.31 ภาพสตอรี่บอร์ด และฉากจากภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนการถ่ายทำภาพยนตร์

ข้าพเจ้าวางเบรคก่อนถ่ายทำเสมอล่วงหน้าสัปดาห์เพื่อส่งให้นักแสดง และ ทีมงานได้รู้คิวของตนเองในแต่ละวัน ใส่ Prop list เพื่อที่เราจะได้มีสิ่งคอยเตือนว่า ขาดเหลืออะไรบ้าง Wardrop ว่านักแสดงต้องสวมชุดอะไรให้ Continued วาดสตอรี่บอร์ดขึ้นเพื่อที่จะทำให้ทีมงานเห็นภาพตรงกันที่สุด และจับทั้งหมดวางใส่เบรคเป็นแผ่นเดียว

DAY	TIME	SCENE	SHOT	SHOT TYPE	DESCRIPTION	TALENT	COSTUME	SET/PROPS	REMARKS
8	14:30 - 14:30		1	LS	(MASTER SHOT)				
9	11:00 - 11:30		2	MS	(MASTER SHOT)			ชุดของนักแสดง	
10	11:30 - 11:30	SCENE 4	3	MS	(MASTER SHOT)	พณิศา	ชุดของนักแสดง	ชุดของนักแสดง	
11	14:00 - 14:30		4	TWO-SHOT	พณิศา พณิศา				
11	14:30 - 14:30		1	CU	พณิศา				
13	14:30 - 17:30		1	LS	พณิศา พณิศา	พณิศา			ฉากหลัง LS พณิศา
14	17:30 - 18:00	SCENE 3	1	LS	พณิศา พณิศา	พณิศา			
15	18:00 - 18:15		4	MS	พณิศา พณิศา				พณิศา พณิศา
1	18:00 - 18:05		1	LS	พณิศา พณิศา	พณิศา			พณิศา MS TV
2	18:05 - 18:05		2	LS	พณิศา พณิศา	พณิศา			
3	18:05 - 18:05	SCENE 4	3	LS	พณิศา พณิศา	พณิศา			
3	18:05 - 11:30		3	LS	พณิศา พณิศา	พณิศา			
4	11:30 - 12:30		4	LS	พณิศา พณิศา	พณิศา			
พักกลางวันระหว่างวัน 12:30-13:00									
5	13:00 - 13:20		1	LS	พณิศา พณิศา	พณิศา			
4	13:20 - 13:30	SCENE 4	2	MS	พณิศา พณิศา	พณิศา			
7	13:30 - 14:00		3	TWO SHOT	พณิศา พณิศา	พณิศา			

ภาพที่ 4.32 ภาพตารางการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

การถ่ายทำภาพยนตร์เริ่มในช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์ ระหว่างวันที่ 25 - 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2560 และวันที่ 25 - 26 มีนาคม พ.ศ.2560 สิ่งที่ข้าพเจ้ากังวลที่สุดตั้งแต่ก่อนและ ระหว่างถ่ายทำ คือความไม่ต่อเนื่องของอารมณ์ ความสนิทสนมและ กายภาพ ระยะห่างหนึ่งเดือนในการถ่ายทำจริง กับในภาพยนตร์ที่ถูกเล่าแค่ 4 วัน ดูจะห่างไกลกันเกือบเท่าตัว แต่ข้าพเจ้าก็ใช้วิธีการจัดการด้วยการถ่ายในส่วนใดส่วนหนึ่งไปให้หมดฉากนั้นเสียก่อน แล้วการออกกองคิวแรกก็ต้องถ่ายฉากบ้านเกือบทั้งหมด ซึ่งบ้านก็เป็นสถานที่ที่เล่าในภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ต่ำกว่า 70% กำหนดการจึงค่อนข้างแน่นพอสมควร และต้องแข่งให้ทันเวลาที่กำหนดไว้ ซึ่งก็เป็นที่เราใจ และตั้งเครียดของทีมงานไม่น้อย

การถ่ายทำภาพยนตร์ฉากห้องครัว

ภาพที่ 5.1 ภาพการถ่ายทำฉากห้องครัว

ฉากห้องครัวเป็นหนึ่งในฉากที่ยากที่สุดในการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ทั้งก่อนถ่าย ถ่ายจริง เนื่องจากมาทราบก่อนวันถ่ายจริงหนึ่งวันว่านักแสดงคนหนึ่งจะต้องกลับก่อนหกโมงเย็น แต่ในกำหนดการกำหนดไว้ว่าฉากนี้จะถ่ายถึงหนึ่งทุ่ม ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องทำให้ทุกอย่างเร็วขึ้นภายใต้ภาพรวมที่ดีที่สุดของฉากนั้น ฉากนี้จึงมีความกดดันสูงต่อตัวข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพยายามคิดในหัวทุกขั้นตอน ทั้งเวลาตัดต่อ เวลาที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์ ภาพรวมทั้งหมดที่เกิดขึ้น ซึ่งนี่เป็นหนึ่งในฉากที่ถ่ายได้ไม่ต่อเนื่อง จะโยกช็อตไปโยกช็อตมา ผลปรากฏว่าได้ช็อตมาไม่ครบ (ยอมตัดหลายช็อตทิ้ง) แสงไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากมีการเปลี่ยนฉากที่ถ่ายทำเพื่อถ่ายให้ได้คิวทั้งหมดของนักแสดง แต่ต้องถูกแก้ปัญหาด้วยการเกรตสีให้แสงเท่ากันได้มากที่สุดภายในภายหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.2 การวางแปลนไฟในฉากห้องครัว
การกำกับการแสดง

ในเรื่องการกำกับการแสดงข้าพเจ้าได้อธิบายให้ผู้ช่วยผู้กำกับฟัง นัดประชุมทุกครั้งก่อนออกกองหนึ่งคืนเพื่อพูดคุย ให้ผู้ช่วยอธิบายบทบาทที่เขาเข้าใจ และปรับความเข้าใจกัน ก่อนถ่ายจริงก็จะอธิบายอารมณ์ให้ผู้ช่วยฟังและส่งเขาไปบริฟนักแสดงต่อเพื่อให้การทำงานไวขึ้น เพราะข้าพเจ้าต้องคอยควบคุมหลายอย่าง แต่บางครั้งมันไม่ได้หลายเทค ข้าพเจ้าก็เข้าไปบริฟจากความเข้าใจของนักแสดงก่อน เพราะข้าพเจ้าเองนอกจากจะคัดเลือกนักแสดงจากคาแรคเตอร์แล้ว ก็ยังได้คัดเลือกจากนักแสดงที่มีปุมหลังคล้ายๆกับตัวละครแต่ละตัวอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การถ่ายทำภาพยนตร์ฉากห้องนอนน้ำ

ภาพที่ 5.3 การเซตในห้องนอนของน้ำ

ที่หยิบยกฉากนี้ขึ้นมาพูดถึงกระบวนการเพราะรู้สึกว่าการถ่ายทำฉากนี้มันมีทั้งขั้นตอนการจัดไฟกลางคืนที่ข้าพเจ้าไม่ประสงค์จะทำเท่าไร เพราะข้าพเจ้าชอบแสงตอนกลางวัน การทำแสงฟ้าร้อง และอีกประการก็คงเป็นการที่ได้ทำฝนขึ้นมา

ทั้งนี้ไม่มีความซับซ้อนใดๆนอกเสียไปจากการจัดไฟ 1000w ยิ่งไปที่หน้าต่างเพื่อให้แสงข้างนอกไม่มีตจนเกินไป และใช้ไฟ 100w ที่เป็นไฟห้องนำมาจัดให้ไฟดูสลัวๆ เป็นห้องที่น้ำกำลังจะใกล้เข้านอนแล้ว แต่ในขณะที่วันฉากนี้จะเป็นคนที่มีอายุเข้า และฝนตกอย่างหนัก ในช่วงระหว่างการถ่ายทำค่อนข้างเป็นช่วงที่มีพายุเข้าจริงๆ ข้าพเจ้าก็ได้แต่หวังให้มีฝนจริงตกลงมาบ้าง เพราะอยากได้ความสมจริงนั้น ในตอนแรกก็พยายามเช็คสภาพอากาศเปรียบกับวันที่ลงจะถ่ายทำในวันแรก แต่สุดท้ายฟ้าฝนก็ไม่ได้เป็นใจเหมือนที่กรมอุตุนิยมวิทยานัดไว้ ข้าพเจ้าจึงได้นำแฟลชกล่องที่เตรียมไปเพื่อเพื่อทำเป็นแสงของฟ้าแลบ แล้วยังสายยางเพื่อทำฝน ทั้งนี้ทั้งนั้นจึงได้นำมาประกอบกัน โดยมั่นใจว่าใช้แทนฝนจริงได้ เพราะในอีก 60% ของหน้าต่างข้าพเจ้าได้ใช้หมวกกล่อง และม่านหลบในส่วนที่เหลือเพียงแค่นั้นก็เพียงพอต่อการประกอบการเล่าเรื่องของข้าพเจ้าแล้ว

การกำกับการแสดง

เป็นฉากที่นำโทรศัพท์หาหนึ่งเพื่อระบายความเหนื่อยหน่ายในใจ ส่วนหนึ่งข้าพเจ้าเลยให้นักแสดงหลักตั้งสมาธิ แล้วพูดให้เขาฟัง พูดถึงวันที่เขาเหนื่อยที่สุดในชีวิต ทำให้เขาเข้าใจ แล้วบอกให้เขาเล่นสด(Improvise) ผสมกับบทได้เลย จุดประสงค์คือทำให้เขาได้ระบายความเหนื่อยออกมาจริงๆ

ภาพที่ 5.4 การวางแผนไฟในฉากห้องนอนน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การถ่ายทำภาพยนตร์ฉากถ่ายรูปร่างงาน

อีกหนึ่งฉากที่ข้าพเจ้าได้ทำฉากหลังขึ้นมาจากการวาด และระบายขึ้นบนผ้าแคนวาสขนาด 2x2 เมตร เพื่อให้เหมือนเซตการถ่ายรูปในสมัยก่อน โดยข้าพเจ้าได้ใช้ไฟจากสตูดิโอจริง ในการจัดแสงเพื่อให้ได้มวลรวมออกมาเป็นที่น่าพอใจ ผสมกับเทคนิคที่ข้าพเจ้าอยากให้กล้องดอลลี่อิน (Dolly-in) จริง เพื่อเสริมอารมณ์ตัวละครที่กำลังสับสนวุ่นวายภายใน

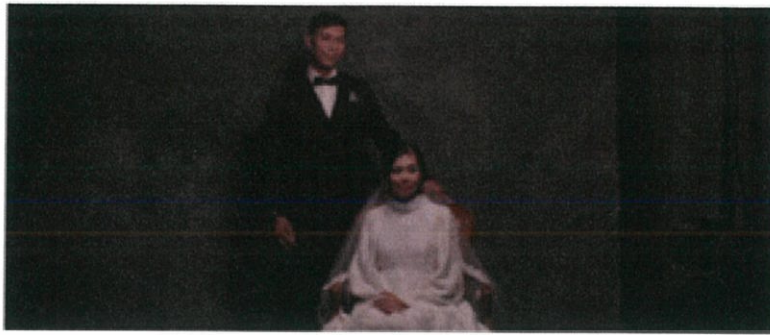
ภาพที่ 5.5 ภาพประกอบการถ่ายทำฉากถ่ายรูปร่างงาน

ภาพที่ 5.6 Mood & Tone set จาก ภาพยนตร์เรื่อง Christmas in August

นี่เป็นฉากของการถ่ายลองเทคที่ยาวที่สุดในเรื่อง ในเวลาจำกัดไม่ถึงครึ่งชั่วโมง เพราะรวมเซต รวมการจัดแสง รวมการติดตั้งดอลลี่ การแต่งหน้านักแสดง การแต่งตัว เป็นโชคดีที่ข้าพเจ้าได้คนช่วยมากพอสมควรทำให้ประหยัดเวลาการเซตไปได้อีกหลายชั่วโมง ทั้งนี้ในฉากนี้สิ่งที่ยากที่สุดอีกสิ่งนอกจากจังหวะ อารมณ์ การแสดงก็เป็นเรื่องของจังหวะการเคลื่อนที่ของกล้อง ที่ต้องใช้คนที่มื้อมือ และเข้าใจอารมณ์ของหนังในการผลัดจังหวะของกล้องไปมากพอสมควร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BACKDROP

ภาพที่ 5.7 การวางแปลนไฟในฉากถ่ายรูปแต่งงาน การกำกับการแสดง

ในการกำกับการแสดงข้าพเจ้าได้ให้เขาลองพูดคุยกัน เนื่องจากนักแสดงผู้ชายไม่มีพื้นฐานการเล่นหนังเลย จึงให้เขามีการปรับเปลี่ยนวิธีพูดให้เข้าปากกับนักแสดงหญิง ในส่วนของการแสดงหญิงตรงนี้ถือเป็นฉากที่ยาก เพราะเขาต้องแสดงอารมณ์ออกมาผ่านสีหน้า ให้เขามีอาการที่แสดงออกว่าเขาสับสนในชีวิต ตัวนักแสดงมีความเข้าใจในบทมากอยู่ก่อนแล้ว เขาจึงทำออกมาได้อย่างที่เราคาดหวังประมาณหนึ่ง (เนื่องจากถูกเวลาจำกัดด้วย)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์เป็นขั้นตอนที่พิถีพิถันมาก การตัดต่อและลำดับเรื่องจำเป็นต้องประสานงานกับหลายๆฝ่าย ทั้งฝ่ายดนตรีประกอบ ภาพยนตร์ ฝ่ายเก็ยลีสี่

และฝ่ายเทคนิคพิเศษทางด้านภาพ เนื่องจากการเล่าเรื่องของภาพยนตร์เรื่องนี้ถูกลงรายละเอียดไว้อย่างชัดเจนตั้งแต่ขั้นตอนการเตรียมงานถ่ายทำ ทำให้ในส่วนของขั้นตอนนี้ไม่ต้องปรับเปลี่ยน หรือคิดอะไรเพิ่มเติมมาก มีเพียงแค่การถ่ายทำเพิ่มเติมหน่อยเพื่อให้ภาพยนตร์สมบูรณ์มากขึ้น นำมาใช้ในการเชื่อมต่อฉากต่างๆ อีกทั้งข้าพเจ้ายังเป็นผู้ตัดต่อภาพยนตร์ เรื่องนี้เองจึงทำให้การลำดับเรื่องที่ย่อออกมาค่อนข้างตรงตามที่ข้าพเจ้าต้องการ

1. การตัดต่อและการลำดับเรื่อง

ข้าพเจ้าตัดต่อภาพยนตร์ด้วยโปรแกรม Adobe Premiere Pro โดยนำ footage ที่ถูกแยกไว้ตามวันที่ถ่ายทำ มาตัดต่อเรียงกันตามแต่ละฉาก เนื่องจากการตัดต่อถูกทำมาต่อเนืองอย่างสม่ำเสมอ ตั้งแต่ช่วงเว้นว่างของการถ่ายทำ ดังนั้นจึงสามารถรู้จุดบกพร่องของ footage นำมาแก้ไขด้วยการถ่ายทำเพิ่มเรื่องการเชื่อมต่อฉาก และใช้เทคนิคภาพพิเศษนำมาแก้ไขบางจุดบกพร่องเล็กน้อยได้เร็วขึ้น และดีมากขึ้น

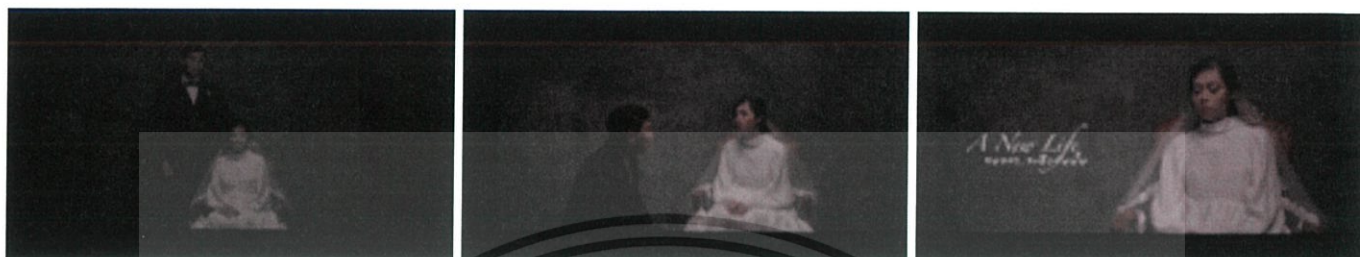

ภาพที่ 6.1 ภาพการจัดเรียงโพลเดอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การตัดต่อตัดแบบหยาบ (ROUGH CUT)

ฉาก 1 น้ำกับหนึ่งกำลังถ่ายรูปร่างงาน

1

2

3

ภาพที่ 6.2 ตัดหยาบฉากที่ 1

ฉาก 2A น้ำกำลังถูกบ่นเรื่องค่างานที่ทำงาน

4

5

6

7

8

9

ภาพที่ 6.3 ตัดหยาบฉากที่ 2A

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก 2B น้ำกำลังกลับบ้านกับต้นน้องชายของเธอ

10

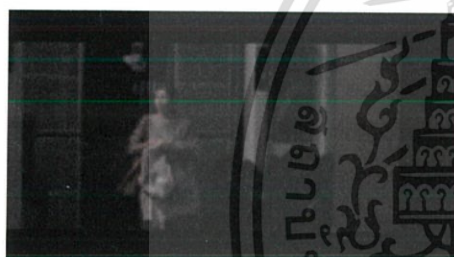
11

12

ภาพที่ 6.4 ตัดหายฉากที่ 2B

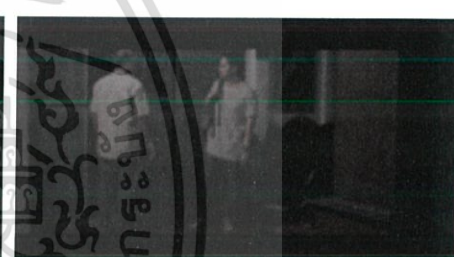
ฉาก 3A น้ำกลับไปเห็นห้องใหม่ของพ่อ ต้นคุยกับลุงเอก ทั้งสามนั่งกินข้าวด้วยกัน

13

14

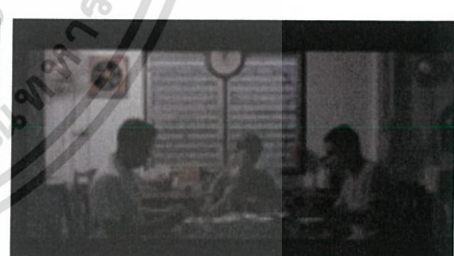
15

16

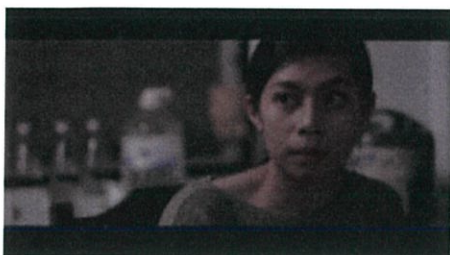

17

18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

19

20

21

ภาพที่ 6.5 ตัดหยาบฉากที่ 3A

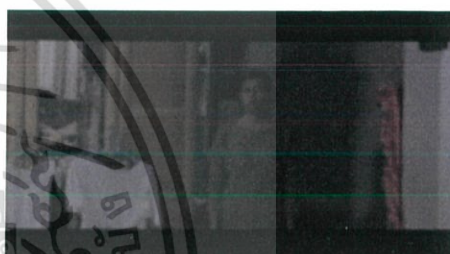
ฉาก 3B น้ำจุกเรียกกลับไปออฟฟิศ เธอเดินไปปลุกพ่อที่หลับหน้าทีวี

22

23

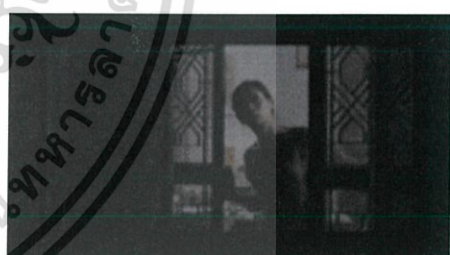
24

25

26

27

28

ภาพที่ 6.6 ตัดหยาบฉากที่ 3B

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก 3C น้ำโทรไปบ่นกับหนึ่งเรื่องงาน และเธอหยิบอัลบั้มภาพพ่อแม่สมัยที่
แต่งงานขึ้นมาดู

29

30

ภาพที่ 6.7 ตัดหยาดฉากที่ 3C

ฉาก 4 ต้นกิมจูเรียนทอกกับพ่อ น้ำเพิ่งกลับมาจากออฟฟิศและโทรหาแม่

31

32

33

34

35

36

ภาพที่ 6.8 ตัดหยาดฉากที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก 5A น้ำไปกดเงิน และเห็นพนักงานบัญชี

37

38

39

40

ฉาก 5B น้ำและต้นนั่งรอพ่ออยู่ที่โรงพยาบาล

ภาพที่ 6.9 ตัดหยาบฉากที่ 5A

41

42

43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

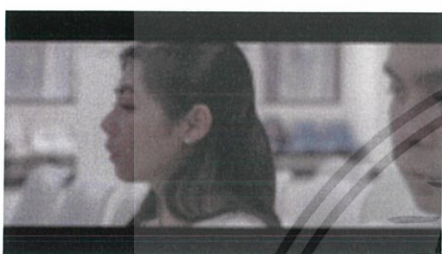
44

45

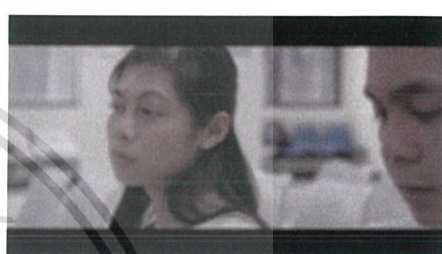
46

47

48

49

ภาพที่ 6.10 ตัดหายฉากที่ 5B

ฉาก 5C ต้นกลับกรุงเทพ

50

51

52

ภาพที่ 6.11 ตัดหายฉากที่ 5C

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก 6 น้ำย้อมผมให้พ่อ

53

54

55

56

57

ภาพที่ 6.12 ตัดหยาบฉากที่ 6
ฉาก 7 พี่หนึ่งพาน้ำกลับกรุงเทพ

58

59

60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

61

62

63

ภาพที่ 6.13 ตัดหายฉากที่ 7

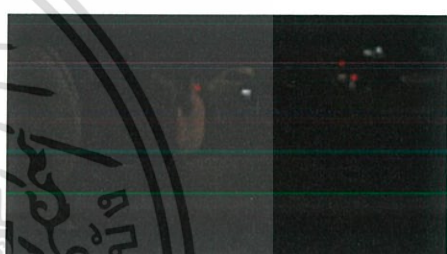
ฉาก 8 น้ำนึ่งรถไปกับหนึ่ง

64

65

66

67

68

ภาพที่ 6.14 ตัดหายฉากที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแก้ไขปัญหาในการตัดต่อหยาบ

ข้าพเจ้าเป็นกังวลต่อผลลัพธ์ทั้งหมดจากการได้เห็นรอบตัดหยาบพอสมควร เพราะเวลาของภาพยนตร์ทั้งหมดรวมกัน 50 กว่านาที ซึ่งจากที่ตั้งใจไว้คิดว่าน่าจะจบได้ภายใน 30 นาที ทั้งนี้ก็เกิดจากการที่ข้าพเจ้าพยายามจะทำให้มันมีพื้นที่ของอารมณ์เกิดขึ้นในนั้นด้วยการทิ้งช็อตบางช็อตไว้แต่ก็ดูเหมือนว่าพอมองภาพรวมให้ไกลขึ้นก็ดูจะนานเกิน จึงตัดให้กระชับขึ้น แล้วเน้นแค่บางช่วงที่ข้าพเจ้ายังอยากให้มีพื้นที่ของครอบครัวนี้อยู่ เช่น ฉากที่ต้นกับพ่อนั่งกินทุเรียนทอดด้วยกัน แล้วข้าพเจ้าตัดสินใจตัดซีน 5A ทั้งด้วย 2 เหตุผล ข้อหนึ่งคือข้าพเจ้าถ่ายมาแล้วรู้สึกว่ามันไม่เท่าภาพตอนที่คิดบท และสองตัดทิ้งไปรู้สึกว่ามันกระชับกว่า มันดูหลุดไปจากภาพรวมทั้งหมด และลื่นออกมา พอตัดตัดสินใจแบบนั้นแล้วก็รู้สึกคิดไม่ผิด เพราะชอบในรูปแบบสมบูรณ์ที่เกิดขึ้นมากกว่า แล้วข้อสุดท้ายคือการหาบทสรุปของหนัง ในตอนแรกที่ตั้งใจคืออยากให้มีมันจบนิ่งๆไปเลย แต่พอดูภาพรวมแล้วรู้สึกว่าจะอยากให้คนมีส่วนร่วมต่อความรู้สึกในหนัง ข้าพเจ้าจึงใช้วิธีการตัดต่อแบบ Montage* โดยการใช้ footage สะพานที่เป็นสัญลักษณ์ในเรื่องที่พูดถึงเส้นทางของคนแต่ละคนในความไม่แน่นอนของเรื่องตัดสลับกับช็อตที่ถ่ายมาเพิ่มคือช็อตที่พ่อนอนในบ้านเพียงคนเดียวในชุดสีดำ ทั้งนี้เพื่อให้อารมณ์ของความสัมพันธ์มันเห็นได้ชัดขึ้น มันมีความผูกพันกับคนดู แล้วสะท้อนกลับไปหาตัวพวกเขาได้ในท้ายที่สุด

*Montage หมายถึง การตัดต่อแบบไม่เป็นเส้นตรง(Non-linear) ไม่ต่อเนื่อง (Discontinuous) จะให้ภาพที่ก่อความรู้สึกที่รุนแรงต่ออารมณ์และความคิดของผู้ดู Montage สามารถใช้แทนความหมายของการตัดต่อได้ (Editing)

3. การตัดต่อฉบับสมบูรณ์ (FINAL CUT)

ฉาก 1 นำกับหนึ่งกำลังถ่ายรูปร่างงาน

1

2

3

ภาพที่ 6.15 ตัดแบบสมบูรณ์ฉาก 1

ฉาก 2A นำกำลังถูกบ่นเรื่องค่างานที่ทำงาน

4

5

6

7

8

9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10

11

ภาพที่ 6.16 ตัดแบบสมบุรณ์ฉาก 2A

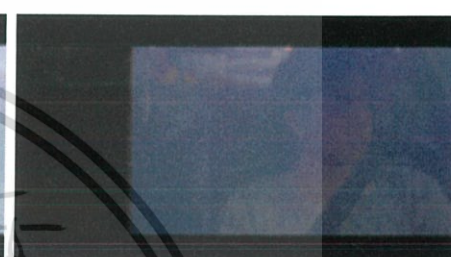
ฉาก 2B น้ำกำลังกลับบ้านกับต้นน้องชายของเธอ

12

13

14

ภาพที่ 6.17 ตัดแบบสมบุรณ์ฉาก 2B

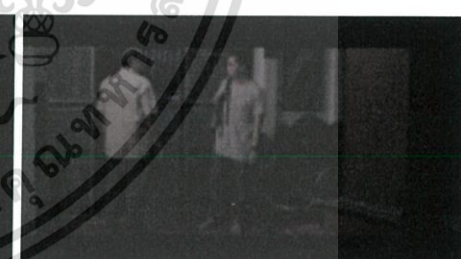
ฉาก 3A น้ำกลับไปเห็นห้องใหม่ของพ่อ ต้นคุยกับลุงเอก ทั้งสามนั่งกินข้าวด้วยกัน

15

16

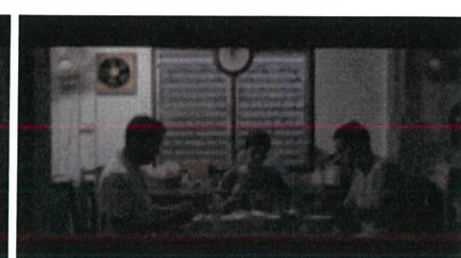
17

18

19

20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

21

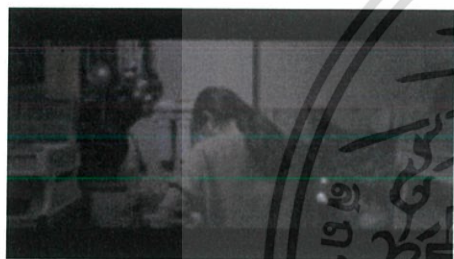
22

23

ภาพที่ 6.18 ตัดแบบสมบูรณ์ฉาก 3A

ฉาก 3B น้ำถูกเรียกกลับไปออฟฟิศ เธอเดินไปปลุกพ่อที่หลับหน้าทีวี

24

25

26

27

28

29

30

31

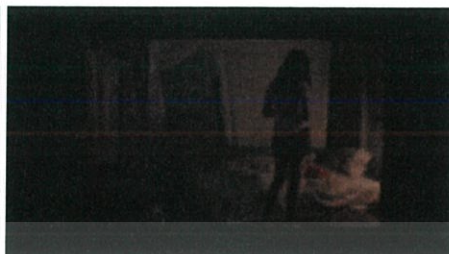
ภาพที่ 6.19 ตัดแบบสมบูรณ์ฉาก 3B

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก 3C น้ำโทรไปป่นกับหนึ่ง และเธอหยิบอัลบั้มภาพพ่อแม่สมัยที่แต่งงานขึ้นมาดู

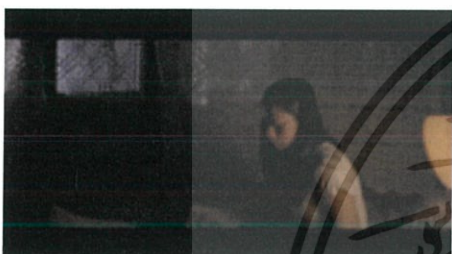
32

33

34

35

36

ภาพที่ 6.20 ตัดแบบสมบูรณ์ฉาก 3C

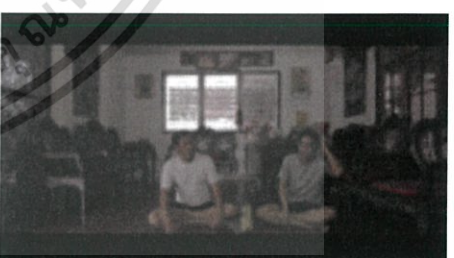
ฉาก 4 ต้นกิมทึเรียนทอดกับพ่อ น้ำเฟิงกลับมาจากออฟฟิศและโทรหาแม่

37

38

39

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

40

41

42

43

ภาพที่ 6.21 ตัดแบบสมบูรณฉาก 4
ฉาก 5B น้ำและต้นนั่งรอพอยู่ที่โรงพยาบาล

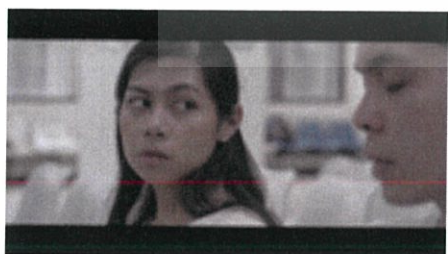
44

45

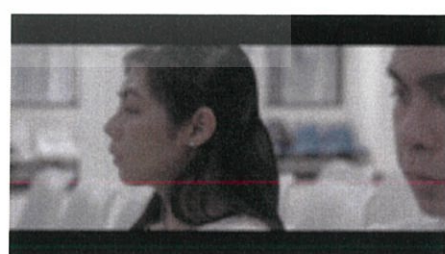
46

47

48

49

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

50

51

52

ภาพที่ 6.22 ตัดแบบสมบูรณฉาก 5B

ฉาก 5C ต้นกลับกรุงเทพ

53

54

55

ภาพที่ 6.23 ตัดแบบสมบูรณฉาก 5C

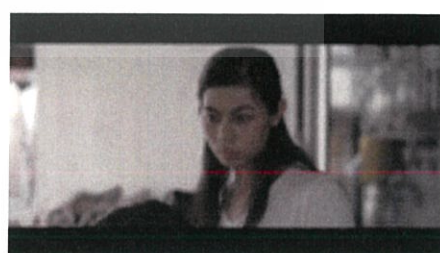
ฉาก 6 น้ำย้อมผมให้พ่อ

56

57

58

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

59

60

ภาพที่ 6.24 ตัดแบบสมบูรณ์ฉาก 6

ฉาก 7 พี่หนึ่งพาน้ำกลับบ้านกรุงเทพ

61

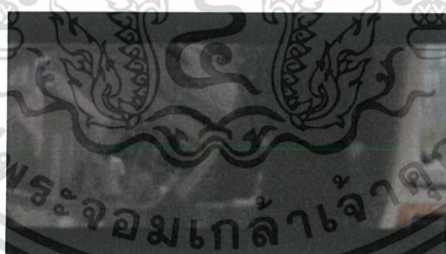
62

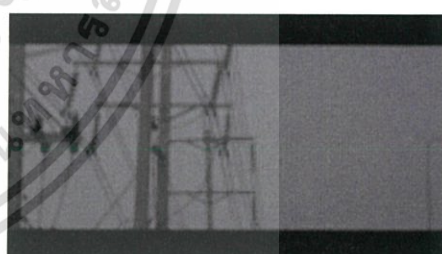
63

64

65

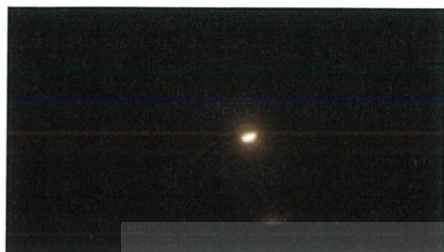

66

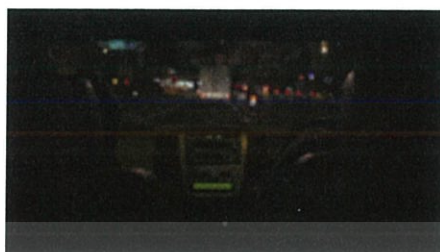
ภาพที่ 6.25 ตัดแบบสมบูรณ์ฉาก 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

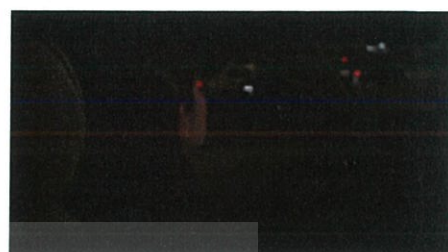
ฉาก 8 น้ำนั่งรถไปกับหนึ่ง

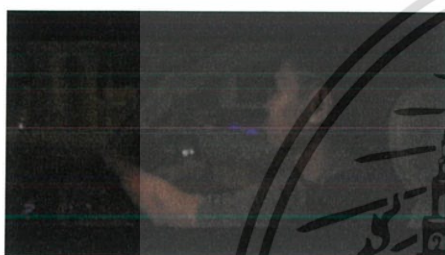
67

68

69

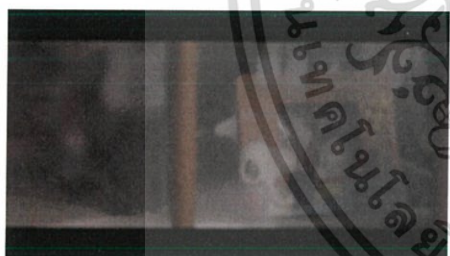
70

71

72

73

74

75

76

77

ภาพที่ 6.26 ตัดแบบสมบูรณฉาก 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. เทคนิคภาพพิเศษ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้เทคนิคพิเศษทางด้านภาพ 3 ส่วน คือส่วนที่มีเงาของผู้จัดทำ และส่วนที่นักแสดงเผลอมองกล้องตอนกำลังถ่ายทำภาพยนตร์นิดหน่อย และสุดท้ายคือส่วนที่ติดอุปกรณ์การถ่ายทำ จึงใช้เทคนิคพิเศษเข้ามาช่วยเพื่อทำให้การทำงานเดินหน้าต่อได้ไวมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 6.27 เปรียบเทียบฉากที่นักแสดงมองมาที่กล้อง และการทำเทคนิคพิเศษ

5. การเกลี่ยสีภาพยนตร์

การเกลี่ยสีในภาพยนตร์เรื่องนี้จำเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีการถ่ายเพิ่มในฉากเชื่อมข้อต่ออยู่หลายฉาก ยกตัวอย่างเช่น ฉากกินข้าวพร้อมหน้าพร้อมตากัน มีการแบ่งถ่ายเป็น 2 ช่วง เพราะตารางถ่ายส่วนตัวของนักแสดง จึงทำให้แสงของการถ่ายสองครั้งไม่เหมือนกัน และจำเป็นต้องพึ่งวิธีการเกลี่ยสีเป็นอย่างมาก

6. เพลงประกอบภาพยนตร์

เพลงประกอบภาพยนตร์ได้ถูกคัดเลือก และดัดแปลงทั้งหมด 2 รอบ เพราะว่าจังหวะและอารมณ์ในตอนจบที่จะสร้างให้ผู้ชมรู้ว่าตัวละครกำลังหลงทาง และไม่รู้จะเลือกเดินทางไหนต่อไปดี ควรจะเป็นเครื่องดนตรีที่มีเสียงชวนวนระลึกถึง ทั้งสิ่งเก่าๆ และสิ่งที่กำลังเผชิญหน้าอยู่ ผสมกับเสียงในที่เป็นกิมมิกสำคัญของเรื่อง และเมื่อลองดัดแปลงไปเรื่อยๆ สุดท้ายจึงค้นพบเสียงดนตรี และเพลงประกอบดนตรีที่เข้าถึงอารมณ์ในตอนจบได้ตรงตามใจข้าพเจ้ามากที่สุด

7. การออกแบบชื่อเรื่องของภาพยนตร์

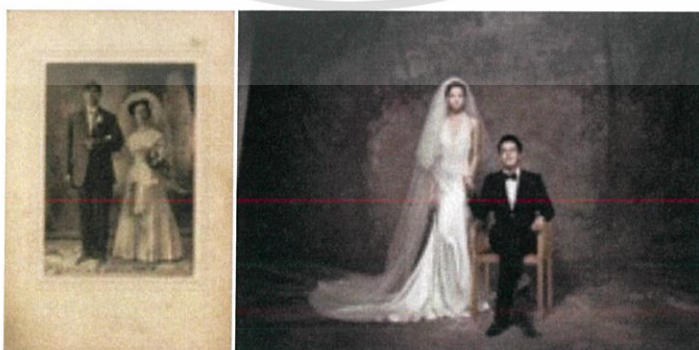
เป็นความกังวลอย่างมากในการที่ใช้ชื่อภาพยนตร์ว่า A New Life จนกว่าจะถึงวันนั้น อันที่จริงมันทั้งดูเซย และเรียบง่าย แต่ข้าพเจ้าเองกลับรู้สึกว่าจะต้องมาทำให้คำว่าอะนิวไลฟ์ดูไม่เซย ดูทั้งดงามและพิศวงไปในคราวเดียวกัน ภาพที่เห็นครั้งแรกเลยเป็นรูปแบบของฟอนต์ตัวเขียนที่สวยงามแต่บางครั้งก็อ่านยาก เหมือนชีวิตที่น้ำต้องเผชิญเมื่อต้องก้าวผ่านไปสู่จุดใหม่ของตัวเอง

ภาพที่ 6.28 รูปแบบฟอนต์การออกแบบชื่อภาพยนตร์

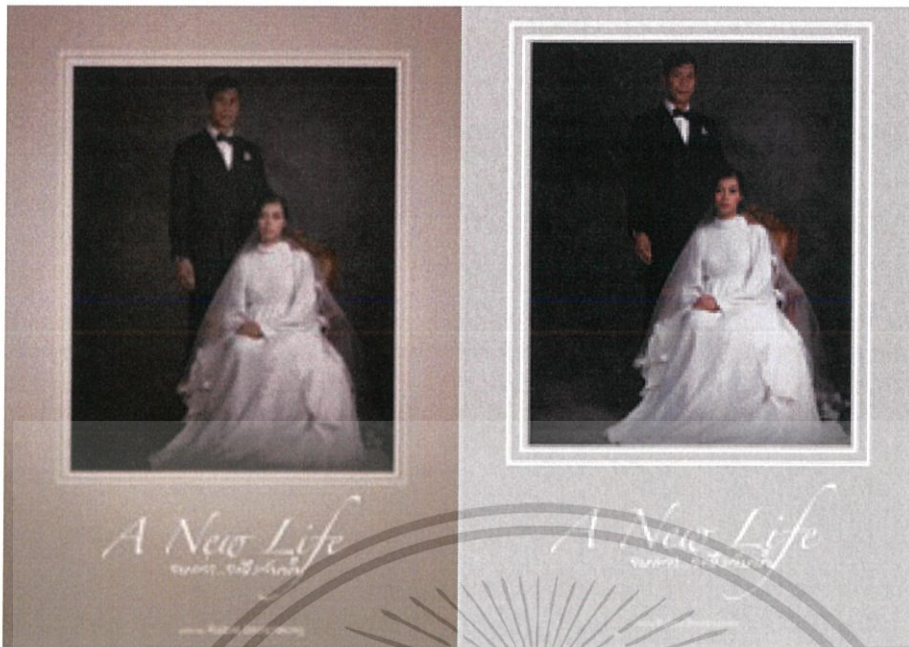
8. การออกแบบใบปิดภาพยนตร์

ความตั้งใจของข้าพเจ้าอยากให้โปสเตอร์ (Poster) มันกลายเป็นกิมมิก(Gimmick)จากตัวภาพยนตร์ จึงตั้งใจให้มันเป็นเหมือนอัลบั้มรูปงานแต่ง ซึ่งในภาพยนตร์เราแทนการแต่งงานให้เป็นอนาคตของใครหลายคน ซึ่งก็จะมีอยู่หนึ่งฉากที่น้ำเปิดอัลบั้มภาพของพ่อแม่ตัวเองขึ้นมาดูแล้วรู้สึกว่ามีวันหนึ่งตัวเองจะล้มเหลวด้านความสัมพันธ์แบบพ่อและแม่ใหม่ กิมมิกที่ข้าพเจ้าตั้งใจจึงเปรียบเสมือนทำให้คนดูได้มีโอกาสเปิดอัลบั้มรูปภาพของน้ำด้วยตัวของตนเอง เช่นเดียวกับที่เธอได้เปิดอัลบั้มของพ่อแม่

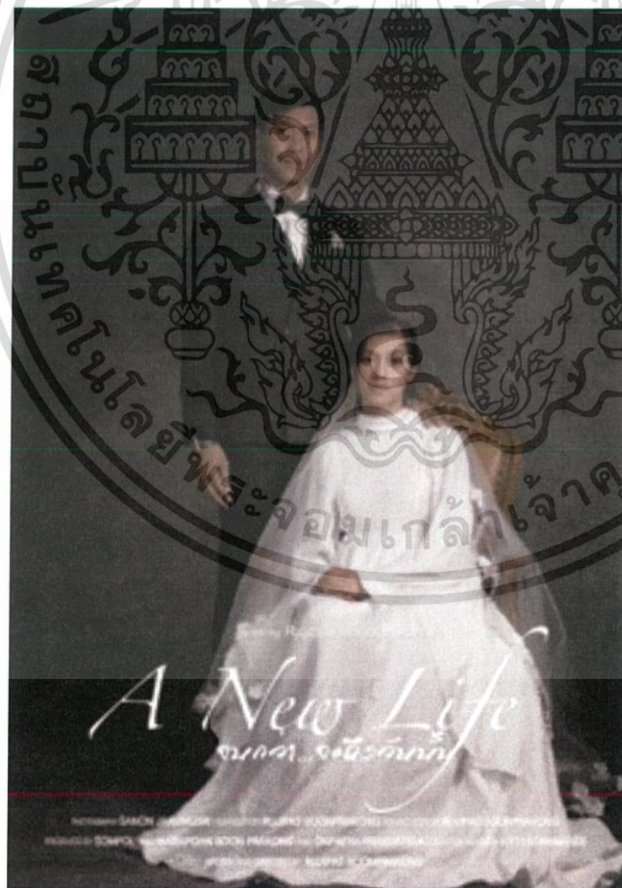
ภาพที่ 6.29 เรฟเฟอร์เรนซ์ที่ใช้ในการอธิบายให้ทีมงานเห็นภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปสเตอร์รูปแบบที่ 1

โปสเตอร์รูปแบบที่ 2

โปสเตอร์รูปแบบที่ 3

ภาพที่ 6.30 การออกแบบโปสเตอร์ภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

จากจุดประสงค์ที่คาดหวังไว้โดยรวมข้าพเจ้าคาดว่าทำสำเร็จ 70% โดยที่ เหลือมาจากการส่วนของการเตรียมงานที่ข้าพเจ้าจัดการหลายๆสิ่งด้วยตัวเองไม่ได้ แต่ ข้าพเจ้าคิดว่าไม่น่าเสียดายที่ 30% ที่เหลือไม่ประสบความสำเร็จ เพราะถูกเปลี่ยน ผ่านการคิดตัดสินใจที่แม้จะทำให้ไม่ได้ตามจุดประสงค์แรก แต่ข้าพเจ้าคิดว่ามัน เป็นกระบวนการพัฒนาระหว่างการทำงานให้สำเร็จ ในอีกเรื่องที่สำคัญของงานชิ้น นี้ ข้าพเจ้าค่อนข้างทำเรื่องไกลตัวประมาณหนึ่ง บางอย่างอาจมองข้าม บางอย่าง อาจไม่ทันได้มอง โดยที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ ข้าพเจ้าเป็นคนที่ร่นเวลาเจออุบัติเหตุ ระหว่างกอง เช่น เบรกไม่ทันตามเวลาที่กำหนด แล้วจะทำให้คนอื่นสาย หรือทำให้ ทุกอย่างช้า ซึ่งมันก็เกิดจากความประมาทในสิ่งที่ข้าพเจ้าได้เลือกที่จะมองข้ามไป

1. บทสรุปในการทำงาน

1.1 กระบวนการเขียนบทภาพยนตร์

ในส่วนของเนื้อหาความตั้งใจตั้งแต่แรกคือการทำหนัง Realism ข้าพเจ้า ศึกษามันอย่างหนักเพื่อให้ได้มาซึ่งความเข้าใจภาพยนตร์ในรูปแบบหนึ่งจาก หลายร้อยพันรูปแบบของภาพยนตร์บนโลก และนี่ก็เป็นอีกหนึ่งรูปแบบหนึ่งที่ ภาษาภาพยนตร์คือ Quiet Realism* เป็นภาพยนตร์เงียบ แต่เงียบในที่นี้คือการมี พื้นที่ให้คนดูได้เข้าไปมีส่วนร่วมด้วยตัวเขาเอง ให้เขามีที่ว่างที่ไม่ทิศทางแน่นอน* ไม่ได้บังคับความรู้สึกแต่อย่างใด ปัญหาที่ยากของมันคือ กลุ่มเป้าหมายของ ข้าพเจ้าจะไม่ได้มีมากเหมือนกับแนวอื่นๆ แล้วมันก็มีความกังวลว่าข้าพเจ้าควรจะทำหนังที่ตัวเองอยากทำ หรือทำสิ่งที่คนอื่นอยากดูอยู่ตลอดเวลา ซึ่งเราต้องตัดสินใจเลือกอย่างใดอย่างหนึ่งไปเลย เพื่อไม่ให้สับสนระหว่างที่ทำ เพราะมันจะส่งผล อย่างมากต่อผลลัพธ์สุดท้ายที่ออกมา

Quiet Realism * เป็นวิธีการถ่ายทอดเรื่องราวที่จับเอาช่วงเวลาในชีวิตมาเล่าเป็นภาพเดียวในช่วง เวลาหลายนาที ตัวอย่างเช่น Close-up กำกับโดย Abbas Kiarostami แปลจากบทความ Film Realism โดย Tony McKibbin

ที่ว่าง * เป็นลักษณะของสิ่งมีชีวิต รูปลักษณะคล้ายลูกโป่งที่มองไม่เห็นและไหลเวียนไปในทุกที่ จาก บทความ ที่ว่าง : ตัวละครที่ไร้ร่องรอย หนังสือชื่อ เรือโดยสารชื่อภาพยนตร์

1.2 กระบวนการเตรียมการถ่ายทำ

ในส่วนของการเตรียมการถ่ายทำเป็นที่ยุ่งยากอยู่พอสมควร เพราะข้าพเจ้าเป็นคนติดต่อ และเตรียมงานเองเกือบจะทั้งหมดในช่วงแรกประมาณ 80% ของก่อนถ่ายทั้งหมด ข้าพเจ้ารับผิดชอบเองตั้งแต่การไปติดต่อขอสถานที่ การตามหาโลเคชั่น การตามหานักแสดง การแคสนักแสดง มันจึงเป็นความวุ่นวายที่มากขึ้น ต่อการพยายามเน้นไปทางด้านการกำกับ เช่น การไม่ได้ทำเวิร์คชอปให้กับนักแสดงตามประสงค์ ซึ่งท้ายที่สุดตัวข้าพเจ้าก็ไม่สามารถทำได้ในส่วนนั้น ทั้งจากเวลาที่ไมตรงกัน ความสะดวกของนักแสดง ซึ่งต่างมีงานเป็นของตัวเอง ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเสียดายที่สุดเรื่องหนึ่งที่เกิดขึ้นในการทำงานของข้าพเจ้า ซึ่งก็ใช้วิธีการคุยกันให้มากขึ้นหน้ากอง ส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาเรื่องที่เกิดขึ้นอย่างกระทันหัน เช่น เรื่องการขอสถานที่ก็เป็นเรื่องที่น่าเสียดายที่ไม่สามารถเข้าไปถ่ายได้อย่างสถานที่ที่ต้องการอย่างฉากออฟฟิศ ที่เป็นพื้นที่ส่วนบุคคลไม่สามารถไปถ่ายได้เลยในหลายๆที่ จึงจำเป็นต้องเซ็ดห้องพักอาจารย์ให้เป็นออฟฟิศโปรดักชั่นเล็กๆแห่งหนึ่ง แม้บางที่ข้าพเจ้าจะคิดว่ากระบวนการเป็นไปอย่างพร้อมแล้ว แต่หากไม่มีคนช่วยคิดหรือช่วยตัดสินใจบางที่ก็เป็นเรื่องยากกว่าเดิมหลายเท่าเมื่อต้องเผชิญปัญหาเพียงคนเดียว

1.3 กระบวนการถ่ายทำ

ส่วนใหญ่เกิดจากอุบัติเหตุประจำวัน และในบางข้อข้าพเจ้าไม่รู้ว่าจะตัวเองต้องการอะไร เพราะด้วยว่าตัวเองก็ไม่ได้โฟกัสกับการกำกับเพียงอย่างเดียว แต่เป็นเรื่องอื่นๆด้วย เพราะนี่เป็นอีสิสมากกว่าจะเป็นภาพยนตร์ที่เราจะได้กำกับจริงๆ ซึ่งก็เป็นปัญหาอย่างมาก บางที่หากได้คนที่ช่วยดูและแนะนำ หรือให้ความเห็นตั้งแต่แรกๆของการทำ ก็คงจะดีไม่น้อยสำหรับผู้ทำศิลปนิพนธ์ ซึ่งสำหรับข้าพเจ้ายังเป็นเรื่องจำเป็นอยู่มากที่จะมีคนได้แลกเปลี่ยนไอเดียกันระหว่างกอง อีกหนึ่งปัญหาคือข้าพเจ้าเป็นคนที่ตัดสินใจเด็ดขาด บางเทคไม่ได้ถ่ายเพื่อ หรือเก็บมุมเพื่อ เพราะก็ได้คิดกระบวนการตัดต่อไว้ตั้งแต่ตอนคิดบอร์ดแล้ว แต่หากมีเวลาเหลือจริงๆ บางที่การถ่ายเพื่อไว้อาจจะเป็นข้อดีให้เราได้เลือกตัดใช้ เป็นตัวเลือกที่ไม่เสียเปล่า และเสียดายเมื่อถึงเวลาที่ต้องตัดต่อ

1.4 กระบวนการหลังการถ่ายทำ

ควรจัดเก็บไฟล์ให้เป็นระเบียบ สำรองข้อมูลเสมอ ข้าพเจ้าไม่ได้เรียงไฟล์เป็นระเบียบทำให้การหาไฟล์เมื่อจะต้องย้ายข้อมูล หรือส่งให้ผู้อื่นทำต่อเป็นเรื่องยาก ซึ่งก็ควรมีการเตรียมการก่อนแต่เนิ่นๆ เพื่อไม่ให้ยุ่งยากและเป็นปัญหาในภายหลัง

2. ข้อเสนอแนะ

การมีโปรดิวเซอร์(Produce)ที่ดีตั้งแต่เริ่มต้นจนไปถึงจุดท้ายสุดของการทำศิลปนิพนธ์ เป็นเรื่องดีที่มีคนคอยช่วยคิด คอยตัดสินใจ คอยแก้ปัญหา ซึ่งสำหรับข้าพเจ้ามันสำคัญอย่างยิ่ง การทำภาพยนตร์ในเรื่องที่ไกลตัวดูเป็นเรื่องท้าทาย แต่ตอนกำกับจริงก็เป็นโจทย์ที่ยากพอสมควร ทางที่ดีควรจะเตรียมตัวมาให้พร้อมกับการถ่ายทำ ความเข้าใจ ทำการบ้าน หรือ อยากรู้การนัดนักแสดงมาเวิร์คชอปก็เป็นเรื่องจำเป็น เพราะอีกแง่มุมหนึ่งหากข้าพเจ้าไม่ได้นักแสดงที่เข้าใจเรื่องราวของข้าพเจ้า คงเป็นเรื่องยากมากยิ่งขึ้นหลายเท่าที่จะกำกับพวกเขาโดยที่พวกเขายังไม่เคยเจอ รู้จัก หรือผูกพันกันจริง การไปสู้อาหน่ากองนั้นว่าเสี่ยงมหันต์ เพราะมันอาจจะทำให้เราไม่ได้ในสิ่งที่อยากได้ ได้งานไม่ดีพอ และทำให้กระบวนการทั้งหมดมันช้าลงไปเรื่อยๆ

สิ่งหนึ่งที่สำคัญคือคนที่เราอาศัยให้เขามาช่วยเหลือเรา คนพวกนี้เป็นคนที่มีความสำคัญที่ทำให้หนึ่งเราเดินทางไปทีละหนึ่งก้าว จึงเป็นเรื่องสำคัญที่เราดูแลนักแสดง ต้องดูแลทีมงานให้ดีที่สุดด้วยเช่นกัน

บรรณานุกรม

จากวารสารสภาการพยาบาล ปีที่ 28 ฉบับที่ 4 ตุลาคม-ธันวาคม 2556
 ทฤษฎีการเปลี่ยนผ่าน: การประยุกต์ใช้ในการพยาบาลครอบครัว

จากหนังสือ เรือโดยสารชื่อภาพยนตร์ ตุลาคม 2551
 ที่ว่าง : ตัวละครที่ไร้ร่องรอย : สำนักพิมพ์ BIOSCOPE

บทความในหัวข้อ ผู้หญิงกับการแต่งงาน
 (<http://www.homeradio1.com/knowledge-base/view/668>)

หลุดจากอำนาจนิยม อยู่โดยไม่มีมายาคติ" วีรพร นิติประภา
 (<http://www.adaymagazine.com/interviews/10years-7>)

ทำไมคน Gen Y ถึงไม่มีความสุข
 (<http://www.happinessisthailand.com/2015/05/ทำไมคน-gen-y-ถึงไม่มีความสุข/>)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล นาย รุจิภาส บุญประคอง
 ที่อยู่ บ้านเลขที่ 73 ซอย ลาดปลาเค้า 50 แขวง จรเข้บัว เขต
 ลาดพร้าว กรุงเทพฯ 10230
 E-mail : ruj.rujipas@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2550-2552	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสตรีวิทยา ๒
พ.ศ. 2553-2555	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสตรีวิทยา ๒
พ.ศ. 2556-2559	ระดับปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง
ผลงาน รางวัลหรือทุนที่ได้รับ	
พ.ศ.2558	ชนะเลิศอันดับที่ 1 ในการประกวดโฆษณาโครงการ ของดีที่บ้านเรา SME's Short film contest สินค้า Siam Bamboo ชุด “ความงดงามที่ตราตรึง”
พ.ศ.2558	การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง “Our Last Day”
พ.ศ.2559	โปรเจกภาพยนตร์ขนาดยาว เรื่อง “Nowhere Man”
พ.ศ.2559	ช่วยกำกับการแสดง และคิดบทละครเวที คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ลาดกระบัง ปีที่ 12 เรื่อง “อาคา คำทนายทนายสุริยะ”
พ.ศ.2560	โปรเจกภาพยนตร์ขนาดยาว เรื่อง “A New Life /จนกว่า จะถึงวันนั้น”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้